

STÆVNING

Til Retten i Grønland

Som advokat for	London Mining Greenland A/S c/o Nuna Advokater Qullilerfik 2, 6. Postboks 59 3900 Nuuk ("LMG") (Advokaterne Peter Schriver og Poul Hvilsted)
indstævner vi herved	Grønlands Selvstyre Imaneq 4 Postboks 1015 3900 Nuuk

til som sagsøgt at møde i Retten i Grønland, som ved påtegning på denne stævning har fastsat dato og tid, hvor sagsøgte skal svare i sagen og medtage de dokumenter, som sagsøgte vil påberåbe sig, og hvorunder vi nedlægger følgende:

1 PÅSTANDE

Principal påstand 1:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at afgørelse af 19. november 2021 om afslag på ny frist for levering af udnyttelses- og nedlukningsplan og fratagelse af udnyttelsestilladelse nr. 2013/31 af 24. oktober 2013 er ulovlig og ugyldig.

Principal påstand 2:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at udnyttelsestilladelse nr. 2013/31 af 24. oktober 2013 gælder og består med sagsøger som berettiget og forpligtet af gældende vilkår, idet sagsøgte skal anerkende, at sagsøger inden for 18 måneder fra domsafsigelse eller inden for en af retten fastsat frist skal indlevere udnyttelses- og nedlukningsplan til sagsøgte, og at alle øvrige relevante frister fastsættes i overensstemmelse hermed.

Subsidiær påstand:

Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale DKK 20.639.127 og at frigive sikkerhedsdepot i henhold til afsnit 501 i udnyttelsestilladelse nr. 2013/31 af 24. oktober 2013 uden afkortning eller modregning, alt med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

2 SAGSFREMSTILLING

2.1 Sagens tema og påstande

LMG blev 24. oktober 2013 tildelt en eksklusiv tilladelse nr. 2013/31 til mineraludnyttelse ("Udnyttelsestilladelsen"; **Bilag 1**), der siden blev suppleret med tillæg i form af Addendum nr. 1, Addendum nr. 2 og Addendum nr. 3.

Udnyttelsestilladelsen omfatter "*Exploitation of Certain Mineral Resources in Areas at Isukasia in West Greenland*". Der er tale om udnyttelse af jernforekomster i området, der er beliggende ca. 150 kilometer nordøst for Nuuk, og betegnes – såvel offentligt som i denne sag - som *Isua-Projektet*.

Isua-Projektet påkaldte sig på grund af sin størrelse offentlig opmærksomhed, som eksempelvis en artikel i Sermitsiaq 24. oktober 2013 og en artikel i Greenland Mineral Exploitation Newsletter i februar 2014 (**Bilag 2**).

Udnyttelsestilladelsen blev udstedt i henhold til §§ 16 og 29 af Inatsisartutlov nr. 7 af 7 december 2009 med senere ændringer om råstoffer og råstofaktiviteter ('Råstofloven') af sagsøgte Grønlands Selvstyre. Udnyttelsestilladelsen er administreret af og underlagt myn-

dighedsudøvelse og tilsyn fra 'Mineral Resources Authority' ("MRA") som nærmere defineret i Udnyttelsestilladelsen artikel 1, punkt 1.01 (g) og 'Mineral License and Safety Authority' ('MLSA'; 'Råstofstyrelsen').

Medmindre det er nødvendigt for at undgå misforståelser i sammenhængen, betegnes sagsøgte Grønlands Selvstyre, MLSA og MRA i det følgende samlet som MRA, idet alle handlinger, beslutninger og undladelser er udført på vegne af og med forpligtende virkning for Grønlands Selvstyre

MRA traf og meddelte 19. november 2021 en administrativ afgørelse ("Afgørelsen"; **Bilag X-3**) om at fratage LMG Udnyttelsestilladelsen under angivelse af, at LMG uretmæssigt havde overskredet visse tidsfrister i Udnyttelsestilladelsen, som LMG ikke fandtes havde et retskrav på forlængelse af eller dispensation fra.

Denne sag omhandler lovligheden og gyldigheden af Afgørelsen og konsekvenserne af den for retsforholdet mellem parterne i relation til Udnyttelsestilladelsen.

LMG's påstande under denne sag baserer sig på et grundlæggende anbringende om, at Afgørelsen var ulovlig og ugyldig, idet Afgørelsen var i strid med såvel forvaltningsretlige principper som kontraktlige forpligtelser for MRA.

I den aktuelle sag og som følge af den retsstridige fratagelse af Isua-Projektet fra LMG skal MRA principalt forpligtes til at anerkende sin tilsidesættelse af legale forpligtelser og misligholdelse, samt i konsekvens heraf pålægges at genindsætte LMG som berettiget og forpligtet af Udnyttelsestilladelsen vilkår og betingelser.

Ved genindsættelsen skal MRA anerkende, at varigheden af MRA's misligholdelsesperiode vil strække sig indtil afsigelse af dom i sagen og genindsætte LMG i dennes kontraktmæssige position. I den forbindelse skal retten pålægge MRA at anerkende, at LMG fra domsafsigelsen har ikke under 18 måneder eller en sådan frist, som retten måtte bestemme, til at levere en udnyttelses- og oprydningssplan for Isua-Projektet. MRA skal desuden anerkende, at alle øvrige frister, som LMG er underlagt, fastsættes i overensstemmelse hermed.

Subsidiært skal retten tildele og udmåle den erstatning, der tilkommer LMG i konsekvens af MRA's misligholdelse og fratagelsen af Udnyttelsestilladelsen.

2.2 Om LMG

LMG er et grønlandsk indregistreret aktieselskab, der har til formål at drive virksomhed med efterforskning og udnyttelse af mineraler i henhold til Råstofloven.

Selskabet blev stiftet med navnet London Mining Greenland A/S med det formål at erhverve Udnyttelsestilladelsen og har siden været ejet af udenlandske interesser, først britiske og siden kinesiske.

Den britiske ejerperiode sluttede i 2015, da MRA godkendte en overdragelse til General Nice Development Ltd. af ejerskabet til LMG som følge af, at den britiske ejer London Mining kom i økonomiske vanskeligheder og siden gik konkurs.

Isua-Projektet havde da ligget stille en periode bl.a. på grund af store fald i råvarepriser på jern. Overdragelsen er beskrevet i en artikel i Sermitsiaq 8. januar 2015 (**Bilag 4**).

LMG er i dag 100% ejet af Luckford View Limited, der er et selskab i GNG-koncernen og har hjemsted i Hong Kong lige som koncernens reelle ejer Cai Suixin.

General Nice Development Ltd, der ejede LMG i en periode fra december 2016 til juli 2018, var og har altid været en del af GNG-koncernen.

2.3 Udnyttelsestilladelsen

Udnyttelsestilladelsen er efter sit indhold (side 3) udstedt af Grønlands Selvstyres regering i henhold til Råstofloven.

Fra Udnyttelsestilladelsens centrale bestemmelser af særlig relevans for sagen fremhæves i øvrigt følgende:

I artikel 3 er det bl.a. bestemt:

"Article 3 License Period

3.01 *The License is valid for a period of 30 years from the date it is granted (signed by the Greenland Government).*

3.02 *The granting, validity and effect of the License are subject to the Licensee's fulfilment of all the following conditions:*

(a) *No later than 2 years after the date of the License is granted, the Licensee shall prepare and submit an exploitation plan and an abandonment plan and have obtained the Greenland Government's approval of these plans, see sections 19 and 42 of the Mineral Resource Act.*

(b) *No later than four years after the date the Licence is granted, the Licensee shall document (substantiate) to the Greenland Government and have obtained the Greenland Government's*

approval of the documentation, that the Licensee (company) has sufficient financial capacity to perform the construction of all plants and installations etc., including plants and buildings for mining activities, residential buildings, production plants for electricity, roads and port facilities etc. and to commence and complete the exploitation of minerals under the Licence.

- (c) *No later than 31 December 2020 the Licensee shall have commenced the exploitation of minerals under the Licence.*

[.....]

At the request of the Licensee, the MRA may grant one or more extensions (subject to the limits set in sections 3.02(1) and 3.02(2) below) of the time limits set in sections 3.02(a), 3.02(b) or 3.02(c). In determining whether to grant extension, the MRA shall act reasonably and in accordance with general rules and principle of Greenland Administrative law, including the principle of objectiveness, the principle of proportionality and the principle of equal treatment.

[.....]

Subject to the limits set in section 3.02(1) and 3.02(2) below, if an extension of the time limit set in section 3.02(a) is granted by the MRA, the MRA shall grant extensions of the time limits set in section 3.02(b) and 3.02(c) for equivalent periods of time. Subject to the limits set in section 3.02(1) and 3.02(2) below, if an extension of the time limit set in section 3.02(b) is granted by the MRA, the MRA shall grant extensions of the time limits set in section 3.02(a) and 3.02(c) for an equivalent period of time.

Extension of the time limits set in section 3.02(a), 3.02(b) and 3.02(c) shall be subject to the following cumulative limitations:

- (1) *An extension of a time limit set in section 3.02(a) or 3.02(b) may be granted no more than two (2) times in total for section 3.02(a) and section 3.02(b) in the aggregate and for no more than two (2) years (24 months) in total for section 3.02(a) and section 3.02(b) in the aggregate.*
- (2) *An extension of a time limit set in section 3.02(a), 3.02(b) or 3.02(c) may be granted no more than three (3) times in total for sections 3.02(a), 3.02(b) and 3.02(c) in the aggregate and*

for no more than three (3) years (36 months) in total for sections 3.02(a), 3.02(b) and 3.02(c) in the aggregate.

I artikel 9 er det bl.a. bestemt:

"Article 9   *Exploitation Plan (development, production and abandonment)*

9.01   *Following the granting of the Licence, the Licensee and the MRA shall jointly discuss the planning of development activities up to commencement of production. These discussions shall, among others, form the basis for preparing a joint timetable for the development activities. The timetable shall, among others, include the following activities:*

(a)   *The Licensee's preparation and submission to the MRA of the exploitation plan mentioned in section 9.02 comprising development, production, and abandonment.*

[.....]

9.02   *Following the granting of the License, the Licensee shall submit an exploitation plan to the MRA, comprising development, production, and abandonment activities in accordance with sections 19 and 43 of the Mineral Resources Act. The exploitation plan shall contain all requisite specific plans for the activities under the License, including activities relating to development, production, storage, waste disposal etc. transportation and abandonment. The abandonment plan shall include cost estimates for the abandonment activities, see section 12.05.*

9.03   *In connection with the granting of the License and based on the discussions mentioned in section 9.01, the MRA will fix a time limit (no earlier than any applicable time limit set in article 3.02 (if any)) for the Licensee's submission of an exploitation plan, see section 9.02. The time limit shall be fixed in such a manner that the Licensee has reasonable time to prepare the exploitation plan and the related material."*

I artikel 21 er det bl.a. bestemt:

"Article 21   *Revocation and lapse of the License*

21.01 *The Licence may be revoked in the following instances, see section 89 of the Mineral Resources Act:*

(a) *If the Licensee or the Licensee's contracting party etc. fails to comply with the Mineral Resources Act, the terms of the Licence, provisions laid down pursuant to the Mineral Resources Act or pursuant to the Licence or terms of an approval under the Licence, or if the Licensee fails to meet specified time limits.*

[.....]

21.02 *The Licensee shall not be revoked pursuant to section 21.01 (a) if the Licensee remedies the breach or non-compliance within reasonable time limit set by the RMA. If the breach or non-compliance has not been remedied within the time limit set, the Licence may be revoked without further notice, unless otherwise stated in section 21.03.*

21.03 *The Licence shall not be revoked pursuant to section 21.01 (a) and/or 21.02 if the breach or non-compliance is due to circumstances (hindrances) which (1) make it impossible to prevent, avoid and overcome the breach or non-compliance, (2) are beyond the Licensee's control and (3) could not have been foreseen, prevented, avoided and/or overcome by the Licensee (force majeure). However, such hindrances shall not comprise the Licensee's illiquidity, insolvency, or similar lack of means of payment or options available for payment. When such hindrances occur, the Licensee shall promptly give written notice thereof to the MRA, stating the nature, extent, and expected duration of the hindrances. If such hindrances terminate at a later time or can be prevented or overcome at a later time and if the Licensee does not bring to an end the breach or non-compliance within a reasonable period of time thereafter, the Licence may be revoked pursuant to section 21.01 (a) and/or 21.02.*

[.....]

21.05 *No later than 90 days prior to the expiration of a time limit set in section 3.02 for the fulfilment of a condition in section 3.02, the Licensee may request the Greenland Government to grant the licensee an extension of the time limit. Further to*

the limits in sections 3.02(1) and 3.02(2) the Greenland Government may and will decide whether such an extension of the time limit shall be granted and on which terms an extension shall be granted. If the Licensee has not fulfilled the condition set in section 3.02 no later than the date of expiration of the time limit set in 3.02 or any extended time limit under section 3.02 or 21.05 for that condition, the Licence shall lapse and be terminated without further notice."

2.4 Isua-Projektet i 2015

Efter udstedelsen af Udnyttelsestilladelsen 24. oktober 2013 til LMG var situationen – som nævnt - præget af den internationale lave markedspris for jernmalm og den britiske ejers økonomiske vanskeligheder, som blandt andet var begrundet i moderselskabets problemer med drift af en mine i Sierra Leone, hvor der indtraf et udbrud af ebola, hvilket bidrog til, at den britiske ejer blev økonomisk nødlidende.

Overdragelsen til General Nice Development Ltd. af den britiske ejers aktier i LMG gennemførtes ved årsskiftet 2014/2015.

LMG indgav den 20. oktober 2015 ansøgning om en 2 års udsættelse af frist for indlevering af de i Udnyttelsestilladelsen artikel 3.02(a) nævnte '*exploitation plan and abandonment plan*' (herefter benævnt Udnyttelses- og Nedlukningsplan).

Ansøgningen, der fremlægges som **Bilag 5**, redegør for de gældende markedsforhold for jernmalm og for, at en økonomisk bæredygtig plan for udnyttelse forudsætter et såkaldt '*break-even niveau*' for jernmalmpriisen [REDACTED]

Med Addendum nr. 1 af (**Bilag 6**) blev fristen for Udnyttelses- og Nedlukningsplan udsat til 31. december 2016.

Ansøgningen blev således alene imødekommet delvist, da ansøgningen om udsættelse i 2 år må have sigtet på 24. oktober 2017, fordi fristudløb i henhold til Udnyttelsestilladelsens artikel 3.02(a) ville være 24. oktober 2015 – hvad MRA ikke synes at have gjort sig klart i sammenhængen.

Det er uvist, hvornår MRA præcist traf den administrative afgørelse om LMG's ansøgning.

Overskriften i Addendum nr. 1 angiver, at afgørelsen blev truffet i juli 2016 – ca. seks måneder **inden** udløbet af den med tillægget fastsatte dato for fristen.

Senere (nemlig i punkt 108 i Addendum nr. 3; Bilag 11) fremgår det dog, at Addendum nr. 1 blev underskrevet af MRA den 21. april 2017 – **med tilbagevirkende kraft** og ca. fire måneder **efter** udløbet af den i Addendum nr. 1 fastsatte frist.

2.5 Isua-Projektet i 2016-2017

LMG indgav 26. september 2016 en ny ansøgning om en 2 års udsættelse af frist for Udnyttelses- og Nedlukningsplan, jf. artikel 3.02(a) i Udnyttelsestilladelsen.

I henhold til Addendum nr. 1 (Bilag 6) var fristudløb som nævnt fastsat til 31. december 2016 og ansøgningen tilsigtede derfor en ny frist til udløb 31. december 2018.

I den efterfølgende mailkorrespondance efterspurgte MRA den 27. oktober 2016 en udbygning af den markedsstatus, som LMG gav i en mail af 2. november 2016 til MRA.

Mailtråden fra 26. september til 2. november 2016 er fremlagt som **Bilag 7**.

MRA udstedte Addendum nr. 2 (**Bilag 8**), der fastsatte tidsfristen til udløb den 24. oktober 2017.

Igen imødekom MRA ikke LMG's ansøgning. Der blev ikke fastsat en ny frist til 31. december 2018 på trods af de oplysninger, LMG gav om situationen.

Afgørelsen indeholder ikke en begrundelse for afslaget, men MRA anførte i Addendum nr. 2, punkt 203, at yderligere udsættelse nu ikke længere var mulig i henhold til Udnyttelsestilladelsens punkt 3.02.

Dette må forstås som en henvisning til, at der nu var meddelt udsættelse to gange og i en periode på to år fra den oprindelige frist – som MRA nu var blevet opmærksom på - og udtømmning af de begrænsninger i artikel 3.02 (1), som MRA fandt sig selv bundet af. Overskriften i Addendum nr. 2 angiver, at dokumentet blev underskrevet i '*april 2017*'.

Underskrifter viser dog, at MRA underskrev Addendum nr. 2 den 7. september 2017.

MRA udstedte således Addendum nr. 2 mere end ni måneder **efter** udløbet af den frist, der var ansøgt om udsættelse af, og præcist én måned og 17 kalenderdage **inden** udløbet af den frist, der var tildelt.

2.6 Isua-Projektet i 2017-2020

Allerede **inden** MRA's underskrivelse af Addendum nr. 2 den 7. september 2017, indgav LMG endnu en ansøgning.

Det skete ved LMG's mail dateret 28. maj 2017, hvori LMG nævnte "*et fald i mineralprisen til et historisk lavt niveau*", som angaves at ville vare adskillige år ud i fremtiden.

LMG henviste specifikt til MRA's terminologi i Addendum nr. 2, punkt 203, hvor MRA havde understreget udtømmningen af tidsmæssige ændringer i henhold til punkt 3.02.

Af samme grund anmodede LMG ikke præcist om udsættelse til en bestemt dato. LMG tilsigtede explicit en helt ny struktur for de grundlæggende mekanismer, der er inkorporeret i Udnyttelsestilladelsen med henblik på at tilpasse Isua-Projektet til de eksisterende markeds- og økonomiske forhold: "*... we have to apply to renew the license in order to achieve updating the deadline for the terms.*"

MRA besvarede mailen 7. juni 2017 ved at stille en række spørgsmål om markedssituationen. Men ved besvarelsen 7. juni 2017 forholdt MRA sig **ikke** til, at LMG specifikt havde henvist til, at ansøgningen skulle forstås som en anmodning om en '*ekstraordinær*' frist-udsættelse i forbindelse med en '*forlænget eller genudstedt*' Udnyttelsestilladelse.

LMG sendte de ønskede oplysninger pr. mail den 29. juni 2017 med dokumentation for markedssituationen og udsigterne de kommende år til støtte for et forslag om at indføre et fireårigt tidsperspektiv med årlige touch-down-møder mellem parterne.

Mailtråden fra 28. maj til 29. juni 2017 er vedhæftet som **Bilag 9**.

Notatet '*The Iron Ore Price and Trend Prediction*', der var et vedhæftet bilag til LMG's mail dateret den 29. juni 2017, fremlægges som **Bilag 10**.

Drøftelserne resulterede i MRA's udstedelse af Addendum nr. 3 (**Bilag 11**).

MRA underskrev Addendum nr. 3 den 21. november 2018 – næsten præcis 13 måneder efter udløbet af den frist, der blev ændret.

Det fremhæves fra Addendum nr. 3,

- at afgørelsen er formuleret anderledes end de to foregående,
- at MRA i afsnit 1 og særligt i punkt 106 redegør for de tidligere afgørelser i Addenda nr. 1 og 2 for at understrege, at udsættelsen af fristen til 24. oktober 2017 havde udtømt Udnyttelsestilladelsens punkt 3.02,
- at der yderligere i punkt 107 henvises til Udnyttelsestilladelsens punkt 21.05 for at legitimere yderligere udsættelse,
- at MRA i § 3 og § 5 anførte forpligtelser for LMG til at udarbejde hyppige rapporter over og dokumentation for de aktuelle markedsforhold for jernmalm og afsætte midler til at opfylde fiskale krav om deponering til sikkerhed for bl.a. miljøkrav,
- at MRA i § 4 krævede en ny slags afgift vedrørende såkaldt '*bæredygtighed*' betalt af LMG.

Med disse vilkår traf MRA afgørelse om fastsættelse af fristen for LMG's Udnyttelses- og Nedlukningsplan til udløb den 31. december 2020.

Igen blev der i princippet tildelt en udsættelse, men faktisk afviste MRA LMG's eksplicite anmodning af 28. maj 2017 om at '*starte forfra*' og gjorde det uden nærmere begrundelse.

Der er ikke i Addendum nr. 3 indeholdt nogen begrundelse for den afgift, som LMG blev pålagt at betale med i alt DKK 3 mio. Som **Bilag 12** fremlægges bankdokumentation for LMG's opfyldelse af pålægget.

2.7 Isua-Projektet i 2020-2021 og Covid-19

Den 16. januar 2020 blev der på et bestyrelsesmøde i LMG truffet beslutning om, at der skulle igangsættes udarbejdelse og indlevering af Udnyttelses- og Nedlukningsplanen inden for fristen den 31. december 2020 (**Bilag 13**). På mødet vedtog bestyrelsen desuden en tidsplan for produktion, herunder rekruttering af tekniske og økonomiske rådgivere.

På grundlag af denne beslutning fik LMG senere i juli 2020 [REDACTED] – som rådgiver for LMG – til at udarbejde et notat (**Bilag 14**) om struktur og handlingsplan for en Udnyttelses- og Nedlukningsplan med henblik på at sikre nøjagtighed og tilstrækkelighed ved overholdelse af bestemmelserne i Udnyttelsestilladelsens punkt 9.

Dataindsamling var påkrævet til bl.a.

- fremstilling af en geologisk model,
- gennemgang af reserver og udarbejdelse af udvindingsplan,
- fastlæggelse af on-site infrastruktur til udvindings- og transportsystemer,
- gennemgang af nødvendige faciliteter og
- udarbejdelse af miljø- og andre tilladelser

er alle elementer i field-undersøgelsen, hvortil fri adgang og længerevarende fysisk tilstedeværelse på sitet var afgørende og en ubetinget nødvendighed.

I starten af 2020 oplyste WHO om et muligt udbrud af en virusinfektion af ukendt årsag og type i Wuhan-provinsen i Kina. Kort tid efter døde en person af den virus, som siden blev kendt som Covid-19.

WHO erklærede allerede den 30. januar 2020 virusudbruddet for en global sundhedskrise (**Bilag 15**).

Som følge af virusudbruddet i Kina og med det formål at inddæmme og styrke kontrollen med Covid-19, udsendte GNG-koncernen, som sagsøger er en del af, den 30. januar 2020 en meddelelse (**Bilag 16**) til ansatte i koncernen om en forlængelse af den årlige ferie i forbindelse med det kinesiske nytår. Ifølge meddelelsen blev ferien forlænget til og med den 8. februar 2020, og ansatte skulle derfor først vende retur til deres arbejdspladser den 9. februar 2020.

Opmærksomheden omkring situationen såvel i Kina som internationalt fremgår af en mailkorrespondance mellem MRA og LMG fra 30. januar til 18. februar 2020 (**Bilag 17**):

- Den 30. januar 2020 sendte MRA - ved Råstofstyrelsen ("MLSA") - en mail til LMG, hvori MLSA udtrykte medfølelse overfor situationen i Kina og samtidigt mindede sagsøger om fristen for Udnyttelses- og Nedlukningsplan den 31. december 2020. MLSA mindende i den forbindelse om konsekvenserne ved ikke at overholde fristen, herunder bortfald og ophør af Udnyttelsestilladelsen.
- Den 31. januar 2020 besvarede sagsøger mailen fra MRA og orienterede om, at de ville være tilbage på kontoret den 9. februar 2020, og at de ville genoptage arbejdet her.
- Den 10. februar 2020 orienterede LMG MLSA om, at returneringen til arbejdspladserne yderligere var udskudt grundet situationen med Covid-19. De ville nu kunne være tilbage på kontoret den 17. februar 2020.
- Den 17. februar 2020 orienterede LMG opdaterende MRA om, at den kinesiske regering endnu en gang havde påbudt en udsættelse af fysisk returnering til arbejdspladserne og LMG gav udtryk for at ville vende tilbage snarest muligt angående aktuelle projekter.
- MRA kvitterede med mail 18. februar 2020 for orienteringen.

LMG's mail af 17. februar 2020 refererede til, at GNG-koncernen den 15. februar 2020 udsendte en meddelelse (**Bilag 18**) om, at alle GNG's ansatte fortsat ikke kunne indfinde sig på arbejdspladsen på grund af offentligretlige restriktioner, som virksomheden var underlagt.

Den 11. marts 2020 erklærede WHO Covid-19 en pandemi, idet Generalsekretæren udtalte:

"WHO har vurderet dette udbrud døgnet rundt, og vi er dybt bekymrede både over de alarmerende niveauer af spredning og sværhedsgrad og over de alarmerende niveauer af passivitet. Vi har derfor foretaget den vurdering, at COVID-19 kan karakteriseres som en pandemi.

Pandemi er ikke et ord, der kan bruges let eller skødesløst. Det er et ord, der, hvis det misbruges, kan forårsage urimelig frygt eller uberettiget accept af, at kampen er slut, hvilket fører til unødvendig lidelse og død.

At beskrive situationen som en pandemi ændrer ikke WHO's vurdering af truslen fra denne virus. Det ændrer ikke, hvad WHO gør, og det ændrer ikke, hvad lande bør gøre.

Erklæringen gav øjeblikkelig anledning til indførelsen af omfattende restriktioner for såvel rejseaktivitet, fysisk udfoldelse og samvær som muligheden for udøvelse af erhvervsmæssig aktivitet i alle berørte områder jorden rundt. Restriktionerne blev indført på national plan, men rettede sig i sagens natur også mod relationen til andre lande og disse landes borgere, hvis aktiviteter således blev ramt.

I Kina blev der indført restriktioner umiddelbart i forlængelse af det første virusudbrud i Wuhan-provinsen. Restriktionerne intensiveredes med løbende tilpasning til lokale og nationale omstændigheder.

Bilag 19 viser følgende to eksempler på nationale kinesiske restriktioner:

- Påbud af 26. marts 2020 fra det kinesiske udenrigsministerium om suspendering af udlændinges indrejse til Kina, selvom de måtte være i besiddelse af en gyldig indrejsetilladelse, og
- Påbud af 11. august 2021 fra det Nationale Råd, der forbyder kinesiske statsborgere med gyldigt pas at forlade landet, medmindre der er tale om en nødsituation.

I denne forbindelse understreger LMG, at Covid-19-retstriktionerne i Kina fra begyndelsen har været og stadig er langt mere indgribende, mere langvarige og voldsomme for offentligheden, for arbejderne og for kinesiske erhvervsvirksomheder og industrier end i verden uden for. Allerede i efteråret 2020 oplevede Kina, hvad der blev betegnet som 2. bølge af voldsomt stigende smitte og krise i sundhedssektoren. Dette forlængede de kinesiske myndigheders meget strenge restriktioner, som fortsat indebar selvisolering i hjemmet, forbud mod rejser og immigration mellem byer og forbud mod tilstedeværelse på arbejdspladsen.

Også i Danmark og Grønland blev hele samfundet hastigt og voldsomt påvirket af udbredelsen af Covid-19 og de foranstaltninger, der såvel nationalt som internationalt blev truffet for at imødegå pandemien.

Den 11. marts 2020 traf den danske regering sin første beslutning om nedlukning af det danske samfund. Udviklingen gav herefter anledning til løbende tilpasninger af restriktioner og indsats i relation til bl.a. arbejdsudførelse og arbejdspladsforhold, ind- og udrejse og transportsektoren generelt. Dette dokumenteres i Statens Serum Instituts tidslinje for Covid-19, der går helt frem til 2022 (**Bilag 20**).

Den 12. marts 2020 anerkendte MRA i en mail til LMG, at Covid-19 helt eller delvist kunne have begrænset LMG's evne til at udarbejde og indlevere udnyttelsesplan og oprydningsplan indenfor fristerne angivet i Udnyttelsestilladelsen. MRA anmodede LMG om at give en status på udarbejdelsen af planerne og, hvis muligt, en plan samt timeline på udarbejdelsen og indleveringen af planerne, jf. **Bilag 21**.

Den 20. marts 2020 orienterede MRA sagsøger om, at der havde været et udbrud af Covid-19 i Nuuk, og at den grønlandske regering på den baggrund havde besluttet at nedlukke store dele af Nuuk, at offentligt ansatte skulle arbejde hjemme, og at flytrafikken til og fra Grønland var indstillet i mindst tre uger. MRA tilføjede også, at MRA var meget opmærksom på, hvad den potentielle betydning med Covid-19-situationen kunne have på råstofindustrien, og at der blev undersøgt eventuelle aflastningsmuligheder, jf. **Bilag 22**.

Beslutningerne om restriktioner efter konstatering af Covid-19 i Grønland blev – som i Danmark – herefter løbende underkastet tilpasning, hvilket fremgår af den tidslinje, der er udarbejdet til brug for sagens oplysning, jf. **Bilag 23**.

Som følge af Covid-19's påvirkning på råstofindustrien udsendte MRA den 2. april 2020 et brev (**Bilag 24**), stilet til alle indehavere af råstoflicenser i Grønland. Brevet bar titlen "*Important information to all licensees*" og kommunikerede, dels en forståelse for de udfordringer, som Covid-19 skabte for "*all exploration and mining companies in Greenland*", dels beslutning om lempelser i forpligtelser under efterforskningstilladelser på grund af Covid-19, dels bebudelse af fortsatte overvejelser om afhjælpende initiativer fra MRA.

I MRA's brev af 2. april 2020 blev LMG direkte anmodet om at informere MRA om sin situation og planer på kort og mellemlangt sigt, når virkningerne af Covid 19-pandemien tages i betragtning.

I besvarelse heraf fremsendte LMG den 17. april 2020 (**Bilag 25**) en begrundet anmodning om blandt andet udsættelse af tidsfrist for indlevering af Udnyttelses- og Nedlukningsplan for Isua-Projektet. LMG uddybede sin anmodning ved som bilag at vedlægge en tidsplan for udarbejdelsen af en udnyttelses- og nedlukningsplan.

LMG informerede i den forbindelse om de ødelæggende og præventive virkninger af udbruddet af Covid-19 på det arbejde, der i januar 2020 var igangsat for at udarbejde og indlevere Udnyttelses- og Nedlukningsplan for Isua-Projektet.

LMG anførte i den forbindelse, at udarbejdelsen skulle involvere samarbejde med udenlandske såvel som nationale leverandører af rådgivningsydelser. Både i Grønland, Danmark, Kina og andre relevante lokaliteter i verden var der indført indgribende forhindringer for ud- og indrejse og arbejdsforhold på grund af Covid-19. Disse restriktioner umuliggjorde afviklingen af udarbejdelsen af Udnyttelses- og Nedlukningsplanen og det samarbejde, der var nødvendigt, herunder fysisk mødeaktivitet, personlige konsultationer og aflæggelse af besøg og dataindsamling på lokaliteter (mineområdet).

LMG vurderede en udsættelse af fristerne på 18 måneder (indtil 1. juli 2022) som passende, henset til situationen, som den så ud i april 2020.

MRA bekræftede den 23. april 2020 modtagelsen af LMG's anmodning.

Samme dag, den 23. april 2020, udsendte MRA et brev (**Bilag 26**), hvor () alle indehavere af råstoflicenser, inklusive LMG, igen blev informeret om nulstilling af licenstageres efterforskningsforpligtelser i 2020 i MRA's bestræbelser på at adressere "*the challenges caused by the COVID-19 outbreak*".

Den 25. maj 2020 rykkede LMG for status på anmodning om udsættelse af fristerne for udarbejdelse og indlevering af Udnyttelses- og Nedlukningsplan. Som opfølgning på rykkeren, understregede LMG i en mail dagen efter vigtigheden af anmodningen grundet Covid-19.

Den 29. maj 2020 vendte MRA tilbage til LMG (**Bilag 27**) og oplyste, at ministeriet endnu var i overvejelser angående udsættelse af fristerne. MRA anmodede i den forbindelse LMG om at oplyse om: 1) eventuelle projektvurderinger, planlægning og udførte opgaver, siden Addendum 3 var vedtaget, 2) alt udført arbejde i forbindelse med udarbejdelsen af

en udnyttelsesplan og oprydningsplan, siden Addendum 3 var vedtaget, og 3) alle aktiviteter i forbindelse med udarbejdelsen af udnyttelsesplanen og oprydningsplanen, som var blevet forhindret af Covid-19.

LMG besvarede disse spørgsmål den 17. juni 2020, jf. **Bilag 28**.

Den 10. juli 2020 rykkede LMG for en status på MRA's behandling af sagen i kontekst af nulstillingen af licensindehaveres forpligtelser i 2020, hvortil MRA samme dag svarede, at anmodningen endnu var under sagsbehandling, jf. **Bilag 29**.

I forlængelse af en korrespondance i august 2020 vedrørende indbetaling til sikkerhedsdepot for oprydningsomkostninger tilkendegav LMG i en mail til MRA den 5. august 2020, at de endnu afventede en stillingtagen til deres anmodning om forlængelse af fristerne i licensen, jf. **Bilag 30**.

LMG orienterede den 21. august 2020 MRA om, at udarbejdelsen af en Udnyttelses- og Nedlukningsplan var i proces, jf. **Bilag 31**.

LMG rykkede den 7. september 2020 igen MRA for en status på anmodningen fra 17. april 2020 om nye frister til udarbejdelsen af en Udnyttelses- og Nedlukningsplan.

I september og oktober 2020 kommunikerede parterne med hinanden om indbetaling til sikkerhedsdepot for oprydningsomkostninger og udveksling af oplysninger om plan og budget for oprydning af visse områder, herunder ice cap og container camp, hvori LMG's daværende underleverandør, Xploration Services, var involveret.

I denne forbindelse anmodede LMG i en mail af 23. oktober 2020 (**Bilag 32**) igen MRA om at være opmærksom på de hindringer, der var forårsaget af den kinesiske Covid 19-situation, idet den 2. bølge havde ramt landet.

LMG gav i mail af 3. november 2020 (**Bilag 33**) igen udtryk for Covid-19's betydning for muligheden for udarbejdelse af en Udnyttelses- og Nedlukningsplan.

LMG understregede over for MRA, at Covid-19 i mange tilfælde var blevet betragtet som force majeure, og at LMG på grund af Covid-19 ikke havde haft mulighed for at foretage de nødvendige skridt til udarbejdelsen af planen, samt at en 2. bølge af Covid-19 havde ramt Kina med yderligere begrænsninger til følge.

LMG nævnte i den forbindelse, at de havde haft kontakt med alle relevante kandidater til levering af rådgivningskompetencer til udarbejdelse af Udnyttelses- og Nedlukningspla-

nen, men at videokonferencer, e-mails og lignende ikke var et tilstrækkeligt og fyldestgørende grundlag til at få aftalerne på plads. LMG henviste endnu engang til den indleverede anmodning fra april 2020.

Den 9. november 2020 sendte MRA en høringskrivelse (**Bilag 34**) til LMG om, at MRA var sindet at indstille til ministeriet, at ministeriet skulle afvise LMG's anmodning fra 17. april 2020.

LMG afgav hørings svar med skrivelse af den 27. november 2020 (**Bilag 35**). MRA kvitterede for modtagelsen af hørings svar den 10. december 2020 (**Bilag 36**).

LMG blev oplyst, at regeringen var travlt optaget af andre opgaver og, at LMG's ansøgning og MRA's indstilling formentligt ikke kunne præsenteres for regeringen før januar 2021.

MRA gav ingen meddelelse eller signal til LMG før eller efter 31. december 2020, på hvilken dato fristen i Addendum nr. 3 udløb.

Tværtimod præsenterede MRA i december 2020 LMG for fem såkaldte "*Projektaftaler*", som LMG blev bedt om at underskrive (**Bilag 37**).

Set i bakspejlet synes disse aftaler at skulle gøre det legitimt for MRA at indløse DKK 2.75 mio. af de bæredygtighedsbidrag, som LMG havde betalt i henhold til Addendum nr. 3 (der henvises til punkt 2.6 ovenfor og Bilag 11), inden aftalegrundlaget for Udnyttelsestiladelsen bortfaldt eller tilbagekaldtes.

LMG orienterede den 21. januar 2021 MRA om status på udvælgelse af rådgivere til at bistå med udarbejdelse af Udnyttelses- og Nedlukningsplan og tematisering af planernes indhold, jf. **Bilag 38**. LMG anmodede samtidigt MRA om snarest at afklare resultatet af den proces, der var påbegyndt med MRA's høringskrivelse.

[Redacted text block]

Dagen efter 5. februar 2021 orienterede sagsøger MRA (**Bilag 40**) om udvælgelsen af rådgiverne og rykkede for behandlingen af anmodningen om fristforlængelse uden hvilket LMG ikke kunne komme videre. MRA svarede dagen efter 6. februar 2021, at sagen endnu ikke havde være præsenteret for Grønlands Selvstyre (**Bilag 41**).

Den 5. marts 2021 orienterede MRA om, at der var blevet udskrevet valg i Grønland til afholdelse den 6. april 2021, og at en beslutning kunne forventes herefter. En måned efter valget, den 10. maj 2021, forhørte LMG sig om, hvad der foregik (**Bilag 42**).

MRA kvitterede samme dag, den 12. maj 2021, for modtagelsen og tilkendegav, at Grønlands Selvstyre forventede at blive præsenteret for sagen inden for en måned (**Bilag 43**).

I et svar samme dag informerede LMG MRA om, at der var fundet en mere lokal teknisk rådgiver, [REDACTED]. LMG rykkede samtidigt MRA for svar på anmodningen fra april 2020 (**Bilag 44**).

I perioden fra maj til november 2021 rykkede LMG gentagne gange for en status på behandlingen af anmodningen om forlængelse af fristerne. LMG fik blot forskellige svar herpå, blandet andet, at sagen var under sagsbehandling, og at MRA endnu ikke kunne sige, hvornår endelig afgørelse kunne forventes truffet eller slet intet svar. I et tilfælde kom der en meget præcis oplysning om, at regeringen ville træffe beslutning 24. juni 2021, det skete ikke (**Bilag 45**).

Den 19. november 2021 meddelte MRA så endelig Afgørelsen. Afgørelsen (fremlagt oven for som Bilag 3) om at fratage LMG Udnyttelsestilladelsen ved at afslå LMG's anmodning fra 17. april 2020 om udsættelse af tidsfrister på grund af de restriktioner, som den globale Covid-19-pandemi havde udløst i Grønland, Kina og Danmark, samt verden over.

Afgørelsen baserede sig herefter på den konstatering, at fristen, der var gældende i henhold til Addendum nr. 3, 31. december 2020, var objektivt overskredet uden en foreliggende Udnyttelses- og Nedlukningsplan, hvilket havde den automatiske virkning, at Udnyttelsestilladelsen var bortfaldet. Beslutningen henviste endvidere også til, at der ikke var foretaget rettidig betaling til sikkerhedsdepot for oprydningssomkostninger.

Afgørelsen nævnte ikke og tog ikke højde for, at den pågældende dato var overskredet ca. 11 måneder inden afgørelsen.

LMG fremsendte 9. december 2021 (**Bilag 46**) sine indsigelser mod Afgørelsen. Indsigelserne består af to skrivelser, der adresserer henholdsvis frist (force majeure) og sikkerhedsdepot.

Indsigelserne forblev ubesvaret, og LMG sendte en supplerende indsigelse den 2. marts 2022 (**Bilag 47**). Ministeriet svarede på dette den 22. marts 2021, (**Bilag 48** uden bilag), hvorved Afgørelsen blev fastholdt.

3 ANBRINGENDER

Til støtte for **den Principale Påstand 1** om, at Sagsøgte skal tilpligtes at anerkende Afgørelsens ulovlighed og ugyldighed, gør LMG følgende gældende:

Om retsgrundlaget for Udnyttelsestilladelsen og afgørelser herom

- 1.1 Udnyttelsestilladelse er en koncession, der blev tildelt LMG af Grønlands Selvstyre i dennes egenskab af ejer og forvalter af den grønlandske undergrund og de naturressourcer, der tilhører det grønlandske samfund.
- 1.2 Tildelingen af Udnyttelsestilladelsen til LMG og de senere addenda nr. 1-3, som fastsætter supplerende vilkår for Udnyttelsestilladelsen, udgør forvaltningsafgørelser, der er truffet af Sagsøgte som led i myndighedsudøvelse.
- 1.3 Disse afgørelser, beslutninger og alle øvrige indgreb - eller mangel på samme – som Sagsøgte efterfølgende har foretaget i relation til opfyldelsen af Udnyttelsestilladelsen er underlagt grønlandsk forvaltningsret og praksis, som Sagsøgte har pligt til at efterleve.
- 1.4 Udnyttelsestilladelsen med LMG som adressat gav LMG en eksklusiv ret til udnyttelse og håndhævelse af de rettigheder og forpligtelser, der følger af Udnyttelsestilladelsen.
- 1.5 LMG kan i denne position ikke alene henholde sig til de rettigheder, der følger af Udnyttelsestilladelsen, men er og vil til stadighed være beskyttet af de almindelige forvaltningsretlige principper for myndighedsudøvelse.
- 1.6 De almindelige forvaltningsretlige principper og regler pålægger Sagsøgte til uden undtagelse at agere lovligt og alene forfølge lovlige formål for at sikre overholdelse af forvaltningsrettens legalitetsprincip og principper om objektiv forvaltning, saglighed, rimelighed, ligebehandling og proportionalitet.
- 1.7 Legalitetsprincippet pålægger Sagsøgte – i overensstemmelse med Grundlovens § 3 – et grundlæggende krav om lovhjemmel.
- 1.8 Legalitetsprincippet indebærer således, at myndighedsudøvelse kun kan bestå i afgørelser om retsforhold, som den administrative enhed formelt er bemyndiget (kompetent) til at regulere, og at der skal være hjemmel til såvel den substantielle regulering som sanktionen eller konsekvensen, dvs. den retsstilling, som adressaten bliver bragt i som følge af afgørelsen.
- 1.9 Det forhold, at Udnyttelsestilladelsen eksplicit fremhæver de forvaltningsretlige principper i en konkret bestemmelse (artikel 3.02) berettiger ikke Sagsøgte til at

drage en modsætningslutning om, at principperne så ikke skulle gælde for alle andre afgørelser og beslutninger i henhold til andre bestemmelser i Udnyttelsestilladelsen.

- 1.10 De forvaltningsretlige principper regulerer således Sagsøgtes mandat og kompetence i alle aspekter af Udnyttelsestilladelsens administration/forvaltning.
- 1.11 Sagsøgte skal som konsekvens heraf overholde alle forvaltningsretlige principper om objektiv forvaltning, saglighed, rimelighed, ligebehandling og proportionalitet i enhver sagsbehandling, afgørelse eller undladelse, som Sagsøgte bringer til udførelse ved administrationen af Udnyttelsestilladelsen, herunder artikel 9 og 21.
- 1.12 Det forhold, at Udnyttelsestilladelsen ikke kun tildeler rettigheder til LMG, men også medfører forpligtelser og betingelser, som skal opfyldes af LMG, ændrer eller modificerer ikke kvalifikationen af Udnyttelsestilladelsen som en forvaltningsakt eller frigør Sagsøgte fra til stadighed og i enhver henseende at iagttage sine forvaltningsretlige forpligtelser.
- 1.13 Det forhold, at Udnyttelsestilladelsen blev tildelt LMG efter ansøgning, og at LMG lod sig tildele Udnyttelsestilladelsen med de heri fastsatte rettigheder, forpligtelser og betingelser, ændrer eller modificerer tilsvarende ikke kvalifikationen af Udnyttelsestilladelsen som en forvaltningsakt eller frigør Sagsøgte fra til stadighed og i enhver henseende at iagttage sine forvaltningsretlige forpligtelser.
- 1.14 Udnyttelsestilladelsen udgør i kraft af de i pkt. 12 og 13 nævnte karakteristika også et juridisk instrument til udveksling af gensidige viljeserklæringer fra både LMG og Sagsøgte, hvorved Udnyttelsestilladelsen indeholder elementer af en almindelig privatretlig kommerciel aftale (kontrakt) mellem LMG og Sagsøgte.
- 1.15 Sagsøgte er – også som part i en kontrakt – forpligtet til at overholde aftalens bestemmelser og loyalt opfylde rettigheder og forpligtelser med henblik på at realisere parternes udtrykkelige og stiltiende hensigter.
- 1.16 Retsforholdet mellem LMG og Sagsøgte karakteriseres således ved at være en hybrid, der integrerer almindelig aftaleret og forvaltningsret, således at *"både forvaltningsretlige og kontraktsretlige normer finder potentielt anvendelse -*

eventuelt med fornødne tilpasninger - på forvaltningens aftaler" (Højesterets dom UfR 2017.75).

- 1.17 LMG gør overordnet gældende, at Sagsøgte har tilsidesat både forvaltningsretlige og kontraktsretlige normer i sin administration af Udnyttelsestilladelsen, som Sagsøgte ulovligt og retsstridigt har frataget LMG.

Om Sagsøgtes retsstridige administration og ulovlige afgørelser

- 1.18 Sagsøgte har i sin forvaltning af Udnyttelsestilladelsen over for LMG groft tilsidesat sin forpligtelse til at iagttage forvaltningsretlige principper og herunder alene at inddrage og forfølge saglige hensyn ved flere lejligheder forud for og i sammenhæng med Afgørelsen.
- 1.19 Sagsøgte har generelt forsømt at formulere begrundelser i de afgørende beslutninger, som blev truffet med virkning for LMG i sammenhæng med afgørelserne om Addenda nr. 1-3 og om force majeure som følge af Covid-19-pandemien og strenge nationale, samt internationale restriktioner.
- 1.20 Sagsøgte har forsømt at handle rettidigt i administrationen af Udnyttelsestilladelsen, hvilket har medført en utilladelig juridisk og økonomisk usikkerhed for LMG om sin retsstilling.
- 1.21 Det fuldstændige fravær af udtrykkelige begrundelser og en rettidig sagsbehandling var tydeligt til stede i de processer, der førte til udstedelsen af Addenda nr. 1 og 2.
- 1.22 Sagsøgte forsømte i begge tilfælde at anføre nogen begrundelse overhovedet, endsige en saglig begrundelse, for beslutningen om afslag på LMG's ansøgninger om revideret tidsplan.
- 1.23 Addendum nr. 1 blev tidligst tilkendegivet måneder efter udløbet af den frist, som denne afgørelse skulle forholde sig til (24. oktober 2015) og Sagsøgte gav ingen forklaring på eller forsikring om det juridiske tomrum, der blev skabt som følge af Sagsøgtes sagsbehandlingstid, hvor LMG havde berettiget grundlag til at måtte indrette sig afventende.
- 1.24 Addendum nr. 1 blev endvidere underskrevet næsten 5 måneder efter udløbet af den frist, som blev fastsat i afgørelsen selv (31. december 2016) og Sagsøgte gav ingen forklaring på eller forsikring om det juridiske tomrum, der blev skabt med en frist, der allerede var overskredet.
- 1.25 Addendum nr. 1 var – gøres det gældende – i sig selv en afgørelse, der var behæftet med alvorlige sagsbehandlingsfejl og anfægtelig.

- 1.26 LMG reagerede ved allerede inden underskrivelsen af Addendum nr. 1 at indgive en ny ansøgning og en ny anfægtelig sagsbehandling om Addendum nr. 2 blev påbegyndt.
- 1.27 Sagsøgte traf beslutning om Addendum nr. 2 mere end ni måneder **efter** udløbet af den frist, der var ansøgt om udsættelse af (31. december 2016), og præcist én måned og 17 kalenderdage **inden** udløbet af den frist, som Addendum nr. 2 selv fastsatte.
- 1.28 Det måtte – igen - stå Sagsøgte klart, at der ikke var tale om en tidsfrist, LMG ville kunne overholde og Sagsøgte skabte på ny et retligt vakuum omkring Udnyttelseslicensen.
- 1.29 Sagsøgte leverede igen ingen begrundelse for afslaget af LMG's ansøgning og Addendum nr. 2 var – gøres det gældende – i sig selv en afgørelse, der var behæftet med alvorlige sagsbehandlingsfejl og anfægtelig.
- 1.30 Fraværet af en saglig og fyldestgørende administrativ adfærd i forhold til grundlæggende forvaltningsretlige forpligtelser, herunder at skabe en passende forudsigelighed for den retsstilling, som LMG blev bragt i med Sagsøgtes afgørelser, for så vidt angår både tid og indhold, gav LMG en berettiget forventning om, at Sagsøgte anerkendte den tidsmæssige status og gældende omstændigheder som relevante for Udnyttelseslicensen og dens afvikling og, at denne anerkendelse ville udgøre grundlaget for saglighed og proportionalitet i relation til LMG's retspositioner.
- 1.31 LMG's berettigede og umistelige forventning blev specielt styrket af, at Sagsøgte ved behandlingen af Addenda nr. 1 og 2 positivt bekræftede og aldrig - eksplicit eller implicit- afviste, at den aktuelle markedssituation for jernmalm var anerkendt som et relevant og væsentligt element i udarbejdelsen af tidsplaner og anerkendt som en fælles interesse (risiko og mulighed) for Isua-Projektets fremdrift og realisering.
- 1.32 Sagsøgte skuffede imidlertid groft denne berettigede forventning i strid med forvaltningsretlige krav om saglig og proportional myndighedsudøvelse.
- 1.33 Allerede inden beslutningen om Addendum nr. 2 fremsendte LMG endnu en anmodning vedrørende tidsfrister til Sagsøgte og endnu en anfægtelig sagsbehandling om Addendum nr. 3 påbegyndtes.
- 1.34 Addendum nr. 3 var – gøres det gældende – i sig selv en afgørelse, der var behæftet med alvorlige sagsbehandlingsfejl og anfægtelig.

- 1.35 Sagsøgte benytter lejligheden til i § 4 at pålægge LMG en betalingsforpligtelse i størrelsesorden DKK 3 mio. uden begrundelse eller forklaring for sammenhængen mellem Addendum nr. 3 og nye fiskale krav, hvilket i sig selv er udtryk for en retsstridig adfærd, der gør Addendum nr. 3 ulovlig i sin helhed. Sagsøgte **opfordres** til at redegøre for grundlaget for dette krav.
- 1.36 Addendum nr. 3 angiver desuden urigtigt i punkt 108-110, at LMG den 28. maj 2017 havde ansøgt om en udsættelse af tidsfrister i henhold til Udnyttelsestilladelsens artikel 3.02(a) for tredje gang.
- 1.37 Faktum er, at LMG umisforståeligt anmodede om at "*renew the license in order to achieve updating the deadline for the terms*", (jf. Bilag 9) og foreslog i den forbindelse, at der ikke blev fastsat en bestemt dato, fordi markedsforholdene var uforudsigelige.
- 1.38 LMG henviste i sin begrundelse for dette forslag til Sagsøgtes udtrykkelige tilkendegivelse i Addendum nr. 2 til, at udskydelse af tidsfrister i henhold til Udnyttelseslicensens artikel 3.02 var udtømt.
- 1.39 Sagsøgte forsømte retsstridigt i den efterfølgende sagsbehandling at vurdere og behandle LMG's anmodning som den var fremsat og undlod at træffe en begrundet afgørelse, der forklarede, hvorfor anmodningen blev afvist.
- 1.40 Sagsøgte gennemførte derfor en sagsbehandling, der var baseret på et urigtigt udgangspunkt om, at sagen omhandlede udskydelse af en tidsfrist til en bestemt dato.
- 1.41 Sagsøgte undlod i Addendum nr. 3 tydeligt at angive den bestemmelse i Udnyttelseslicensen, der gav Sagsøgte mandat til at træffe afgørelse, men Sagsøgte baserede sig antageligt på Udnyttelsestilladelsens punkt 21.05, hvortil der henvises i Addendum nr. 3, punkt 107.
- 1.42 Sagsøgte indsatte ved udformningen af Addendum nr. 3 et vilkår (punkt 208) om bortfald ('*lapse*') af Udnyttelsestilladelsen i sin helhed i tilfælde af en senere objektiv konstatering af overskridelse af tidspunktet 31. december 2020 uden der forelå en indleveret og sagsbehandlet Udnyttelses- og Nedlukningsplan.
- 1.43 Vilkåret herom i punkt 208 var uhjemlet, urigtigt, vildledende og usagligt.
- 1.44 Med vilkåret bestemte Sagsøgte således, at et '*bortfald*' af Udnyttelsestilladelsen i sin helhed blev en automatisk og objektiv konsekvens af overskridelsen af en bestemt dato, idet det forudsattes, at udskydelse ikke af nogen grund var en mulighed.

- 1.45 Sagsøgte anlagde herved en urigtig og ulovlig anvendelse eller fortolkning af Udnyttelsestilladelsens artikel 21.05, der netop gav Sagsøgte adgang til i et ikke på forhånd begrænset omfang at træffe afgørelse om udskydelse inden for rammerne af Udnyttelsestilladelsens absolutte varighed.
- 1.46 Artikel 21.05 fastslår udtrykkeligt, at "*further to the limits set in sections 3.02(1) and 3.02(2), the Greenland Government may and will decide .....* " (min fremhævning)
- 1.47 Sagsøgte satte herved ulovligt og usagligt sig selv i scene til at afvise at anvende sin kompetence i henhold til artikel 21.05, selv hvis situationen af kommercielle eller andre proportionale årsager nødvendiggjorde det eller gjorde det rimeligt eller berettiget efter et sagligt skøn.
- 1.48 Sagsøgte underbandt ulovligt sin fremtidige administration og angav – igen – ingen begrundelse herfor.
- 1.49 Det er i strid med legalitetsprincippet og gældende forvaltningsretlige principper ('*skøn under regel*'), at en offentlig myndighed proaktivt beslutter, hvordan en fremtidig situation skal adresseres, og – ligesom Sagsøgte – træffer en for tidlig og ikke objektiv beslutning om at anvende en specifik bestemmelse om hjemmel/kompetence uden betænkeligheder eller uden at inddrage relevante omstændigheder for at sikre en rettidig og objektiv myndighedsudøvelse.
- 1.50 Sagsøgte udelukkede sig på grund af sin egen formulering af Addendum nr. 3 fra at gennemføre en fri, ubundet og saglig sagsbehandling i den senere sammenhæng, hvor LMG med skrivelse af 17. april 2020 om fristudskydelse rettidigt anmodede om en sagsbehandling på grund af Covid-19-pandemien og force majeure.
- 1.51 Som tilfældet var ved Addendum nr. 2 vælger Sagsøgte at misforstå, hvad LMG henvender sig om, idet Sagsøgte konsekvent betegner LMG's skrivelse af 17. april 2020 som en '*ansøgning*'.
- 1.52 LMG's skrivelse af 17. april 2020 var ikke en ansøgning om udsættelse, men en begæring om Sagsøgtes anerkendelse af force majeure i henhold til Udnyttelsestilladelsens artikel 21.03, der præcist omhandler en sådan situation.
- 1.53 Selvom LMG ikke præcist henviste til denne bestemmelse i Udnyttelsestilladelsen, havde Sagsøgte pligt til at analysere LMG's udtalelser og reagere ansvarligt i forhold til sagens realitet, samt behørigt at vejlede LMG om sine rettigheder og muligheder.

- 1.54 Sagsøgte blev enten tilskyndet til helt at ignorere, hvad LMG anmodede og informerede Sagsøgte om, eller besluttede bevidst at gøre det som følge af sin kritisable iscenesættelse af sit administrative råderum i Addendum nr. 3 (punkt 208).
- 1.55 Sagsøgte undlod at gennemføre en saglig sagsoplysning om begæringens baggrund og begrundelse i overensstemmelse med gældende forvaltningsretlige principper.
- 1.56 Sagsøgte undlod rent faktisk at tage i betragtning, at verden i foråret 2020 var voldsomt ramt af Covid-19-pandemien, som medførte alvorlige restriktioner, ikke mindst i Kina.
- 1.57 Sagsøgte undlod derfor retsstridigt at belyse og erkende sagen som et force majeure-tilfælde, hvortil der var en særlig bestemmelse i Udnyttelsestilladelsens artikel 21.03, hvilket Sagsøgte var forpligtet til.
- 1.58 Dette faktum understreges af, at Afgørelsen ikke med et eneste ord nævner Udnyttelsestilladelsens artikel 21.03 eller force majeure.
- 1.59 Sagsøgte undlod herved retsstridigt at interessere sig for og konstatere, at betingelserne for force majeure de facto udgjorde en relevant forhindring for LMG og, at LMG derfor havde et retskrav på suspension af sine forpligtelser i henhold til Udnyttelsestilladelsen, indtil restriktionerne var ophørt.
- 1.60 Sagsøgte kunne også have fundet det rigtigt at behandle sagen som en anmodning om udsættelse i medfør af Udnyttelsestilladelsens artikel 21.05, hvilket ifølge Afgørelsens ordlyd ikke blev overvejet.
- 1.61 En saglig vurdering i henhold til artikel 21.05 ville have ført til det samme resultat at suspendere eller udskyde LMG's forpligtelser som foreslået.
- 1.62 Retsstridigheden i Sagsøgtes Afgørelse over for LMG skærpes af, at Sagsøgte gennem kommunikation både til LMG og andre licenshavere allerede før LMG's anmodning af 17. april 2020 og i særdeleshed senere kommunikerede en principielt imødekomende holdning til pandemiens betydning for afviklingen af forpligtelser i henhold til efterforsknings- og udnyttelsestilladelser.
- 1.63 Sagsøgte – vildledende skulle det vise sig senere - gav LMG anledning til at være sikker og indrette sig på, at der foregik en sagsbehandling om den relevante problemstilling (force majeure) og, at denne baserede sig på en forståelse af den begrundelse, der var indeholdt i ansøgningen af 17. april 2020.
- 1.64 Sagsøgte understøttede denne forståelse hos LMG, da Sagsøgte i december

2020 præsenterede LMG for nye aftaler – såkaldte Projektaftaler – om anvendelse af midler, som LMG med Addendum nr. 3 var blevet afkrævet til udviklingen af Grønland.

- 1.65 Sagsøgte havde indtil december 2020 uden indvendinger modtaget betalinger fra LMG og nu præsenterede Sagsøgte LMG for aftaler om brug heraf uden at gøre opmærksom på, at Sagsøgte havde den opfattelse, at Udnyttelseslicensen umiddelbart stod over for at bortfalde pr. automatik den 31. december 2020.
- 1.66 Sagsøgtes beslutning om force majeure-begrundet nulstilling af licenshaveres forpligtelser for 2020, 2021 og delvist 2022 blev meddelt på en sådan måde, at LMG med rette kunne anse sig for omfattet heraf og i hvert fald ikke kunne træffes for alle andre end LMG uden en ulovlig krænkelse af lighedsprincippet og ethvert krav om saglighed.
- 1.67 Afgørelsen – igen på grund af Addendum nr. 3, punkt 208 – er udformet i flagrant modstrid med princippet om forbud mod afgørelser med tilbagevirkende kraft, da begrundelsen i Afgørelsen fra 19. november 2021 i realiteten er, at Udnyttelsestilladelsen allerede var *'bortfaldet'* 9 måneder tidligere
- 1.68 Det er så meget desto mere kritisabelt, når det erindres, at Afgørelsen handler om en begæring dateret 17. april 2020, altså mere end 8 måneder før den angivelige *'bortfaldsdato'*.
- 1.69 Sagsøgte kan på ingen måde påberåbe sig sin egen urimeligt langvarige sagsbehandlingstid af LMG's anmodning til at begrunde Udnyttelsestilladelsens bortfald med tilbagevirkende kraft pr. 31. december 2020.
- 1.70 LMG var berettiget til at suspendere enhver aktiv opfyldelse af forpligtelserne i henhold til Udnyttelsestilladelsen, så længe Sagsøgte behandlede sagen.
- 1.71 Sagsøgte undlod ved Afgørelsen retsstridigt – igen på grund af Addendum nr. 3, punkt 208 – helt at inddrage proportionalitetshensyn i sagen, hvilket også henset til tidsforløbet var af afgørende betydning.
- 1.72 At fejlfortolkningerne, de urigtige og misvisende oplysninger og den manglende behørig adressering af den ovenfor beskrevne situation i en strengt kommerciel privatretlig aftale tilsvarende ville udgøre grov misligholdelse af kontrakt og af forpligtelsen til gensidig loyal adfærd i forhold til kontraktens gennemførelse efter sit indhold og hensigt.

Til støtte for **den Principale Påstand 2** om, at Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at LMG i konsekvens af Afgørelsens ulovlighed og ugyldighed, skal genindsættes i rettigheder og forpligtelser i henhold til Udnyttelsestilladelsen gør LMG følgende gældende:

- 1.73 Afgørelsen skal tilsidesættes som en ugyldig afgørelse fra Sagsøgte som led i dennes myndighedsudøvelse som følge af retlige mangler, der – som beskrevet - knytter sig ikke alene til Afgørelse, men også Sagsøgtes angivelige retlige hjemmelsgrundlag for Afgørelsen i form af Addendum nr. 3.
- 1.74 Den retlige anfægtelighed består i en konsekvent og omfattende tilsidesættelse af forvaltningsretlige principper og legalitetskrav, herunder forsømmelse af rettidig og saglig sagsbehandling, sikring af hjemmel til beslutninger og retsfølge, urigtig retsanvendelse og fortolkning af hjemmelsgrundlag, beslutning om pålæg af økonomiske byrder uden behørig hjemmel, krænkelse af lighedsprincippet og officialmaksimen om en sags fyldestgørende oplysning, som alle udgør fundamentale forskrifter for administrativ adfærd til opfyldelse af minimale krav til retssikkerhed.
- 1.75 Afgørelsens formål og konsekvens var at udgøre en konstitutiv fastsættelse af LMG's retsstilling, der retsstridigt bestod i at fratage LMG den tildelte Udnyttelsestilladelse.
- 1.76 LMG er berettiget til at anvende alle til rådighed værende beføjelser for at afværge eller afbøde virkningerne af Sagsøgtes ulovlige udelukkelse af LMG fra Udnyttelsestilladelsen.
- 1.77 Afgørelsen og dens konstitutive følger skal tilsidesættes som en forvaltningsretlig nullitet, der samtidigt udgør en væsentlig misligholdelse af Sagsøgtes kontraktmæssige forpligtelse over for LMG.
- 1.78 LMG er – hvis LMG ønsker det – berettiget til fuld restitution, hvorved LMG ved dom skal placeres i en retsstilling og økonomisk position, som om den både forvaltnings- og aftaleretlige krænkelse fra Sagsøgte ikke har fundet sted.
- 1.79 Denne restitution skal tilfalde LMG ved genindtrædelse som licenshaver i Udnyttelsestilladelsen.
- 1.80 Rettens dom skal pålægge Sagsøgte at effektuere LMG's restitution fra og med rettens afgørelse på de vilkår og betingelser, der er indeholdt i Udnyttelsestilladelsen og med de ændringer, der er nødvendige for at skadesløsholde LMG for den tid, der er forløbet siden Afgørelsen.
- 1.81 Udnyttelsestilladelsen må i rettens afgørelse anses for at have være suspende-

ret siden 17. april 2020 som følge af, dels force majeure og Sagsøgtes forsømmelighed i forhold til rettidigt at træffe påkrævede beslutninger med et korrekt og lovligt indhold (fordringshavermora).

1.82 Afgørelsen blev truffet efter en sagsbehandling, der – på trods af sin mangelfuldhed – strakte sig over mere end 19 måneder, hvor LMG gentagne gange bad om at få fremskyndet processen, hvilket blev afslået med forskellige varianter af forklaringer.

1.83 Risikoen for tidsforløbet fra 17. april 2020 påhviler derfor alene Sagsøgte.

Til støtte for **den Subsidiære Påstand** om erstatning gør LMG følgende gældende:

1.84 I mangel af dom for restitution gennem genindtrædelse i Udnyttelseslicensen skal Sagsøgte tilpligtes at erstatte LMG for alle udgifter og tab, der har været forbundet med og forårsaget af Udnyttelsestilladelsen siden Udnyttelseslicensens udstedelse i oktober 2013.

1.85 Alle betingelser for erstatning om ansvarsgrundlag, kausalitet, adækvans og tab er opfyldt.

1.86 Sagsøgte skal skadesløsholde LMG for at have været tildelt Udnyttelsestilladelsen, som LMG retsstridigt er blevet frataget og derved berøvet for muligheden for at udnytte økonomisk til dækning af de investeringer, der er foretaget.

1.87 Erstatningsbeløbet er opgjort til DKK 20.639.127, hvorved der henvises til den redegørelse med tilhørende opgørelse og underbilag, som LMG's revisor har udarbejdet til brug for sagen (**fremlægges som Bilag 49**).

1.88 LMG forbeholder sig ret til senere at forhøje påstanden om økonomisk erstatning og til tillige at inkludere beløb, der udgør de indirekte og afledte tab, herunder tab af fortjeneste, som LMG har lidt ved at være blevet frataget muligheden for at opfylde rettigheder og forpligtelser i henhold til Udnyttelsestilladelsen.

4 OM RETSSPROG FOR SAGEN

4.1 Udnyttelsestilladelsen er affattet på engelsk og al kommunikation mellem MRA og LMG er foregået på engelsk.

4.2 Retten anmodes om at lægge det engelske sprog til grund for sagens afvikling for så vidt angår dokumentbevis, der fremlægges i sagen, idet der med hensyn til vidneførelse i sædvanligt og nødvendigt omfang kan tilknyttes tolk til oversættelse, medmindre der træffes anden beslutning generelt eller i det konkrete

tilfælde.

5 BEVISFØRELSE

5.1 LMG vil under hovedforhandling foranstalte partsforklaring og føre vidner, der kan belyse det faktiske sagsforløb siden 2015.

5.2 Med denne stævning fremlægges følgende bilag:

BILAG	
Bilag 1	Udnyttelsestilladelsen - " <i>Exclusive License Nr. 1213/31 for Exploitation of Certain Mineral Resources in Areas at Isukasia in West Greenland</i> "
Bilag 2	Artikler om Isua-Projektet i Sermitsiaq 24. oktober 2013 og i Greenland Mineral Exploitation Newsletter (februar 2014)
Bilag 3	Afgørelse af 19. november 2021 om fratagelse af Udnyttelsestilladelsen (Afgørelsen).
Bilag 4	Artikel i Sermitsiaq den 8. januar 2015
Bilag 5	Ansøgning af 20. oktober 2015 om udsættelse af frist for Udnyttelses- og Nedlukningsplan
Bilag 6	Addendum nr. 1 af 21. april 2017
Exhibit 7	Mailtråd fra 26. september til 2. november 2016
Bilag 8	Addendum nr. 2 af juli 2016 eller 7. september 2017
Bilag 9	Mailtråd fra 28. maj til 29. juni 2017 mellem LMG og MRA om fornyelse af udnyttelsestilladelse/udsættelse af frist for Udnyttelses- og Nedlukningsplan og MRA svarmail af 7. juni 2017

Bilag 10	The Iron Ore Price and Trend Prediction, LMG, juni 2017
Bilag 11	Addendum nr. 3 af 21. november 2018
Bilag 12	Bankoverførsel af 10 trancher fra december 2018 til december 2020, i alt betalinger på kr. 3 mio. fra LMG til MRA
Bilag 13	Bestyrelsesmødereferat LMG 16. januar 2020
Bilag 14	Notat om Udnyttelses- og Nedlukningsplanens struktur
Bilag 15	WHO's erklæring af 30. januar 2020 om Covid-19 som en global sundhedskrise
Bilag 16	Meddelelse af 30. januar 2020 til ansatte i GNG-koncernen om en forlængelse af den årlige ferie i forbindelse med det kinesiske nytår til 9. februar 2020
Bilag 17	Mailkorrespondance mellem MRA og LMG fra 30. januar til 18. februar 2020
Bilag 18	GNG-koncernens meddelelse om Covid-19-foranstaltninger fra februar 2020
Exhibit 19	Påbud af 26. marts 2020 og 11. august 2021 om Covid-19-restriktioner i Kina
Bilag 20	Statens Serum Instituts tidslinje for Covid-19 (Danmark)
Bilag 21	Mail fra MRA til LMG af 12. marts 2020 om Covid-19-situation.

Bilag 22	Mail fra MRA til LMG af 20. marts 2020 om Covid-19-situation og nedlukning af Grønland
Bilag 23	Tidslinje for Covid-19-foranstaltninger i Grønland 2020-2022
Bilag 24	Brev af 2. april 2020 fra MRA med " <i>Important information to all licensees</i> "
Bilag 25	Begrundet anmodning af den 17. april 2020 fra LMG til MRA om Covid-19-lempe med tidsplan for udarbejdelsen af en udnyttelsesplan (Appendix 1)
Bilag 26	Brev af 23. april 2020 fra MRA til alle indehavere af råstoflicenser, inklusive LMG, med information om nulstilling af licenstagernes efterforskningsforpligtelser i 2020
Bilag 27	Mail af 29. maj 2020 fra MRA til LMG
Bilag 28	Mail fra LMG af 17. juni 2020 til MRA med oplysninger
Bilag 29	Mailkorrespondance mellem LMG og MRA fra 10. juli 2020.
Bilag 30	LMG-mail til MRA af 5. august 2020 om rykker for afklaring
Bilag 31	Mail af 21. august 2020 fra LMG til MRA
Exhibit 32	Mail af 23. oktober 2020 (meddelelse om 2. bølge af Covid-19)
Bilag 33	Mailkorrespondance af 30. oktober og 3. november 2020 mellem LMG og MRA

Bilag 34	Høringsskrivelse fra MRA til LMG om afvisning af anmodning
Bilag 35	Høringssvar fra LMG af 27. november 2020
Bilag 36	MRA's kvittering af 10. december 2020 for modtagelsen af høringssvar
Exhibit 37	"Projektaftaler nr. 1-5", december 2020
Bilag 38	Orienteringsmail af 21. januar 2021 vedr. udvælgelse af rådgivere for LMG
Bilag 39	Bestyrelsesmødereferat LMG af 4. februar 2021
Bilag 40	Mail af 5. februar 2021 fra LMG til MRA om rådgivervalg
Bilag 41	Mail af 6. februar 2021 fra MRA til LMG
Bilag 42	Mailkorrespondance af 5. marts 2021 og 10. maj 2021 om udskrivelse af valg
Bilag 43	Mail af 12. maj 2021 fra MRA til LMG
Bilag 44	Mail af 12. maj 2021 vedrørende status af teknisk rådgiver for LMG
Bilag 45	Mailkorrespondance om status og fremdrift mellem 8. juni 2021 og 15. november 2021

Bilag 46	LMG indsigelsesskrivelser af 9. december 2021 imod Afgørelsen, som særskilt adresserer fristen (force majeure) og sikkerhedsdepotet.
Bilag 47	LMG supplerende indsigelse af 2. marts 2021 med anmodning om at indlede en dialog
Bilag 48	MRA's reaktion af 22. marts 2022 på indsigelser
Bilag 49	Opgørelse af LMG's subsidiære erstatningskrav med redegørelse fra [REDACTED] som LMG's revisor

6 PROCESSUELLE MEDDELELSER

Processuelle meddelelser og forkyndelser, der efter loven skal tilgå sagsøger, kan i denne sag fremsendes til/ske over for advokat Peter Schriver og/eller advokat Poul Hvilsted.

oooOooo

Hellerup /Nuuk 15. november 2022

Poul Hvilsted

Peter Schriver

(Indgives elektronisk uden underskrifter)

Svarskrift

Til

Retten i Grønland

I sagsnr. BS-54101/2022:

London Mining Greenland A/S
(advokaterne Peter Schriver og Poul Hvilsted)

mod

Grønlands Selvstyre
(advokaterne Paw Fruerlund og Mads Mygind Bojsen)

møder jeg for sagsøgte og nedlægger følgende

1. PÅSTANDE

Over for London Mining Greenland A/S' principale påstand 1: Frifindelse, subsidiært hjemvisning til fornyet administrativ behandling.

Over for London Mining Greenland A/S' principale påstand 2: Afvisning, subsidiært frifindelse.

Over for London Mining Greenland A/S' subsidiære påstand for så vidt angår erstatning: Frifindelse.

Over for London Mining Greenland A/S' subsidiære påstand for så vidt angår frigivelse af sikkerhedsdepot: Afvisning, subsidiært frifindelse.

2. SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING

Indledningsvist bemærkes det, at London Mining Greenland A/S' ("LMG") sagsfremstilling i stævningen efter Naalakkersuisuts opfattelse er noget misvisende, indeholder mange forkerte udsagn, og synes at være udfærdiget uden hensyn til den omfattende kommunikation, der har været mellem LMG og råstofmyndighederne i sagsforløbet.

Sagsfremstillingen i stævningen bestrides derfor i dens helhed, bortset fra de tilfælde hvor der henvises til denne i det nedenstående.

LMG har i stævningen gjort gældende, at Naalakkersuisuts 3 forlængelser af fristen for LMG's indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner (addendum 1-3) i sig selv er ugyldige afgørelser, om end fristforlængelserne i alle tilfælde var begunstigende for LMG. Naalakkersuisut vil i **afsnit 2.1** redegøre for forløbene forud for og i forbindelse med meddelelsen af de 3 addenda, hvorved LMG's frist for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner blev forlænget med i alt 5 år og to måneder.

LMG har i stævningen nedlagt påstand om, at Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 var ugyldig. Ved afgørelsen afslog Naalakkersuisut LMG's 4. ansøgning om udsættelse af fristen for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner og fandt på den baggrund, at LMG's udnyttelsestilladelse var bortfaldet. Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 var endvidere begrundet i, at LMG ikke havde indbetalt det påkrævede beløb til LMG's sikkerhedsdepot. LMG har i den forbindelse også nedlagt selvstændig påstand om, at det pågældende sikkerhedsdepot skal frigives. Naalakkersuisut vil i **afsnit 2.2** redegøre for forløbet i forbindelse med LMG's 4. anmodning om fristudsættelse frem til afgørelsen af 19. november 2021.

For overblikkets skyld bemærkes det, at hvor sagsfremstillingen omtaler inspektion af licensområdet, oprydningforpligtelser, sikkerhedsstillelse (indbetalinger til sikkerhedsdepot) mv., relaterer dette sig til den del af Naalakkersuisuts afgørelse, der omhandler sikkerhedsstillelse (indbetaling til sikkerhedsdepot).

2.1 Udsættelser af fristen for udnyttelses- og nedlukningsplaner

Som beskrevet i LMG's sagsfremstilling (stævningen, s. 4), blev LMG meddelt udnyttelsestilladelse 2013-31 (bilag 1) på vilkår af, at LMG inden 2 år fra meddelelse af udnyttelsestilladelsen indgav og opnåede Naalakkersuisuts godkendelse af en udnyttelsesplan og en nedlukningsplan for Isua-projektet, jf. tilladelsens afsnit 3.02 (a).

LMG blev meddelt udnyttelsestilladelsen den 24. oktober 2013, hvorfor fristen for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne var 24. oktober 2015.

LMG blev siden meddelt 3 forlængelser af fristen for udnyttelses- og nedlukningsplaner på alt 5 år og to måneder.

LMG har flere steder i stævningen anført, at det er uklart, hvornår LMG blev meddelt disse 3 forlængelser af fristen for udnyttelses- og nedlukningsplanerne, ligesom LMG flere steder har lagt forkerte datoer til grund for disse meddelelser. LMG har anvendt denne uklarhed aktivt i sine anbringender, derved at LMG blandt andet har gjort gældende, at råstofmyndighedernes sagsbehandlingstid flere gange har været for lang.

Den af LMG beskrevne uklarhed og anbringenderne om råstofmyndighedernes sagsbehandlingstid beror efter Naalakkersuisuts opfattelse dog på en ufuldstændig og desværre også misvisende fremstilling af sagens omstændigheder og en manglende inddragelse af væsentlige oplysninger.

Naalakkersuisut vil i det følgende redegøre for forløbene frem til meddelelse af fristudsættelserne i form af henholdsvis addendum 1, 2 og 3, men skal for overblikkets skyld indledningsvist bemærke følgende:

Meddelelse af fristudsættelser er sket ved vedtagelse af tillæg (addendum) til LMG's udnyttelsestilladelse. Fristudsættelser forudsætter Naalakkersuisuts godkendelse, hvorfor råstofmyndighederne har forelagt udkast til addendum 1-3 til Naalakkersuisuts godkendelse.

Efter Naalakkersuisuts godkendelse af de pågældende addenda, er LMG i alle tilfælde straks via mail blevet meddelt fristudsættelsen og har modtaget en digital udgave af det pågældende addendum.

Herefter har processen i alle tilfælde været sådan, at råstofmyndighederne har bedt LMG om at returnere den digitale udgave af addendummet i underskrevet stand. Videre har råstofmyndighederne fremsendt addendummet til LMG i fysisk kopi og anmodet LMG om også at returnere dette i underskrevet stand. Af den grund findes der typisk to udgaver af ethvert addendum med forskellige datoer for parternes underskrift heraf.

Som nævnt indledningsvist var LMG's frist for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne oprindeligt fastsat til 24. oktober 2015. LMG er herefter blevet meddelt følgende forlængelser i form af addendum 1-3:

Addendum 1 (afsnit 2.1.1):

- LMG ansøgte første gang om fristudsættelse den 20. oktober 2015.

- LMG blev meddelt, at Naalakkersuisut havde godkendt udsættelse af fristen og modtog addendum 1 den 1. juli 2016.
- LMG's nye frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne var herefter 31. december 2016 (dvs. 6 måneder fra meddelelse af fristudsættelsen).

Addendum 2 (afsnit 2.1.2):

- LMG ansøgte om yderligere fristudsættelse den 26. september 2016.
- LMG blev meddelt, at Naalakkersuisut havde godkendt udsættelse af fristen og modtog addendum 2 den 14. februar 2017.
- LMG's nye frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne var herefter 24. oktober 2017 (dvs. mere end 8 måneder fra meddelelse af fristudsættelsen).

Addendum 3 (afsnit 2.1.3):

- LMG ansøgte igen om yderligere fristudsættelse den 28. maj 2017.
- LMG blev meddelt, at Naalakkersuisut havde godkendt udsættelse af fristen og modtog addendum 3 den 25. oktober 2018.
- LMG's nye frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne var herefter 31. december 2020 (dvs. mere end 2 år og to måneder fra meddelelse af fristudsættelsen)

2.1.1 Forløbet frem til meddelelse om 1. udsættelse af fristen (addendum 1)

Råstofstyrelsen foretog den 28. oktober 2014 en inspektion af licensområdet (**bilag A**). I inspektionsrapporten blev det bl.a. omtalt, at LMG skulle sørge for oprydning og anderledes opbevaring af visse effekter, ligesom det fremgik, at flere af de omtalte forhold skulle indgå i selskabs udnyttelses- og nedlukningsplaner.

Den 5. juni 2015 skrev Råstofstyrelsen til LMG, at der ifølge inspektionsrapport af 28. oktober 2014 udestod en række problemstillinger, som skulle adresseres af LMG (**bilag B**).

I henhold til udnyttelsestilladelsens afsnit 21.05 skulle enhver ansøgning om forlængelse af frister i tilladelsens afsnit 3.02 indgives 90 dage inden fristens udløb. I henhold til LMG's udnyttelsestilladelse skulle ansøgning om udsættelse af fristen for udnyttelses- og nedlukningsplaner derfor fremsendes senest 90 dage inden 24. oktober 2015, dvs. 26. juli 2015.

LMG indgav imidlertid først ansøgning om udsættelse af fristen 4 dage inden dennes udløb, nemlig den 20. oktober 2015 (bilag 5).

Forud herfor havde Råstofstyrelsen opfordret LMG til at fremsende en ansøgning om fristudsættelse. På et telefonmøde den 9. september 2015 – dvs. ca. halvanden måned efter fristen for ansøgning herom – havde LMG for første gang tilkendegivet, at man ønskede udsættelse af fristen for indgivelse udnyttelses- og nedlukningsplaner, og dette blev gentaget ved en mail af 10. september 2015 fra LMG til Råstofstyrelsen.

Råstofstyrelsen sendte på den baggrund en skrivelse til LMG den 17. september 2015, hvor man anmodede LMG om at fremsende en formel ansøgning (**bilag C**). Råstofstyrelsen understregede i den forbindelse, at ansøgningen skulle være begrundet, og at de foreløbige oplysninger om baggrunden for ansøgningen skulle uddybes.

LMG fremsendte som omtalt en formel ansøgning om udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner den 20. oktober 2015 (bilag 5).

Den 27. oktober 2015 skrev Råstofdepartementet til LMG, at departementet havde behov for yderligere oplysninger til brug for behandling af ansøgningen (**bilag D**). Oplysningerne relaterede sig navnlig til jernpriserne og oplysninger om LMG's break-even for projektet.

Den 15. december 2015 skrev Råstofdepartementet til LMG, at selskabet efter departementets opfattelse allerede tidligere havde indgivet materiale, der gjorde, at de var tæt på at kunne færdiggøre udnyttelses- og nedlukningsplanerne (**bilag E**). Departementet anmodede derfor LMG om at oplyse, om de tidligere indgivne oplysninger kunne danne grundlag for de fremtidige forhandlinger om planerne, idet departementet i så fald vurderede, at planerne kunne færdiggøres inden for 6 måneder.

Den 28. december 2015 rykkede Råstofdepartementet LMG for svar på den tidligere fremsendte mail af 28. oktober 2015, hvorved departementet havde anmodet om yderligere oplysninger om jernpriser og break-even (**bilag F**).

LMG svarede ikke på ovennævnte mail af 15. december 2015, hvorfor Råstofdepartementet rykkede for svar både den 21. januar og 27. januar 2016 (**bilag G**). Departementet anførte i den forbindelse, at LMG's svar var væsentligt for råstofmyndighedernes behandling af deres ansøgning om fristudsættelse. Den 28. januar 2016 beklagede LMG for det sene svar og anførte, at man ville fremsende yderligere dokumenter til støtte for ansøgningen om fristudsættelse (**bilag H**).

Den 29. januar 2016 afholdtes telefonmøde mellem Råstofstyrelsen og LMG (**bilag I**). Af telefonnotatet fra mødet fremgik det blandt andet, at LMG havde udpeget en ny projektleder for mineprojektet. Endvidere fremgik det, at LMG ønskede at genoptage forhandlingerne om udarbejdelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, og at LMG's nye projektleder gerne ville modtage diverse akter fra råstofmyndighederne

og en liste over de punkter, som LMG skulle tage stilling til. Det fremgik endvidere, at LMG skulle fremsende dokumenter vedrørende jernpriser og break-even tal for projektet til råstofmyndighederne.

Samme dag fremsendte Råstofstyrelsen en skrivelse til LMG om de drøftede punkter (**bilag J**).

Igen den 4. februar 2016 blev der afholdt telefonmøde mellem Råstofstyrelsen og LMG (**bilag K**). Om tidsplanen for LMG's udnyttelses- og nedlukningsplaner fremgik det, at LMG spurgte til, hvornår disse planer skulle foreligge, hvortil Råstofstyrelsen oplyste, at de skulle være blevet godkendt i oktober 2015. Herefter fremgik det, at LMG gerne ville fortsætte forhandlingerne, men grundet kinesisk nytår og behovet for at konsultere en teknisk rådgiver samt selskabets bestyrelse skulle LMG bruge mere tid.

Den 11. februar 2016 sendte Råstofdepartementet et brev til LMG, hvori departementet anmodede om yderligere oplysninger til støtte for ansøgningen om udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner (**bilag L**).

Til brug for behandlingen af ansøgningen om fristudsættelse sendte LMG den 24. marts 2016 en mail til Råstofstyrelsen vedhæftet en rapport vedrørende mineprojektet ('Discounted Cash Flow Modeling of Isua Project') (**bilag M**). Samme dag bekræftede Råstofdepartementet at have modtaget dokumenterne og oplyste, at man ville gennemgå dem efter påskeferien (**bilag N**).

Den 1. juli 2016 sendte Råstofstyrelsen en mail til LMG og orienterede om, at Naalakkersuisut havde godkendt, at LMG's frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner blev forlænget til 31. december 2016, og addendum 1 herom var vedhæftet mailen (**bilag O**). Råstofstyrelsen bad LMG om at returnere addendum 1 i underskrevet stand. I samme forbindelse anførte Råstofstyrelsen, at LMG havde forfaldne betalinger til Naalakkersuisut, og at disse skulle betales senest 15. juli 2016.

Råstofstyrelsen rykkede for modtagelse af det underskrevne addendum 1 ved mail af 20. juli 2016 til LMG (**bilag EG**). Råstofstyrelsen anførte i samme forbindelse, at LMG fortsat ikke havde betalt den forfaldne regning, Råstofstyrelsen havde bedt LMG om at betale senest 15. juli 2016.

Ved mail af 3. august 2016 fremsendte LMG addendum 1 i underskrevet stand (**bilag P**). Råstofstyrelsen anmodede LMG om at berigtige underskrifterne samme dag (**bilag Q**).

2.1.2 Forløbet frem til meddelelse af 2. udsættelse af fristen (addendum 2)

Den 20. august 2016 fremsendte Råstofstyrelsen en afgørelse om at påbyde LMG at betale udestående gæld til Naalakkersuisut senest 5. september 2016 (**bilag R**). Af afgørelsen fremgik det bl.a., at manglende overholdelse af påbuddet kunne føre til tilbagekaldelse af LMG's udnyttelsestilladelse. I frem-

sendelsesmailen til LMG anmodede Råstofstyrelsen igen om at modtage addendum 1 i underskrevet stand, ligesom styrelsen vejledte LMG om, at yderligere ansøgning om udsættelse af deres frister skulle fremsættes inden udløbet af september 2016.

Herefter blev Råstofstyrelsen opmærksom på, at LMG var blevet begæret tvangsopløst. Råstofstyrelsen sendte derfor den 1. september 2016 en skrivelse til LMG med anmodning om yderligere oplysninger herom (**bilag S**). Råstofstyrelsen anførte i den forbindelse, at LMG's udnyttelsestilladelse potentielt kunne blive tilbagekaldt i en sådan situation, hvorfor Råstofstyrelsen bl.a. anmodede LMG om at oplyse, hvorvidt der var anmodet om genoptagelse af selskabet.

Den 3. september 2016 svarede LMG Råstofstyrelsen (**bilag T**). LMG anførte i den forbindelse, at spørgsmålet om tvangsopløsning var under behandling, ligesom det stod klart, at anmodningen om tvangsopløsning (fra Erhvervsstyrelsen) skyldtes, at LMG ikke havde indgivet årsregnskab for 2015. Vedrørende fristen for udnyttelses- og nedlukningsplaner bekræftede LMG, at man havde fået udsat fristen til 31. december 2016 (addendum 1), og at man senere ville ansøge om yderligere udsættelse.

Den 12. september 2016 skrev Råstofstyrelsen til LMG som svar på ovenstående, at LMG endnu ikke havde returneret addendum 1 med de fornødne underskrifter. Råstofstyrelsen anførte endvidere, at eventuel yderligere ansøgning om fristudsættelse skulle indgives inden udløbet af september 2016 (**bilag U**).

Ligeledes den 12. september 2016 skrev LMG til Råstofstyrelsen (**bilag V**). Selskabet oplyste, at man havde foretaget betaling af ét udestående beløb den 6. september, og at det resterende beløb ville blive betalt inden for et par måneder. LMG oplyste derudover, at de ville (gen-)fremsende addendum 1 i underskrevet stand.

Råstofstyrelsen sendte en skrivelse til LMG den 22. september 2016 (**bilag W**). Styrelsen angav, at det var nødvendigt med præcise oplysninger om, hvornår LMG ville betale det til Naalakkersuisut udestående beløb. Vedrørende fristen for udnyttelses- og nedlukningsplaner orienterede Råstofstyrelsen igen om, at yderligere ansøgning herom skulle fremsættes senest ved udgangen af september 2016.

Også den 22. september 2016 skrev LMG til Råstofstyrelsen (**bilag X**). LMG anførte i den forbindelse, at man havde indbetalt 250.000,- kr. den 6. september, og at der udestod betaling af yderligere 250.810,25 kr. LMG anførte, at man ville indbetale dette beløb senest ved udgangen af oktober. Vedrørende fristerne for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner anførte LMG bl.a., at de var kede af ikke at kunne imødekomme de nuværende frister, og at dette skyldtes et internt problem i form af udskiftning af personale. LMG anmodede i den forbindelse om yderligere tid til at søge om udsættelse af fristen.

Råstofstyrelsen svarede LMG dagen efter, den 23. september 2016 (**bilag Y**). Vedrørende fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner understregede Råstofstyrelsen, at ansøgning herom skulle indgives inden udløbet af september, og at ansøgningsfristen ikke kunne udsættes.

Som omtalt i LMG's sagsfremstilling (stævningen, s. 9) indgav LMG herefter den 26. september 2016 en ansøgning om yderligere udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner (bilag 7).

LMG har i sine anbringender blandt andet gjort gældende, at det efterfølgende forløb var udtryk for langsommelig sagsbehandling og fejlagtig sagsbehandling (stævningen, pkt. 1.18-1.32). LMG har imidlertid ikke redegjort for en række væsentlige faktiske oplysninger, ligesom LMG's sagsfremstilling flere steder efter Naalakkersuisuts opfattelse indeholder forkerte eller misvisende beskrivelser af de faktiske omstændigheder. LMG har blandt andet ikke omtalt ovennævnte forløb om selskabets ubetalte regninger til Naalakkersuisut, det efterfølgende påbud herom, samt den tvangsopløsningssag, der verserede fra 16. august 2016. Råstofstyrelsens endelige sagsbehandling af LMG's ansøgning om forlængelse af fristerne afventede således udfaldet af sagen om tvangsopløsning af LMG, ligesom Råstofstyrelsen løbende anmodede LMG om yderligere oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen. Råstofstyrelsen anmodede endvidere løbende LMG om oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen.

Den 30. september 2016 oplyste LMG i en skrivelse til Råstofstyrelsen om, at selskabet havde betalt det udestående beløb på 250.810,25 kr., og at man den 23. september 2016 havde sendt de fysiske udgaver af addendum 1 i underskrevet stand (**bilag Z**).

Vedrørende LMG's ansøgning om fristudsættelse af 26. september 2016, skrev Råstofstyrelsen den 27. oktober 2016 til LMG og bad om en præcisering af visse prisoplysninger, som LMG havde lagt til grund for ansøgningen (bilag 7, s. 2). LMG svarede på henvendelsen den 2. november 2016 (bilag 7, s. 2).

Råstofstyrelsen anmodede ved mail af 11. november 2016 om yderligere præcisering af de prisoplysninger, som LMG havde angivet (**bilag Æ**). LMG besvarede denne henvendelse den 14. november 2016 (**bilag Ø**).

I mellemtiden skrev LMG's advokat, advokat Peter Schriver, den 29. november 2016 til Råstofstyrelsen, at LMG dagen inden var blevet taget under likvidation ved Retten i Grønland, samt vedhæftede retsbøger herfra (**bilag Å**). Advokat Peter Schriver anførte i den forbindelse, at han var indsat som likvidator og fortsat arbejdede på et få selskabet ud af tvangsopløsningen.

Råstofstyrelsen anmodede den 7. december 2016 advokat Peter Schriver om at oplyse om status for tvangsopløsningen, hvortil advokaten den 8. december 2016 svarede, at der var indsendt begæring om genoptagelse af selskabet, som afventede Erhvervsstyrelsens tilbagemelding (**bilag AA**).

Den 19. december 2016 skrev advokat Peter Schriver til Råstofstyrelsen, at han samme dag havde modtaget retsbog fra Retten i Grønland om, at Erhvervsstyrelsens anmodning om tvangsopløsning nu var blevet tilbagekaldt (**bilag AB**). Advokat Peter Schriver skrev endvidere til Råstofstyrelsen den 21. december 2016 og oplyste, at der som led i genoptagelsen af LMG var sket en ændring af ejerstrukturen, og at dette formelt krævede råstofmyndighedernes godkendelse efter råstoflovens § 88.

Råstofstyrelsen besvarede henvendelsen den 22. december 2016 og anmodede om, at LMG formelt ansøgte om indirekte overdragelse af selskabets udnyttelsestilladelse på baggrund af den nye ejerstruktur (**bilag AC**).

Ligeledes den 22. december 2016 skrev Råstofstyrelsen til LMG, at de tidligere fremsendte prisoplysninger gav anledning til yderligere spørgsmål (**bilag AD**). Råstofstyrelsen fandt således ikke, at LMG's tidligere svar om prisoplysninger var tilstrækkelige. Råstofstyrelsen anmodede endvidere LMG om at deltage i et telefonmøde herom. LMG svarede, at de ikke kunne deltage i telefonmødet og heller ikke kunne svare med det samme.

Den 30. december 2016 skrev Råstofstyrelsen igen til LMG om deres ansøgning om udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner (**bilag AE**). Råstofstyrelsen anførte i den forbindelse, at den nuværende frist var 31. december 2016, men at ansøgningen fortsat var under behandling. Råstofstyrelsen anførte endvidere, at behandlingen af ansøgningen var blevet forsinket som følge af de udfordringer, som LMG var blevet mødt med siden ansøgningen. Råstofstyrelsen bad i den forbindelse LMG om hurtigst muligt at besvare mailen af 22. december 2016 om prisforhold og om hurtigst muligt at ansøge om godkendelse af den indirekte overdragelse af LMG.

Den 2. januar 2017 svarede LMG, at man fortsat ikke kunne svare på, om man kunne deltage i et telefonmøde med Råstofstyrelsen den 3. januar 2017, ligesom LMG anførte, at spørgsmålet om prisoplysninger ikke kunne besvares på dette tidspunkt (**bilag AF**).

Den 5. januar 2017 fremsendte LMG en ansøgning om indirekte overdragelse af en tilladelse til Råstofstyrelsen (**bilag AG**). Samme dag svarede Råstofstyrelsen, at ansøgningen imidlertid var behæftet med flere fejl, herunder at ansøgningen vedrørte en efterforskningsstilladelse, og ikke LMG's daværende udnyttelsestilladelse, hvorfor Råstofstyrelsen anmodede LMG om at indsende en ny ansøgning (**bilag AH**).

Den 10. januar 2017 skrev Råstofstyrelsen til LMG vedrørende ansøgningen om fristudsættelse (**bilag AI**). Råstofstyrelsen anførte i den forbindelse, at man tidligere havde anmodet LMG om at præcisere visse prisoplysninger vedrørende ansøgningen, ligesom Råstofstyrelsen flere gange havde anmodet om et telefonmøde med LMG eller en skriftlig bekræftelse af prisoplysningerne. Råstofstyrelsen anførte, at LMG ikke havde besvaret disse henvendelser. Råstofstyrelsen bad igen LMG om at besvare henvendelserne og anførte, at man i modsat fald måtte oplyse Naalakkersuisut om, at man ikke havde modtaget de fornødne oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen om fristudsættelse.

Den 14. februar 2017 bekræftede Råstofstyrelsen ved mail til LMG, at Naalakkersuisut havde godkendt at forlænge LMG's frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner indtil 24. oktober 2017 (**bilag AJ**). Det var denne forlængelse, der senere kom til udtryk i udnyttelsestilladelsens addendum 2.

I mailen af 14. februar 2017 understregede Råstofstyrelsen, at LMG nu var blevet tildelt den maksimale forlængelse af fristerne i henhold til udnyttelsestilladelsens artikel 3.

LMG bekræftede ved en mail af 1. marts 2017, at den nye frist for udnyttelses- og nedlukningsplaner var den 24. oktober 2017 (**bilag AK**).

LMG har i deres sagsfremstilling (stævningen, s. 9-10) anført, at addendum 2 først blev udstedt den 7. september 2017 og således *"mere end ni måneder efter udløbet af den frist, der var ansøgning om udsættelse af, og præcist én måned og 17 kalenderdage inden udløbet af den frist, der var tildelt"*. Dette er, som det fremgår, ikke korrekt.

Den 5. april 2017 sendte Råstofstyrelsen en mail til LMG (**bilag AL**) om fristudsættelsen. I mailen anførte Råstofstyrelsen, at Naalakkersuisut som bekendt havde godkendt en forlængelse af LMG's frister for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner. Råstofstyrelsen vedhæftede i samme forbindelse addendum 2 og bad LMG om at returnere dette i underskrevet stand, både via fysisk post og pr. e-mail.

2.1.3 Forløbet frem til meddelelse af 3. udsættelse af fristen (addendum 3)

Ligeledes den 5. april 2017 sendte Råstofstyrelsen en mail til LMG, hvor man understregede, at LMG's frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner nu var den 24. oktober 2017 (**bilag AM**). Råstofstyrelsen anmodede i den forbindelse LMG om at fremsende en tidslinje for selskabets forberedelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner senest 18. april 2017. Råstofstyrelsen vedhæftede i den forbindelse en vejledning om planerne ("*Guidelines for application on sections 19 and 43 approval (exploitation plan and closure plan)*").

Den 5. april 2017 havde Råstofstyrelsen ligeledes godkendt ansøgningen om indirekte overdragelse af LMG's udnyttelsestilladelse på baggrund af den nye ejerstruktur (**bilag AN**).

Råstofstyrelsen sendte den 6. april 2017 en mail til LMG om at håndtere de i inspektionsrapporten af 28. oktober 2014 omfattede forhold senest 18. april 2017 (**bilag AO**). Denne påmindelse blev altså sendt omtrent 2,5 år efter Råstofstyrelsens inspektion af licensområdet, og LMG's håndtering af de i inspektionsrapporten omtalte forhold udestod fortsat.

Den 7. april 2017 svarede LMG og takkede i den forbindelse for påmindelsen om forholdene relateret til mineplanerne ("mining plan things"), ligesom LMG anførte, at man ville tage initiativ til at diskutere selskabets projektplan (**bilag AP**).

Den 17. april 2017 skrev LMG igen til Råstofstyrelsen og anførte, at man muligvis ville blive nødsaget til igen at søge om udsættelse af fristerne i selskabets udnyttelsestilladelse (**bilag AQ**). LMG undskyldte og anførte i den forbindelse, at man var klar over, at dette kunne lede til mange problemer. Henvendelsen blev altså fremsendt til Råstofstyrelsen mindre end 2 uger efter styrelsens fremsendelse af addendum 2 til LMG, hvor LMG's frister var blevet forlænget.

Dagen efter, den 18. april 2017, svarede Råstofstyrelsen, at LMG skulle indgive en formel ansøgning om fristudsættelse, såfremt man ønskede at ansøge herom (**bilag AR**). Råstofstyrelsen understregede i den forbindelse, at LMG skulle gøre sig bekendt med selskabets tilladelsesvilkår og adressere disse i ansøgningen. Råstofstyrelsen gentog endvidere, at LMG skulle adressere problemstillingerne i inspektionsrapporten af 28. oktober 2014 nu.

Ligeledes den 18. april 2017 rykkede Råstofstyrelsen for LMG's fremsendelse af addendum 2 i underskrevet stand (**bilag AS**). LMG fremsendte den 19. april en e-mail med addendum 2 i underskrevet stand (**bilag AT**). Råstofstyrelsen svarede samme dag, at man ville forelægge addendummet til underskrift ved daværende naalakkersuisoq for råstoffer, Múte B. Egede (bilag AT).

Den 19. april 2017 rykkede Råstofstyrelsen for svaret på inspektionsrapporten af 28. oktober 2014, som Råstofstyrelsen tidligere havde anmodet om svar på senest den 18. april 2017 (**bilag AU**). Den 23. april 2017 sendte LMG en kort mail herom, hvori man bl.a. oplyste, at man ville kontakte lokale selskaber med henblik på et prisoverslag for at udrede problemstillingerne i inspektionsrapporten (**bilag AV**).

Den 27. april 2017 sendte Råstofstyrelsen en mail til LMG, hvor man vedhæftede både addendum 1 og 2 i underskrevet stand (**bilag AW**). LMG modtog således addendum 2 i endelig og underskrevet stand den 27. april 2017, blot 8 dage efter LMG selv havde underskrevet og fremsendt addendum 2 til Råstofstyrelsen.

Den 2. maj 2017 fremsendte Råstofstyrelsen en yderligere mail til LMG om de forhold i inspektionsrapporten, der skulle adresseres af selskabet (**bilag AX**).

Baggrunden for, at LMG også ligger inde med en udgave af addendum 2, der er underskrevet af daværende naalakkersuisoq for råstoffer, Muté B. Egede, den 7. september 2017 (bilag 8), skyldes altså LMG's forhold, og at addendummet blev underskrevet 2 gange. Som det fremgår af ovenstående forløb, var LMG langt tidligere blevet gjort bekendt med – og havde modtaget – addendum 2, hvorved LMG's frister for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner var godkendt af Naalakkersuisut. Herefter skulle LMG ligeledes returnere fysiske kopier af addendummet, som også efterfølgende skulle underskrives af naalakkersuisoq for råstoffer. Som det nedenstående forløb vil vise, modtog Råstofstyrelsen først addendummet i fysisk stand fra LMG den 6. september 2017, hvorefter naalakkersuisoq for råstoffer underskrev dokumentet allerede dagen efter. Samme dag, 7. september 2017, fremsendte Råstofstyrelsen også denne udgave af addendummet til LMG.

Som det også er omtalt i LMG's sagsfremstilling (stævningen, s. 10), ansøgte LMG formelt om yderligere udsættelse af fristerne for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner ved mail til Råstofstyrelsen den 28. maj 2017 (bilag 9, s. 4).

LMG sendte yderligere en mail til Råstofstyrelsen den 30. maj 2017 (**bilag AY**). LMG bad først og fremmest om en bekræftelse på, at Råstofstyrelsen havde modtaget ansøgningen om fristudsættelse af 28. maj 2017. LMG anførte i den forbindelse også, at deres oversøiske ledelse som bekendt ikke altid var "effektive", og at LMG altid "mistede forbindelsen" til deres ansatte. Derudover anførte LMG, at deres forsøg på at indhente tilbud til håndtering af de udestående forhold i inspektionsrapporten ikke havde båret frugt og anmodede Råstofstyrelsen om hjælp hertil.

Råstofstyrelsen kvitterede samme dag for modtagelse af ansøgningen om fristudsættelse (**bilag AZ**).

Ved mail af 30. maj 2017 sendte Råstofstyrelsen flere forslag på selskaber, der kunne bistå LMG med de udestående forhold i inspektionsrapporten (**bilag AÆ**).

Som også omtalt i LMG's sagsfremstilling (stævningen, s. 10), anmodede Råstofdepartementet den 7. juni 2017 om yderligere oplysninger fra LMG til støtte for ansøgningen om fristudsættelse (bilag 9, s. 3-4).

Den 9. juni 2017 skrev Råstofstyrelsen til LMG, at man ikke havde modtaget de underskrevne, fysiske kopier af addendum 2 retur fra LMG (**bilag AØ**). LMG svarede den 15. juni 2017 og bad om oplysninger om Råstofstyrelsens adresse (**bilag AÅ**). Råstofstyrelsen svarede samme dag (**bilag BA**).

Som omtalt i LMG's sagsfremstilling (stævningen, s. 10), fremsendte LMG oplysninger til Råstofdepartementet den 29. juni 2017 (bilag 9, s. 1-2) som svar på departementets mail af 7. juni 2017.

LMG's oplysninger gav anledning til, at Råstofdepartementet den 17. juli 2017 anmodede om yderligere oplysninger, herunder excelark vedrørende LMG's prisoplysninger (**bilag BB**). Det fremgår af mailtråden, at LMG besvarede anmodningen den 18. juli 2018, men at departementet samme dag svarede, at LMG ikke havde vedhæftet et excelark til besvarelsen.

Råstofdepartementet rykkede den 4. august 2017 LMG for oplysningerne og påpegede igen, at LMG ikke havde fremsendt de oplysninger, som departementet havde efterspurgt den 17. juli 2017 (**bilag BC**). LMG besvarede henvendelsen den 5. august 2017 og vedhæftede i den forbindelse et excelark med oplysningerne (**bilag BD**).

Den 11. august 2017 skrev Råstofstyrelsen til LMG, at man fortsat ikke havde modtaget addendum 2 i underskrevet stand fra selskabet (**bilag BE**), hvilket man også havde rykket for den 9. juni 2017. Råstofstyrelsen rykkede igen den 18. august 2017 herfor (**bilag BF**).

Licensområdet blev igen inspiceret den 24. august 2017 (**bilag BG**).

Den 28. august 2017 skrev LMG til Råstofdepartementet og rykkede for svar på mailen af 5. august 2017 og angav i den forbindelse, at selskabet havde behov for et møde med Naalakkersuisut vedrørende ansøgningen om fristudsættelse (**bilag BH**).

Den 5. september 2017 besvarede Råstofdepartementet LMG's mail af 28. august 2017 (**bilag BI**). Råstofdepartementet angav i den forbindelse, at departementet ikke havde modtaget LMG's mailsvar på departementets mails af 18. juli 2017 og 4. august 2017.

LMG sendte den 6. september 2017 en mail til Råstofdepartementet, hvor selskabet angav, at det måtte bero på tekniske fejl, at departementet ikke havde modtaget LMG's mails af 18. juli og 4. august 2017 (**bilag BJ**). Ligeledes den 6. september 2017 skrev LMG til Råstofstyrelsen og anmodede om et møde vedrørende frister for udnyttelses- og nedlukningsplaner (**bilag BK**).

Også den 6. september 2017 bekræftede Råstofdepartementet, at man ikke tidligere havde modtaget de omtalte mails fra LMG, men at man nu ville tage stilling til anmodningen om fristudsættelse i lyset af de nye oplysninger (**bilag BL**).

Vedrørende addendum 2 bekræftede Råstofstyrelsen den 6. september 2017 over for LMG, at man nu havde modtaget addendummet i fysisk, underskrevet stand (**bilag BM**). Allerede dagen efter, den 7.

september 2017, fremsendte Råstofstyrelsen en ny udgave af addendummet med naalakkersuisoq for råstoffers underskrift (**bilag BN**).

Vedrørende den yderligere anmodning om fristudsættelse skrev Råstofdepartementet den 8. september 2017 til LMG, at sagsbehandlingen ikke var slut, og at yderligere oplysninger muligvis var påkrævede (**bilag BO**).

Den 25. september 2017 modtog Råstofstyrelsen et prisoverslag fra selskabet GNC ApS på, hvad de samlede omkostninger for fuldstændig oprydning af LMG's faciliteter i licensområdet ville koste (**bilag BP**). GNC ApS anslog, at de samlede oprydningsomkostninger ville udgøre kr. 9.365.400,-.

I relation til spørgsmålet om fristudsættelse sendte Råstofdepartementet den 26. september 2017 et opfølgende spørgsmål til LMG vedrørende deres jernprisoplysninger, og LMG svarede herpå den 2. oktober 2017 (**bilag BQ**).

Herefter skrev Råstofdepartementet den 12. oktober 2017 til LMG, at deres fremsendte oplysninger indeholdt flere fejl og uklarheder (**bilag BR**). Det fremgår af mailtråden, at der samme dag blev afholdt et møde mellem departementet og LMG, hvorefter LMG ved mail af 13. oktober 2017 takkede departementet og anførte, at man ville få rettet fejlene. Ligeledes den 13. oktober 2017 fremsendte LMG nogle korrigerede oplysninger til Råstofdepartementet (**bilag BS**).

Herefter skrev Råstofstyrelsen den 22. oktober 2017 til LMG, at man havde gennemgået ansøgningen om fristudsættelse og foreslog et møde herom (**bilag BT**). LMG bekræftede ved mail af 23. oktober 2017 at kunne deltage i et møde og vedhæftede et forslag til aftale om fristforlængelse (**bilag BU**). Parterne opsummerede konklusionerne fra mødet ved mails af 24. oktober 2017 (**bilag BV**). Det fremgik blandt andet, at LMG – som et vilkår for en yderligere fristforlængelse – skulle påtage sig yderligere forpligtelser, ligesom LMG skulle stille yderligere sikkerhed med henblik på at kunne dække udgifterne til oprydning af licensområdet.

Råstofstyrelsen rykkede den 9. november 2017 LMG for en opfølgning på konklusionerne fra mødet i oktober, til hvilket LMG sendte et kort svar den 12. november 2017 (**bilag BW**).

LMG sendte en opfølgende mail til Råstofstyrelsen den 16. november 2017, hvortil LMG vedhæftede en mere udførlig opsummering af det tidligere telefonmøde mellem parterne angående navnlig anmodningen om fristudsættelse (**bilag BX**). Af LMG's opsummering fremgik det bl.a., at der var drøftet en 2-3 års forlængelse af fristen, ligesom følgende fremgik:

” (1) Additional exploration obligation

We would like to provide 1 Million DKK each year to the local government to do researches [...]".

På baggrund af ovenstående forhandlinger, mails og forslag påbegyndte råstofmyndighederne arbejdet med at udfærdige et udkast til addendum 3.

Råstofdepartementet sendte den 8. januar 2018 en anmodning til LMG om visse oplysninger til brug for færdiggørelse af addendum 3 (**bilag BY**). Departementet bad om, at oplysningerne blev fremsendt senest 12. januar 2018.

Herefter fremsendte Råstofdepartementet den 24. januar 2018 et udkast til addendum 3 til LMG's gennemgang (**bilag BZ**). Departementet bad om LMG's bemærkninger til addendummet senest 1. februar 2018.

LMG svarede den 31. januar 2018 og foreslog ganske få ændringer til addendummet (**bilag BÆ**).

På den baggrund skrev Råstofdepartementet den 21. februar 2018 til LMG og oplyste, at addendum 3 samt en aftale om sikkerhedsstillelse ("Escrow and Pledge Agreement") nu kunne færdiggøres i løbet af marts 2018 (**bilag BØ**).

I løbet af forhandlingerne om addendum 3 anførte LMG, at vurderingen af, at en fuldstændig oprydning af licensområdet ville koste kr. 9.365.400,-, var for høj en vurdering. Råstofstyrelsen revurderede herefter opgørelsen og sendte den 22. februar 2018 et endeligt estimat på oprydningsomkostningerne på i alt kr. 7.500.000,- (**bilag BÅ**). Dette beløb blev vedtaget i addendum 3 til LMG's udnyttelsestilladelse, idet LMG således skulle stille sikkerhed på kr. 7.500.000,- (bilag 11).

LMG fremsendte herefter visse yderligere bemærkninger til indholdet af addendum 3 til Råstofdepartementet den 28. februar 2018 (**bilag CA**).

Råstofdepartementet skrev igen den 17. marts 2018 til LMG (**bilag CB**). Departementet anførte, at processen med addendum 3 ville blive forsinket på grund af de efterfølgende oplysninger, som departementet havde modtaget fra LMG. Derudover anførte departementet, at der var blevet udskrevet valg i Grønland, hvilket ligeledes ville føre til forsinkelse af processen.

Råstofdepartementet vedhæftede i den forbindelse en afgørelse af 17. marts 2018 om udsættelse af afgørelse vedrørende addendum 3 (**bilag CC**). Det fremgik af afgørelsen, at der ikke kunne træffes afgørelse vedrørende fristudsættelsen og addendum 3, før et nyt Naalakkersuisut var konstitueret.

LMG svarede den 19. marts 2018, at de var bevidste om, at processen vedrørende addendum 3 måtte udskydes som følge af valgudskrivelsen, men understregede, at de ønskede processen overstået hurtigst muligt (**bilag CD**).

Råstofdepartementet svarede samme dag, at konciperingen af addendum 3 kunne færdiggøres, men understregede at den endelige godkendelse af addendummet måtte afvente valget og konstitutionen af et nyt Naalakkersuisut (**bilag CE**).

Den 2. maj 2018 fremsendte LMG oplysninger om jernpriser til Råstofdepartementet til brug for ansøgningen om fristudsættelse (**bilag CF**).

Den 18. juni 2018 informerede Råstofdepartementet LMG om, at et nyt Naalakkersuisut var blevet konstitueret, hvorfor addendum 3 kunne forelægges Naalakkersuisut til godkendelse (**bilag CG**). Departementet anmodede i den forbindelse om mere aktuelle oplysninger om jernpriser.

LMG besvarede herefter henvendelsen og vedhæftede oplysninger om jernpriser den 19. juni 2018 (**bilag CH**). Råstofdepartementet fandt imidlertid ikke besvarelsen retvisende eller fyldestgørende og anmodede derefter ved mail af 19. juni 2018 om yderligere oplysninger (**bilag CI**).

LMG fremsendte på ny oplysninger til brug for ansøgningen den 20. juni 2018 til Råstofdepartementet (**bilag CJ**). Heller ikke disse oplysninger var imidlertid fyldestgørende, ligesom visse oplysninger ikke kunne tilgås, hvorfor departementet igen den 21. juni 2018 bad om yderligere oplysninger (**bilag CK**).

I mellemtiden fremsendte Råstofdepartementet den 24. juni 2018 et tilrettet udkast til addendum 3 til LMG's gennemgang (**bilag CL**).

LMG fremsendte yderligere oplysninger til Råstofdepartementet om jernpriser mv. den 25. juni 2018 (**bilag CM**). Samme dag fremsendte LMG visse bemærkninger til det seneste udkast til addendum 3 (**bilag CN**).

Dagen efter, den 26. juni 2018, fremsendte Råstofdepartementet igen et tilrettet udkast til addendum 3 til LMG på baggrund af selskabets bemærkninger (**bilag CO**). Samme dag stillede LMG to spørgsmål til indholdet af addendum 3 (**bilag CP**), hvilket departementet svarede på den 29. juni 2018 (**bilag CQ**). LMG skrev igen til Råstofdepartementet vedrørende addendum 3 den 2. juli 2018 (**bilag CR**). LMG anførte bl.a. i den forbindelse, at et af deres tidligere spørgsmål var udtryk for en fejl, hvorfor de trak en indvending til addendummet tilbage.

Med henvisning til Råstofdepartementets mail af 21. juni 2018, sendte departementet igen den 5. juli 2018 en mail til LMG med anmodning om aktuelle oplysninger om jernpriser (**bilag CS**). LMG svarede herpå den 6. juli 2018 med oplysninger om priser på jern (**bilag CT**).

Råstofdepartementet bad om uddybning af visse oplysninger om jernpriser den 9. juli 2018, ligesom departementet anmodede om at modtage årsrapporterne for LMG's Hong Kong-baserede moderselskab (**bilag CU**). Råstofstyrelsen fremsendte ligeledes anmodningen til en anden kontaktperson ved LMG den 13. juli 2018 og anførte i den forbindelse, at oplysningerne skulle bruges til behandlingen af ansøgningen om fristudsættelse, ligesom Råstofstyrelsen rykkede herfor den 17. juli 2018 (**bilag CV**).

LMG fremsendte visse af de forespurgte oplysninger den 18. juli 2018 (**bilag CW**). LMG fremsendte i den forbindelse imidlertid ikke de forespurgte årsrapporter fra moderselskabet.

Råstofstyrelsen understregede ved mail af 24. juli 2018, at årsrapporterne skulle anvendes i forbindelse med Naalakkersuisuts godkendelse af fristudsættelsen i form af addendum 3 (**bilag CX**). Råstofstyrelsen rykkede for oplysningerne den 3. august 2018 (**bilag CY**).

Råstofstyrelsen skrev endvidere til LMG den 10. august 2018 og oplyste om, at Råstofstyrelsen havde besluttet, at de betalinger og den sikkerhedsstillelse, som LMG ellers havde været forpligtet til at stille, var blevet udskudt til senere datoer (**bilag CZ**). Styrelsen anmodede igen om at modtage de efterspurgte årsrapporter.

LMG fremsendte den 15. august 2018 visse af de oplysninger, som Råstofdepartementet og Råstofstyrelsen løbende havde efterspurgt til brug for ansøgningen om fristudsættelse (**bilag CÆ**). LMG anmodede i den forbindelse også om, at udkastet til addendum 3 blev revideret, så det afspejlede de nye datoer, som LMG skulle foretage visse betalinger og sikkerhedsstillelse på.

Råstofstyrelsen kvitterede for oplysningerne den 15. august 2018 og efterspurgte evt. yderligere oplysninger (**bilag CØ**). Styrelsen oplyste endvidere om, at addendum 3 ville blive færdiggjort snarest. Den 22. august 2018 oplyste Råstofstyrelsen, at man fortsat gennemgik dokumenterne i relation til addendum 3 (**bilag CÅ**).

Råstofstyrelsen sendte den 4. september 2018 endnu et udkast til addendum 3 til LMG og anførte i den forbindelse, at datoerne bl.a. var blevet ajourført som forespurgt af LMG den 15. august 2018 (**bilag DA**).

LMG svarede den 5. september 2018, at de nu ville gennemgå addendum 3 (**bilag DB**). LMG takkede i den forbindelse Råstofstyrelsens ansatte for det hurtige svar og arbejdet med at fremme

sagsbehandlingen. LMG svarede den 6. september 2018, at de var enige i indholdet af addendum 3 bortset fra en enkelt rettelse vedrørende addendumets pkt. 401 (**bilag DC**).

Råstofstyrelsen tilpassede herefter addendummet i overensstemmelse hermed og forberedte addendummet til godkendelse hos Naalakkersuisut. LMG forespurgte til status herfor den 18. september 2018, og samme dage svarede Råstofstyrelsen, at addendum 3 forventeligt ville blive forelagt Naalakkersuisut den kommende uge (**bilag DD**).

LMG anmodede igen om status en uge efter, den 25. september 2018, til hvilket Råstofstyrelsen samme dag svarede, at addendum 3 var blevet fremsendt til Naalakkersuisut den 20. september 2018 (**bilag DE**).

Den 27. september 2018 orienterede Råstofstyrelsen LMG om, at Naalakkersuisuts stillingtagen til addendum 3 var blevet udskudt som følge af ændringer i Naalakkersuisuts konstitution (**bilag DF**).

LMG anmodede ved mail af 8. oktober 2018 Råstofstyrelsen om at oplyse, om der var nogen udvikling i forhold til Naalakkersuisuts stillingtagen til addendum 3 (**bilag DG**). Råstofstyrelsen svarede samme dag, at et nyt Naalakkersuisut var blevet konstitueret ugen forinden, og at der ikke var noget nyt om deres stillingtagen til addendum 3.

Naalakkersuisut godkendte herefter addendum 3 samt den aftale om sikkerhedsstillelse mv. (Escrow and Pledge Agreement), som LMG og råstofmyndighederne havde forhandlet på plads. Råstofdepartementet skrev til LMG den 25. oktober 2018 og vedhæftede de pågældende dokumenter og bad LMG om at returnere dem i underskrevet stand (**bilag DH**).

LMG underskrev addendum 3 den 30. oktober 2018 og returnerede dette til Råstofdepartementet (bilag 11). I sagsfremstillingen har LMG anført, at råstofmyndighederne først underskrev addendum 3 den 21. november 2018 (stævningen, s. 10). Det af LMG fremlagte bilag 11 er imidlertid underskrevet den 30. oktober 2018 af daværende naalakkersuisoq for råstoffer og arbejdsmarked, Erik Jensen, ligesom det fremgår af mail fra Råstofdepartementet til LMG den 30. oktober 2018, at LMG modtog en underskrevet udgave af addendum 3 retur denne dag (**bilag DI**).

I sagsfremstillingen har LMG anført, at addendum 3 var anderledes formuleret end addendum 1 og 2, og at myndighederne i addendumets pkt. 3 og 5 havde indsat visse forpligtelser vedrørende dokumentation, og at myndighederne i pkt. 4 krævede en ny slags afgift betalt af LMG (stævningen, s. 11). LMG synes at have glemt at nævne, at addendum 3, som det ovenstående viser, var genstand for intensiv og langvarig forhandling mellem parterne, og at det bl.a. var LMG selv, der den 16. november 2017 foreslog den betalingsforpligtelse, der kom til udtryk i addendumets pkt. 4.

2.2 Forløbet frem til afgørelsen om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse

I henhold til LMG's tilladelsesvilkår skulle LMG have indbetalt både depositum og sikkerhedsstillelse på i alt kr. 3.500.000,- senest 2. november 2018, hvilke beløb råstofmyndighederne ikke modtog. Råstofdepartementet skrev derfor til LMG den 15. november 2018 og rykkede herfor (**bilag DJ**). Departementet anførte i den forbindelse, at man af egen drift havde udsat fristen for betalingerne til 22. november 2018. Departementet understregede, at manglende overholdelse af tilladelsesvilkårene kunne føre til, at LMG's udnyttelsestilladelse bortfaldt. Det fremgår af mailtråden, at LMG den 21. november 2018 svarede, at betalingerne endnu ikke havde kunne gennemføres grundet statslige kontrolforanstaltninger.

Råstofdepartementet skrev igen til LMG den 23. november 2018, at man heller ikke havde modtaget de ovennævnte indbetalinger inden den nye frist, 22. november 2018 (**bilag DK**). Departementet forlængede igen af egen drift LMG's frist for indbetalingerne, denne gang til 6. december 2018. Departementet gen tog, at manglende overholdelse heraf kunne føre til bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse.

LMG skrev den 4. december 2018, at man nu kunne gennemføre den ene påkrævede betaling (**bilag DL**). I relation til betalingsforpligtelsen i addendum 3, pkt. 4, anførte LMG følgende:

"LMG will pay the first, second and third quarterly fee (401 (1)-(3)) as agreed, which is equal to DKK 750,000 in total".

Den 11. december 2018 gav Råstofdepartementet LMG yderligere udsættelse af fristen for indbetaling af de resterende kr. 3.000.000,- (**bilag DM**). Fristen blev udskudt fra 6. december til 20. december 2018. Departementet henførte i mailen LMG's opmærksomhed på, at dette var tredje udsættelse, og at LMG's tilladelsesvilkår foreskrev, at udnyttelsestilladelsen ville bortfalde, hvis de ikke overholdt vilkårene for denne.

Den 20. december 2018 skrev LMG til Råstofdepartementet, at selskabet ville kunne overføre kr. 1.000.000,- på et tidspunkt i 2019 (**bilag DN**).

Til dette svarede Råstofdepartementet samme dag LMG, at departementet allerede havde givet LMG 3 fristudsættelser (**bilag DO**). Departementet mindede derudover LMG om, at der forfaldt yderligere betalinger og sikkerhedsstillelse den 31. december 2018, således at LMG ved årsskiftet var forpligtet til at overføre hhv. kr. 4.500.000,- og kr. 1.463.986,- i henhold til tilladelsesvilkårene. Departementet anmodede derfor LMG om at bekræfte, at LMG kunne overføre hhv. kr. 1.000.000 inden udløbet af 2018 og sende en plan for overførsel af de resterende kr. 4.963.986,-.

LMG svarede herpå den 21. december 2018 (**bilag DP**), og råstofmyndighederne modtog kr. 1.000.000,- den 27. december 2018.

Den 9. januar 2019 mindede Råstofdepartementet LMG om, at LMG i henhold til departementets tidligere henvendelser skulle sende en plan for betaling af de resterende beløb (**bilag DQ**). Departementet understregede igen, at manglende overholdelse af tilladelsesvilkår kunne føre til bortfald af udnyttelsestilladelsen.

Råstofdepartementet rykkede for ovenstående den 31. januar 2019 (**bilag DR**) og mindede igen om muligheden for bortfald af udnyttelsestilladelsen.

Råstofdepartementet hørte ikke fra LMG vedrørende ovenstående, men modtog derimod den 11. april 2019 igen en ansøgning om indirekte overførsel af LMG til et andet moderselskab (**bilag DS**). Anmodningen var bl.a. begrundet i, at dette ville forstærke selskabets mulighed for at overføre fremmed valuta. Herefter skiftevis anmodede Råstofdepartementet om og modtog yderligere oplysninger herom fra LMG. Den indirekte overførsel af LMG blev endeligt godkendt den 20. juni 2019 (**bilag DT**). Samtlige aktier i LMG blev således overført fra General Nice Development Ltd til Luckford View Ltd.

Den 1. august 2019 havde LMG fortsat ikke betalt det udestående beløb på kr. 4.926.580,-, LMG oprindeligt skulle have betalt ved udgangen af 2018. Råstofdepartementet skrev derfor til LMG og anmodede herom og fastsatte fristen herfor til 8. august 2019 (**bilag DU**).

Til dette svarede LMG den 5. august 2019, at de udestående beløb forventeligt ville blive overført inden udgangen af august (**bilag DV**). På den baggrund forlængede Råstofdepartementet den 8. august 2019 LMG's frist for betaling til den 1. september 2019 (**bilag DW**). Departementet anførte igen, at manglende overholdelse heraf kunne føre til bortfald af udnyttelsestilladelsen.

Den 5. september 2019 sendte LMG herefter dokumentation til Råstofdepartementet på, at kr. 4.926.580,- var blevet overført (**bilag DX**). Ved brev af 11. september 2019 modtog Råstofdepartementet bekræftelse på, at i alt kr. 7.462.594,- nu var indsat på LMG's sikkerhedsdepot (**bilag DY**).

LMG har med bilag 17 fremlagt mailkorrespondance mellem parterne for perioden 29. januar 2020 til 18. februar 2020.

Heraf fremgår bl.a., at Råstofdepartementet den 29. januar 2020 sendte en skrivelse til LMG, hvor departementet mindede LMG om, at fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne var 31. december 2020. Departementet anførte derudover, at manglende overholdelse heraf i henhold til tilladelsesvilkårene førte til, at LMG's udnyttelsestilladelse bortfaldt. Departementet anmodede derfor LMG om

at orientere om selskabets planer og tidslinje for udarbejdelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne samt indhentelse af Naalakkersuisuts godkendelse heraf.

Råstofstyrelsen og LMG havde også korrespondance vedrørende LMG's håndtering af oprydningsforpligtelser i licensområdet under corona-epidemien. Således anførte LMG bl.a. ved mail af 19. februar 2020, at de var i kontakt med selskaber, der kunne håndtere LMG's forpligtelser i licensområdet og planlagde at holde møder med disse (**bilag DZ**). LMG skrev endvidere den 17. marts 2020, at selskabet nu havde indgået aftale med et selskab til at varetage oprydningsforpligtelserne (**bilag DÆ**).

Som også anført i stævningen, anerkendte råstofmyndighederne ved skrivelse af 12. marts 2020 over for LMG, at udviklingen i coronavirus potentielt kunne påvirke muligheden for at opfylde forpligtelser på råstofområdet (bilag 21). Som en konsekvens af corona-epidemien sendte råstofmyndighederne den 2. april 2020 en orientering til rettighedshavere på råstofområdet – herunder LMG – om, at myndighederne tilpassede forpligtelserne til rettighedshavernes efterforskningsstilladelser (bilag 24). Tilpasningerne gik på, at selskaber ikke skulle anvende midler på efterforskningsforpligtelser, ligesom det fremgik, at Naalakkersuisut overvejede andre initiativer, herunder at udskyde opkrævningen af refusion af udgifter til myndighedsbehandling. Råstofmyndighederne understregede i den forbindelse, at ændringen i efterforskningsaktiviteter *ikke* påvirkede øvrige vilkår i tilladelser på råstofområdet.

Ændringen i efterforskningsforpligtelser som nævnt i bilag 24 vedrørte således efterforskningsstilladelser og ikke udnyttelsestilladelser, som LMG's tilladelse er. Ændringen vedrørte derfor heller ikke frister for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner.

Råstofstyrelsen sendte endnu en skrivelse til LMG den 14. april 2020, hvor man igen bad om at modtage LMG's planer for og tanker angående fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne ved årets udgang (**bilag DØ**).

Herefter ansøgte LMG som bekendt nok engang om udsættelse af fristen for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner ved skrivelse af 17. april 2020 (bilag 25).

Råstofstyrelsen sendte den 23. april 2020 en skrivelse til LMG vedrørende selskabets oprydningsforpligtelser og muligheden for frigivelse af beløb fra sikkerhedsdepotet i den forbindelse (**bilag DÅ**).

Råstofmyndighederne anmodede igen ved skrivelse af 29. maj 2020 LMG om at fremkomme med visse oplysninger, herunder oplysninger om de tiltag, som LMG hidtil havde taget i relation til at udarbejde, indgive og opnå godkendelse af de udnyttelses- og nedlukningsplaner, der nu var frist for den 31. december senere samme år (bilag 27).

Ved skrivelse af 17. juni 2020 besvarede LMG anmodningen fra råstofmyndighederne (bilag 28). I relation til oplysningerne om LMG's tiltag i forhold til udnyttelses- og nedlukningsplaner anførte LMG følgende:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]” (min understregning)

LMG anførte altså, at det, som selskabet havde foretaget sig i relation til udnyttelses- og nedlukningsplanerne, var at forhøre sig hos 3 mulige kandidater til det forestående samarbejde om udarbejdelse af planerne. På dette tidspunkt var der forløbet næsten 7 år fra meddelelsen af udnyttelsestilladelse nr. 2013-31 og næsten 5 år fra den oprindelige frist for Naalakkersuisuts godkendelse af LMG's udnyttelses- og nedlukningsplaner. Samtidig var der på dette tidspunkt omtrent et halvt år til, at LMG ifølge den nu fastsatte frist i addendum 3 skulle have indgivet og opnået godkendelse af planerne fra Naalakkersuisut.

Den 7. juli 2020 sendte Råstofstyrelsen en skrivelse til LMG vedrørende selskabets oprydningsforpligtelser og muligheden for frigivelse af beløb fra sikkerhedsdepotet i den forbindelse (**bilag EA**). Råstofstyrelsen fremsendte yderligere oplysninger herom den 9. juli 2020 (**bilag EB**). Styrelsen anførte bl.a. i den forbindelse, at LMG ikke levede op til deres forpligtelser efter tilladelsen, og at LMG var forpligtet til at foretage fuldstændig oprydning i licensområdet.

Den 4. august 2020 pålagde Råstofstyrelsen LMG at indbetale i alt kr. 3.655.913,- til sikkerhedsdepotet vedrørende udgifter til oprydning, da det daværende indestående på sikkerhedsdepotet efter styrelsens opfattelse ikke var tilstrækkeligt (**bilag EC**).

Råstofstyrelsen påmindede den 28. august 2020 LMG om, at LMG senest 31. august 2020 skulle overføre yderligere kr. 1.500.000,- til sikkerhedsdepotet (**bilag ED**).

Den 18. september 2020 skrev Råstofstyrelsen igen til LMG og oplyste, at man ikke havde modtaget indbetalingen, og at fristen herfor nu fastsattes til 1. oktober 2020 (**bilag EE**).

Igen den 9. oktober 2020 skrev Råstofstyrelsen til LMG, at selskabet ikke havde foretaget den påkrævede indbetaling til sikkerhedsdepotet og fastsatte fristen herfor til 16. oktober 2020. LMG indbetalte ikke – og har fortsat ikke indbetalt – det udestående beløb til sikkerhedsdepotet.

Som også anført i LMG's sagsfremstilling (stævningen, s. 16), skrev LMG den 23. oktober 2020 til Råstofdepartementet og gjorde opmærksom på de forstyrrelser, som corona-epidemien ifølge LMG havde medført (bilag 32). LMG refererede i den forbindelse til råstofmyndighedernes skrivelse af 23. april 2020 vedrørende ophævelse af mineselskabers efterforskningsforpligtelser i Grønland (bilag 26).

Dette fik Råstofdepartementet til at skrive til LMG den 30. oktober 2020 og understrege, at skrivelsen af 2. april 2020 alene vedrørte efterforskningsforpligtelser og derfor ikke påvirkede LMG's udnyttelsestilladelse og derfor heller ikke fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner (**bilag EF**).

Som anført i LMG's sagsfremstilling sendte Råstofstyrelsen herefter et udkast til afgørelse til LMG den 9. november 2020 (bilag 34), hvoraf det fremgik, at Råstofstyrelsen påtænkte at indstille til Naalakkersuisut at afslå LMG's anmodning om yderligere udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner.

Afgørelsesudkastet var navnlig begrundet i råstofmyndighedernes vurdering af fremdriften i Isua-projektet. Derudover var udkastet begrundet i de udfordringer, der havde været med overholdelse af frister i henhold til addendum 3, ligesom udkastet var begrundet i, at LMG havde haft udfordringer med at overholde betalingsfrister. I udkastet blev det endvidere anført, at mens LMG nok havde overholdt de fleste af deres tilladelsesvilkår, var dette kun tilfældet som følge af råstofmyndighedernes gentagne påmindelser til LMG om disse. LMG fik frist den 30. november 2020 til afgivelse af hørings svar, hvilket som bekendt blev fremsendt den 27. november 2020 (bilag 35).

Naalakkersuisut traf herefter afgørelse den 19. november 2021 om at afslå fristudsættelse, hvorved LMG's udnyttelsestilladelse var bortfaldet ved udløbet af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplan den 31. december 2020 (bilag 3).

Naalakkersuisut lagde ved afgørelsen navnlig vægt på, at LMG var blevet meddelt i alt 5 år og 2 måneders udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner. Naalakkersuisut lagde dertil vægt på, at LMG ikke havde orienteret råstofmyndighederne om nogen væsentlige fremskridt i forhold til forpligtelserne om at udarbejde, indgive og opnå godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne. Naalakkersuisut vurderede, at LMG ikke havde vist nogen fremskridt trods adskillige fristudsættelser, påmindelser og rykkere. Naalakkersuisut lagde i den forbindelse sluttelig vægt på, at LMG havde overskredet den seneste frist af 31. december 2020, hvorfor udnyttelsestilladelsen i henhold til tilladelsesvilkårene var bortfaldet.

Naalakkersuisut lagde ved afgørelsen endvidere vægt på, at LMG havde overtrådt deres tilladelsesvilkår ved ikke at indbetale de påkrævede beløb til selskabets sikkerhedsdepot. Naalakkersuisut lagde i den forbindelse også vægt på, at LMG var blevet meddelt flere udsættelser af fristen for at foretage de

pågældende indbetalinger, men at LMG fortsat manglede at indbetale kr. 1.500.747,83,-. Naalakkersuisut anførte i den forbindelse også, at LMG havde overtrådt vilkårene om sikkerhedsdepotet i perioden fra 31. august 2020 og indtil afgørelsestidspunktet den 19. november 2021. Naalakkersuisut anførte, at LMG's udnyttelsestilladelse i henhold til tilladelsesvilkårene på den baggrund var bortfaldet den 31. august 2020.

Om forløbet i tiden mellem LMG's afgivelse af høringssvar og Naalakkersuisuts endelige afgørelse henvises til sagsfremstillingen i Naalakkersuisuts afgørelse (bilag 3, appendix 2).

3. ANBRINGENDER

LMG har nedlagt påstand om, at Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 var ugyldig, ligesom LMG har nedlagt påstand om, at Naalakkersuisut skal tilbagegive LMG's udnyttelsestilladelse på nærmere bestemte vilkår. LMG har desuden nedlagt påstand om, at Naalakkersuisut er ifaldet erstatningsansvar som følge af afgørelsen, og at Naalakkersuisut skal frigive LMG's sikkerhedsdepot.

Det bemærkes indledningsvist, at Naalakkersuisut ved afgørelsen af 19. november 2021 meddelte LMG afslag på selskabets 4. udsættelse af den i LMG's tilladelsesvilkår fastsatte frist for indgivelse og opnåelse af godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner for Isua-projektet.

Forinden denne afgørelse havde Naalakkersuisut 3 gange meddelt LMG udsættelse af fristen for indgivelse og opnåelse af godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne. LMG har ikke nedlagt påstande vedrørende disse (begunstigende) afgørelser, men har gjort gældende, at disse var ugyldige. Det er uvist, hvilken for LMG begunstigende retsfølge det skulle have, at forlængelsesafgørelserne skulle være ugyldige, og LMG **opfordres (A)** til enten at redegøre herfor eller frafalde disse anbringender. Det bestrides dog uanset hvad, idet Naalakkersuisut indledningsvist vil redegøre for, at LMG's anbringender af flere årsager hverken kan tages under pådømmelse eller har betydning for afgørelsen af denne sag (jf. nærmere i **afsnit 3.1**)

Over for LMG's principale påstand 1 om gyldigheden af Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 har Naalakkersuisut nedlagt påstand om frifindelse. Til støtte herfor gør Naalakkersuisut overordnet gældende, at Naalakkersuisuts afgørelse er gyldig, idet Naalakkersuisut med rette afslog yderligere fristudsættelse for LMG's indgivelse og opnåelse af godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner for Isua-projektet. LMG's udnyttelsestilladelse bortfaldt som følge heraf ved overskridelsen af fristen. Samtidig bortfaldt LMG's udnyttelsestilladelse også som følge af LMG's manglende overholdelse af fristen for indbetaling til sikkerhedsdepot (jf. nærmere i **afsnit 3.2**).

Over for LMG's principale påstand 2 om rettelse af Naalakkersuisuts afgørelse, derved at LMG's udnyttelsestilladelse skal tilbagegives på nærmere anførte vilkår, har Naalakkersuisut nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse. Til støtte for afvisningspåstanden gøres det gældende, at påstanden ikke er egnet til at indgå i en domskonklusion, herunder idet det på flere punkter ikke fremgår klart, hvad Naalakkersuisut konkret skal tilpligtes. Til støtte for den subsidiære frifindelsespåstand gøres det overordnet gældende, at afgørelsen af 19. november 2021 er gyldig, og at domstolene under alle omstændigheder ikke kan erstatte Naalakkersuisuts afgørelse, hvorfor retsvirkningen af evt. ugyldighed nødvendigvis må være hjemvisning til fornyet administrativ behandling (jf. nærmere i **afsnit 3.3**).

Sluttelig har LMG nedlagt subsidiære påstande om dels et erstatningsansvar for Naalakkersuisut og dels om frigivelse af LMG's sikkerhedsdepot. Over for påstanden om erstatning har Naalakkersuisut nedlagt påstand om frifindelse, idet Naalakkersuisut ikke har handlet ansvarspådragende, ligesom de øvrige erstatningsbetingelser ikke er opfyldt. I forhold til spørgsmålet om sikkerhedsdepot har Naalakkersuisut nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse, idet der ikke er grundlag for at prøve spørgsmålet for domstolene, da LMG ikke har gjort anbringender gældende herom, og da der uanset hvad ikke er grundlag for en sådan frigivelse (jf. nærmere i **afsnit 3.4**).

3.1 LMG's anbringender om addendum 1-3 er uden betydning for denne sag

LMG har gjort gældende, at addendum 1, 2 og 3 til LMG's udnyttelsestilladelse er selvstændige afgørelser, der er behæftede med sagsbehandlingsfejl og følgelig er ulovlige (stævningen, pkt. 1.25, 1.29 og 1.34).

Heroverfor gør Naalakkersuisut først gældende, at LMG ikke har nedlagt påstande om de pågældende addenda, ligesom LMG ikke har gjort gældende, hvad retsfølgen skulle være af de påståede sagsbehandlingsfejl og øvrige mangler ved addendum 1-3. LMG har i særdeleshed ikke redegjort for, hvorledes de påståede fejl og mangler ved addendum 1-3 skulle føre til, at Naalakkersuisuts afgørelse om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse skulle være ugyldig. Allerede af den grund er anbringenderne vedrørende addendum 1-3 uden betydning for afgørelsen af denne sag.

Naalakkersuisut gør endvidere gældende, at anbringender om gyldigheden af addendum 1-3 ikke kan tages under pådømmelse i denne sag, idet søgsmålsfristen for de pågældende afgørelser er overskredet, hvorfor spørgsmål om disses gyldighed ikke kan prøves ved domstolene (afsnit 3.1.1).

Derudover gør Naalakkersuisut gældende, at addendum 1-3 er vedtaget på vilkår af, at LMG ikke kan rette krav, herunder krav på erstatning, mod Naalakkersuisut som følge af de pågældende addenda, og at anbringenderne også af den grund er uden betydning for sagen og de nedlagte påstande (afsnit 3.1.2).

Selv hvis retten uanset det ovenstående måtte finde, at LMG's anbringender om addendum 1-3 kan tages under pådømmelse, bestrides det, at addendum 1-3 skulle lide af sådanne sagsbehandlingsfejl eller øvrige mangler, at disse er ugyldige eller ansvarspådragende (afsnit 3.1.3).

3.1.1 Anbringenderne kan ikke tages under pådømmelse, idet søgsmålsfristen er overskredet

Naalakkersuisut gør gældende, at anbringenderne om lovligheden af Naalakkersuisuts afgørelser i form af addendum 1, 2 og 3 slet ikke kan tages under pådømmelse i denne sag.

Til støtte herfor bemærkes, at i henhold til råstoflovens § 3 d, stk. 1, kan en afgørelse om forhold omfattet af råstofloven kun indbringes for domstolene inden for en frist på 1 år. Fristen regnes fra den dag, en afgørelse meddeles til en part.

LMG har anlagt denne sag den 15. november 2022, hvorfor den 1-årige søgsmålsfrist er sprunget for så vidt angår enhver afgørelse om forhold omfattet af råstofloven, der er meddelt tidligere end 15. november 2021. Det må derfor lægges til grund i denne sag, at enhver afgørelse meddelt LMG inden 15. november 2021 er endelig og gyldig.

Addendum 1-3 er alle meddelt LMG mere end 1 år inden dette sagsanlæg. Addendum 3 er således som det senest udstedte addendum underskrevet af Naalakkersuisut den 25. oktober 2018 (formelt underskrevet 21. november 2018), hvorfor retssag herom skulle være indledt i hvert fald senest 21. november 2019. Addendum 1-3 og vilkårene heri er derfor at anse som endelige og gyldige.

Anbringender, der reelt indebærer en (indirekte) påstand om – og dermed kræver rettens stillingtagen til – at de pågældende afgørelser og vilkår skulle være ugyldige, kan derfor ikke tages under pådømmelse af domstolene, jf. råstoflovens § 3 d, stk. 1. Fra dansk retspraksis kan der til støtte herfor henvises til Østre Landsrets dom af 12. december 2017, trykt i MAD 2017.424 og Vestre Landsrets dom af 12. oktober 2022, trykt i U.2023.342V.

Også krav om erstatning mod en myndighed, der baserer sig på myndighedens afgørelse og dennes gyldighed, afskæres ved overskridelse af søgsmålsfristen, jf. herved Højesterets dom af 22. november 2011, trykt i U.2012.574/2H. Følgelig kan LMG heller ikke indtale et erstatningskrav mod Naalakkersuisut på baggrund af forhold ved afgørelser, der ikke længere kan indbringes for domstolene i henhold til råstoflovens § 3 d, stk. 1.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at det, som LMG har gjort gældende i stævningens pkt. 1.19, pkt. 1.21-1.48, pkt. 1.50 og pkt. 1.73 (sidste led), reelt indebærer en prøvelse af gyldigheden af afgørelser, hvis

søgsmålsfrist er overskredet, hvorfor de pågældende anbringender ikke kan få betydning for afgørelsen af denne sag.

Temaet i denne sag er derfor alene – og kan alene være – hvorvidt afgørelsen af 19. november 2021 (bilag 3) var ugyldig og evt. erstatningspådragende.

3.1.2 LMG kan i henhold til tilladelsesvilkårene ikke rette krav mod Naalakkersuisut på baggrund af de tidligere afgørelser

Naalakkersuisut gør gældende, at LMG ikke kan påberåbe sig addendum 1-3 til støtte for påstandene om, at Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 (bilag 3) skulle være ugyldig, eller at Naalakkersuisut skulle være erstatningsansvarlig over for LMG.

Addendum 1-3 indeholder således alle vilkår om, at LMG ikke på baggrund af addendaerne kan rette krav mod Naalakkersuisut, herunder krav på erstatning. Disse vilkår har LMG tiltrådt ved deres underskrift af addendaerne. Det bemærkes i den forbindelse også, at LMG – hverken i forbindelse med drøftelserne om addendum 2 eller i forbindelse med de intensive forhandlinger om indholdet af addendum 3 – har betinget sig, at de pågældende vilkår skulle udgå.

Addendum 1, pkt. 304 (bilag 6), som LMG har underskrevet, lyder således som følger:

“304. By signing this addendum, the Licensee accepts and confirms that this addendum cannot in any manner form the basis of or support a claim for compensation or any other claim against the Government of Greenland or its institutions”

Addendum 2, pkt. 304 (bilag 8), som LMG ligeledes har underskrevet, lyder som følger:

“304. By signing this addendum, the Licensee accepts and confirms that this addendum cannot in any manner form the basis of or support a claim for compensation or any other claim against the Government of Greenland or its institutions.”

Addendum 3, pkt. 701 (bilag 11), som LMG også har underskrevet, lyder som følger:

“This addendum is a part of the Licence. Subject to the terms of this addendum, the terms of the Licence, Addendum no. 1 and Addendum no. 2 to the Licence shall also apply to this addendum.”

LMG's anbringender om addendum 1-3 er også af de grunde uden betydning for afgørelsen af denne sag.

3.1.3 De tidligere afgørelser fører uanset det ovenstående ikke til, at Naalakkersuisuts afgørelse er ugyldig eller ansvarspådragende

LMG har gjort gældende, at addendum 1-3 i sig selv er ugyldige forvaltningsafgørelser. Af de ovennævnte grunde kan anbringender herom ikke indgå i prøvelsen af Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021, ligesom LMG har tiltrådt, at addendum 1-3 ikke kan danne grundlag for krav mod Naalakkersuisut.

Selv hvis retten måtte finde, at anbringenderne kan indgå i sagen, og at der som udgangspunkt kan rettes krav mod Naalakkersuisut som følge af meddelelsen af addendum 1-3, har LMG imidlertid ikke redegjort for, hvad retsfølgen ville være af, at addendum 1-3 var ugyldige afgørelser. Det bemærkes i den forbindelse, at addendum 1-3 alle var begunstigende for LMG, derved at LMG's frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner blev udskudt.

Selv hvis LMG måtte få medhold i, at ét, flere eller samtlige af de meddelte addenda skulle være ugyldige, kan dette således ikke føre til, at Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 er ugyldig.

Endvidere bestrides LMG's anbringender om addendum 1-3 i deres helhed, idet LMG har baseret deres anbringender på en mangelfuld og misvisende fremstilling af sagens faktiske omstændigheder, jf. nærmere i afsnit 3.1.3.1 - 3.1.3.3 herunder.

3.1.3.1 Addendum 1

Indledningsvist gøres det gældende, at addendum 1 var begunstigende for LMG, idet LMG fik udsat fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner. Det bestrides således og er forkert, når LMG i stævningen har anført, at addendum 1 udgjorde et *afslag* på LMG's ansøgning (stævningen, pkt. 1.22)

LMG har endvidere om fristudsættelsen i form af addendum 1 gjort gældende, at denne først blev *"tilkendegivet måneder efter udløbet af den frist, som denne afgørelse skulle forholde sig til (24. oktober 2015)"*, og at *"sagsøgte gav ingen forklaring på eller forsikring om det juridiske tomrum, der blev skabt som følge af Sagsøgtes sagsbehandlingstid"* (stævningen, pkt. 1.23).

Dette bestrides, og LMG's anbringender herom er misvisende, ligesom LMG's sagsfremstilling i den henseende er mangelfuld og tilsvarende misvisende.

LMG indgav således først ansøgning om forlængelse af fristen for udnyttelses- og nedlukningsplanerne den 20. oktober 2015 (bilag 5). Fristen for indgivelse af ansøgning om fristudsættelse var imidlertid 90 dage før fristens udløb den 24. oktober 2015, jf. udnyttelsestilladelsens pkt. 21.05. Som det fremgår af

udnyttelsestilladelsens pkt. 3.02, første punktum, er overholdelse af pkt. 3.02 (a) en forudsætning for, at LMG kunne bevare deres tilladelse.

LMG ansøgte altså om fristudsættelse bare 4 dage før fristens udløb. Naalakkersuisut var således allerede af den grund ikke under nogen forpligtelse til at forlænge fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne.

Naalakkersuisut valgte dog trods den betydelige overskridelse af ansøgningsfristen at behandle LMG's ansøgning om fristudsættelse. Naalakkersuisut tilkendegav allerede i september 2015, at selskabet skulle sende yderligere oplysninger til støtte for ansøgningen. Naalakkersuisut uddybede anmodningen i oktober 2015, rykkede for oplysningerne i december 2015, og modtog først den 24. marts 2016 tilstrækkelige oplysninger fra LMG (bilag M).

Herefter blev materialet gennemgået, ligesom råstofmyndighederne udarbejdede et oplæg til Naalakkersuisut med henblik på behandling af ansøgningen om fristudsættelse. LMG blev meddelt addendum 1 den 1. juli 2016, hvorved deres frist blev forlænget fra 24. oktober 2015 til 31. december 2016 (bilag 6 og bilag O). Addendum 1 blev således meddelt LMG ca. 3 måneder efter, myndighederne havde modtaget tilstrækkelige oplysninger fra LMG.

Sagsbehandlingstiden blev altså alene forsinket som følge af LMG's forhold. Det var LMG, der indgav en ansøgning 86 dage for sent – svarende til 4 dage inden udløbet af fristen – selvom LMG i henhold til deres udnyttelsestilladelse skulle indgive ansøgning senest 90 dage inden udløbet af fristen. Herefter var det alene LMG's manglende fremsendelse af oplysninger til Naalakkersuisut trods Naalakkersuisuts gentagne rykkere herfor, der forsinkede Naalakkersuisuts behandling af ansøgningen.

Som anført ovenfor tog det Naalakkersuisut ca. 3 måneder at færdigbehandle ansøgningen om fristudsættelse fra det tidspunkt, hvor LMG havde fremsendt de påkrævede oplysninger. Dette må antages at være en både rimelig og forventet sagsbehandlingstid, dette så meget desto mere når det i udnyttelsestilladelsen netop er påkrævet af LMG at ansøge om fristudsættelse senest 90 dage inden udløbet af en frist.

3.1.3.2 *Addendum 2*

Indledningsvist gøres det gældende, at også addendum 2 var begunstigende for LMG, idet LMG fik udsat fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner. Det bestrides således og er forkert, når LMG i stævningen har anført, at addendum 2 udgjorde et *afslag* på LMG's ansøgning (stævningen, pkt. 1.29).

LMG har endvidere gjort gældende, at Naalakkersuisut ”traf beslutning om Addendum nr. 2 mere en ni måneder efter udløbet af den frist, der var ansøgt om udsættelse af (31. december 2016)” (stævningen, pkt. 1.27).

Også dette anbringende bestrides og står i skærende kontrast til de faktiske omstændigheder. Som omtalt ovenfor blev LMG den 14. februar 2017 meddelt, at Naalakkersuisut havde godkendt at forlænge LMG’s frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner indtil 24. oktober 2017.

LMG havde ansøgt om udsættelse af fristen den 26. september 2016. At forlængelsen først blev meddelt den 14. februar 2017 skyldtes igen alene LMG’s forhold.

På tidspunktet for LMG’s ansøgning var LMG således sendt til tvangsopløsning af Erhvervsstyrelsen. LMG anerkendte også ved mail af 22. september 2016, at den manglende opfyldelse af fristen skyldtes interne problemer og udskiftning i personale (bilag X).

Derudover havde LMG forfaldne og ubetalte regninger til Naalakkersuisut, som havde ført til, at Råstofstyrelsen havde truffet afgørelse om, at LMG handlede i strid med deres udnyttelsestilladelse og blev påbudt at betale de forfaldne beløb til Naalakkersuisut.

Endvidere – som det ses ovenfor af den supplerende sagsfremstilling – forsøgte Naalakkersuisut gentagne gange at indhente oplysninger fra LMG og arrangere møder med selskabet vedrørende ansøgningen om fristudsættelse, men LMG besvarede ikke henvendelserne. Desuden ansøgte LMG undervejs i forløbet om en indirekte overdragelse af LMG’s udnyttelsestilladelse på baggrund af en ny selskabsstruktur og indsendte i den forbindelse mangelfulde oplysninger, hvilket også forlængede sagsbehandlingstiden.

Det bemærkes endvidere, at LMG med addendum 2 blev meddelt den som udgangspunkt maksimale forlængelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner i henhold til udnyttelsestilladelsens vilkår.

3.1.3.3 *Addendum 3*

LMG modtog addendum 3 til selskabets udnyttelsestilladelse den 25. oktober 2018, hvorefter Naalakkersuisut havde godkendt at forlænge fristen for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne indtil 31. december 2020. LMG blev således meddelt mere end 3 års udsættelse af fristen, og fra tidspunktet for meddelelsen var der således mere end 2 år og to måneder til den nye frist for indgivelse af planerne.

Addendum 3 blev meddelt på nærmere bestemte vilkår, herunder at LMG's manglende overholdelse af visse tilladelsesvilkår ville føre til bortfald af udnyttelsestilladelsen, jf. herved addendummets pkt. 208.

LMG har gjort gældende, at pkt. 208 i Addendum 3 (bilag 11) var "*uhjemlet, urigtigt, vildledende og usagligt*" (stævningen, pkt. 1.43), idet vilkåret betød, at LMG's udnyttelsestilladelse bortfaldt i dens helhed, såfremt LMG overskred fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner.

Anbringendet bestrides, idet et sådant vilkår har udtrykkelig hjemmel i råstoflovens § 89, men også blot var udtryk for, hvad der allerede gjaldt i medfør af udnyttelsestilladelsens pkt. 21.05, sidste pkt. (bilag 1).

LMG har endvidere gjort gældende, at fastsættelsen af tidsbegrænsninger i udnyttelsestilladelsen per automatik skulle være at sætte skøn under regel (stævningen, pkt. 1.49). Dette bestrides.

Det bemærkes for en god ordens skyld, at Naalakkersuisut – trods ordlyden af pkt. 208 i addendum 3 (bilag 11) – selvsagt ville kunne udøve deres skønsmæssige beføjelse til at meddele yderligere forlængelse af fristerne i henhold til udnyttelsestilladelsens pkt. 21.05, 2. pkt. (bilag 1). LMG's kursoriske anbringende om, at Naalakkersuisut med vedtagelsen af pkt. 208 i addendum 3 ulovligt havde "underbundet" deres fremtidige administration, er således igen blot udtryk for en fejlagtig opfattelse af selskabets tilladelsesvilkår.

Om addendum 3 bemærkes det videre, at fristforlængelsen blev givet på yderligere vilkår af en betalingsforpligtelse i addendummets pkt. 401. LMG har gjort gældende (stævningen, pkt. 1.35), at denne betalingsforpligtelse var "*uden begrundelse eller forklaring*" og udgjorde retsstridig adfærd.

Dette bestrides og er forkert. Naalakkersuisut bemærker i den forbindelse, at det var LMG, der ved mail af 16. november 2017 først foreslog en årlig betalingsforpligtelse på 1 mio. kr. fra LMG til råstofmyndighederne som et vilkår for en fristforlængelse (bilag BX). Vilket var herefter genstand for forhandling, idet LMG bl.a. foreslog, at opfyldelse af betalingsforpligtelsen skulle ske ved kvartalsvise betalinger på 250.000 kr., hvilket Naalakkersuisut ultimativt godkendte.

LMG har ligeledes gjort gældende, at pkt. 108-110 i addendum 3 (bilag 11) urigtigt angiver, at LMG havde ansøgt om *udsættelse* af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner (stævningen, pkt. 1.36). LMG har gjort gældende, at LMG den 17. april 2020 (bilag 9) rettere anmodede om, at der *ikke* blev fastsat nogen nye datoer for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne (stævningen, pkt. 1.37, 1.40 og 1.52). Dette bestrides, men er ligeledes faktisk forkert.

Først og fremmest bemærkes det, at LMG's skrivelse af 17. april 2020 (bilag 9) var en uformaliseret skrivelse til råstofmyndighederne fra LMG. LMG ansøgte derimod formelt om udsættelse af fristen den 28. maj 2017 (bilag 9, s. 4). Overskriften på fremsendelsesmailen var "Application for extension", ligesom LMG indledte med at skrive, at dette var en "Formal Application for Exceptional Extension on the Deadline for the Exploitation Plan and Abandonment Plan in License 2013/31 (Renew og Reissue)". I det lys synes det besynderligt, at LMG gør gældende, at LMG ikke ansøgte om *udsættelse* af fristen (stævningen, pkt. 1.52).

Derudover synes LMG herved ikke at forholde sig til, at råstofmyndighederne og LMG forhandlede om indholdet af addendum 3 i flere måneder herefter, og at det var LMG selv, der den 16. november 2017 fremlagde et forslag, hvor det bl.a. fremgik, at LMG anmodede om en 3-årig udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne (bilag BX).

Af samme grund er det også forkert, når LMG i stævningen har gjort gældende, at addendum 3 var udtryk for en afgørelse, hvor LMG's anmodning blev afvist (stævningen, pkt. 1.39). LMG blev med addendum 3 ultimativt tildelt *mere* end de ansøgte 3 års udsættelse, idet fristen blev forlænget fra 31. oktober 2017 (som fastsat ved addendum 2) til den 31. december 2020.

Slutteligt bemærkes det herom, at LMG's tilladelsesvilkår muliggjorde, at Naalakkersuisut kunne *forlænge* fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, men derimod ikke, at der slet ikke skulle være fastsat frister herfor. Det bemærkes i den forbindelse, at udnyttelsestilladelsen i sig selv var tidsbegrænset, at udnyttelsestilladelser i henhold til råstofloven skal være tidsbegrænset, og at udnyttelses- og nedlukningsplaner er en lovfæstet forudsætning for, at der overhovedet kan ske iværksættelse af udnyttelse, jf. råstoflovens §§ 19 og 43. Af den grund ville det være i strid med tilladelsesvilkårene og råstofloven, såfremt der ikke fastsattes frister for udnyttelses- og nedlukningsplanerne. Derfor kan det selsagt ikke komme Naalakkersuisut til skade i denne sag, at en frist blev opretholdt, men forlænget med mere end 3 år i henhold til ansøgningen herom.

I forhold til sagsbehandlingstiden bemærkes det, at addendum 3 var genstand for intensiv forhandling og drøftelser, og at råstofmyndighederne løbende måtte anmode LMG om nye og berigtigede oplysninger. Endvidere var der under sagsbehandlingen valg, hvilket medførte en periode, hvor sagsbehandlingen måtte afvente et nyt Naalakkersuisut, ligesom dette nye Naalakkersuisut i perioden ændrede i deres konstitution.

Til sidst gøres det gældende, at selv hvis retten måtte finde, at Naalakkersuisut i forbindelse med udstedelsen af addendum 1-3 har begået sagsbehandlingsfejl, er disse konkret uvæsentlige og kan følgelig ikke føre til, at Naalakkersuisuts afgørelse om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse er ugyldig.

3.2 Naalakkersuisuts afgørelse om bortfald af udnyttelsestilladelsen er ikke ugyldig

Til støtte for frifindelsespåstanden over for LMG's principale påstand 1 gør Naalakkersuisut gældende, at Naalakkersuisut ved afgørelsen den 19. november 2021 med rette afslog LMG's anmodning om udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, hvorfor LMG's udnyttelsestilladelse i henhold til LMG's tilladelsesvilkår var bortfaldet efter den 31. december 2020 (**afsnit 3.2.1**).

Til yderligere støtte for frifindelsespåstanden gøres det gældende, at LMG's udnyttelsestilladelse ligeledes bortfaldt som følge af, at LMG ikke inden for den fastsatte frist opfyldte forpligtelsen til at stille fornøden sikkerhed for selskabets oprydningsforpligtelser ved indbetaling på selskabets sikkerhedsdepot (**afsnit 3.2.2**).

Endvidere gøres det til støtte for frifindelsespåstanden gældende, at Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 ikke var en afgørelse med tilbagevirkende kraft som ellers påstået af LMG, og afgørelsen er heller ikke af denne grund ugyldig (**afsnit 3.2.3**).

Desuden gøres det til støtte for frifindelsespåstanden gældende, at LMG ikke kan påkalde sig corona-epidemien som en force majeure-begivenhed, hvorved LMG ikke skulle overholde fristerne for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner samt tilstrækkelig indbetaling til sikkerhedsdepot (**afsnit 3.2.4**).

3.2.1 *Naalakkersuisut afslog med rette LMG's anmodning om fristudsættelse, hvorved udnyttelsestilladelsen bortfaldt som følge af fristoverskridelsen*

Ved afgørelsen af 19. november 2021 afslog Naalakkersuisut at imødekomme LMG's ansøgning om udsættelse af fristen for indgivelse og opnåelse af godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner.

LMG havde på tidspunktet for selskabets 4. ansøgning om fristudsættelse udtømt de muligheder for yderligere udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, som fulgte af udnyttelsestilladelsens pkt. 3.02.

Naalakkersuisut kunne således på skønsmæssig baggrund træffe afgørelse om, hvorvidt LMG i henhold til udnyttelsestilladelsens pkt. 21.05 skulle meddeles yderligere udsættelse af fristen. Det gøres gældende, at muligheden for yderligere fristudsættelse i udnyttelsestilladelsens pkt. 21.05 alene beror på Naalakkersuisuts skøn, og at prøvelsen af en sådan skønseudøvelse må være yderst tilbageholdende.

Naalakkersuisuts skønsmæssige afgørelse om afslag på fristudsættelsen kan således alene tilsidesættes, hvis Naalakkersuisuts skønsmæssige afgørelse led af væsentlige retsmangler, eller såfremt Naalakker-

suisut inddrog ulovlige kriterier i skønsudøvelsen. Det er imidlertid ikke tilfældet, og LMG har da heller ikke godtgjort, endsige sandsynliggjort, noget sådant.

Naalakkersuisut fandt således med rette, at LMG – som allerede var blevet meddelt i alt 5 år og 2 måneders udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner – ikke var berettiget til yderligere fristudsættelse.

Naalakkersuisut lagde i den forbindelse med rette vægt på, at LMG ikke havde orienteret råstofmyndighederne om nogen væsentlige fremskridt i forhold til forpligtelserne om at udarbejde, indgive og opnå godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, og at LMG ikke havde vist nogen betydelige fremskridt trods adskillige fristudsættelser, påmindelser og rykkere fra råstofmyndighederne.

Afgørelsen om afslag på fristudsættelse havde den naturlige og for LMG forudsigelige konsekvens, at fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne den 31. december 2020 var overskredet.

LMG havde ikke indgivet de pågældende planer inden denne frist, hvorfor afslaget havde den yderligere for LMG forudsigelige konsekvens, at LMG's udnyttelsestilladelse var bortfaldet, jf. herved udnyttelsestilladelsens pkt. 21.05, samt pkt. 201, 202 og 208 i udnyttelsestilladelsens addendum 3.

Der er således intet grundlag for at tilsidesætte Naalakkersuisuts afgørelse om afslag på fristudsættelse. Da LMG's tilladelsesvilkår foreskrev konsekvensen af LMG's fristoverskridelse, er der hverken hjemmel til eller grundlag for at ændre på retsfølgen af fristoverskridelsen, hvorefter LMG's udnyttelsestilladelse var bortfaldet.

LMG's tilladelsesvilkår, i hvilke de pågældende frister og vilkår om bortfald af udnyttelsestilladelsen var fastsat, var således lovligt vedtaget med hjemmel i råstofloven og forfulgte saglige formål, jf. netop herunder (afsnit 3.2.1.1). Da hverken råstofmyndighederne eller Naalakkersuisut havde bibragt LMG nogen berettigede forventninger om, at LMG ville blive meddelt yderligere fristudsættelse, er der heller ikke på denne baggrund grundlag for at tilsidesætte Naalakkersuisuts afgørelse (afsnit 3.2.1.2).

3.2.1.1 Vilkårene om frister og bortfald af udnyttelsestilladelsen var lovlige og saglige

Som redegjort for herover overtrådte LMG sine tilladelsesvilkår, hvorfor LMG's udnyttelsestilladelse bortfaldt.

Naalakkersuisut gør gældende, at LMG's tilladelsesvilkår var lovligt fastsat med hjemmel i råstofloven, og at vilkårene forfulgte saglige formål. Der er således intet grundlag for at tilsidesætte vilkårene eller i

øvrigt at finde, at det var uberettiget af Naalakkersuisut at opretholde vilkårene med den konsekvens, at LMG's udnyttelsestilladelse bortfaldt.

Til støtte for at vilkårene var lovligt fastsat med hjemmel i råstofloven henvises til, at det i råstoflovens § 16, stk. 1, er bestemt, at udnyttelsestilladelser meddeles på ”nærmere fastsatte vilkår”. I udnyttelsestilladelser er et sådant vilkår efter fast administrativ praksis, at der inden for en nærmere angivet frist skal indgives og opnås godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner.

Det følger yderligere af råstoflovens § 84, stk. 2, at Naalakkersuisut i en tilladelse kan ”fastsætte vilkår om samtlige forhold vedrørende tilladelsen i overensstemmelse med § 83 og formålene angivet i § 1 samt i samme omfang fastsætte bestemmelser om tilladelsesvilkår, herunder standardvilkår og modeltilladelser”.

At vilkår om, at netop frister for indgivelse af bl.a. udnyttelses- og nedlukningsplaner lovligt kan og bør fastsættes i udnyttelsestilladelser, er senest understreget og præciseret ved indførelsen af råstoflovens § 30, stk. 2, ved inatsisartutlov nr. 39 af 28. november 2019 om ændring af inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (Råstofloven) (Ændring af krav til betingelser for at opnå udnyttelsestilladelse og beskyttelse af områder omfattet af udnyttelsestilladelser).

Råstoflovens § 30, stk. 2, lyder således:

”Stk. 2. I en tilladelse efter § 16 til udnyttelse af mineraler kan Naalakkersuisut fastsætte vilkår om tidsfrister for forhold af væsentlig betydning for gennemførelsen af udnyttelsesaktiviteterne og andre aktiviteter efter tilladelsen. Naalakkersuisut kan træffe beslutning om, at en tilladelse bortfalder eller kan tilbagekaldes, hvis en tidsfrist eller en forlænget tidsfrist ikke overholdes.”

Bestemmelsen fastslår altså udgangspunktet om, at der i en udnyttelsestilladelse kan fastsættes frister af betydning for gennemførelsen af udnyttelsesaktiviteterne, ligesom manglende overholdelse af disse frister kan føre til bortfald eller tilbagekaldelse af tilladelsen. Om bestemmelsens anvendelsesområde er blandt andet anført følgende i bemærkningerne til bestemmelsen:

”Den foreslåede bestemmelse er således en præcisering af Naalakkersuisuts hjemmel (adgang) til at fastsætte vilkår om bestemte tidsfrister for bestemte forhold vedrørende en tilladelse til udnyttelse af mineraler eller aktiviteter efter tilladelsen. Naalakkersuisut kan for eksempel fastsætte tidsfrister for rettighedshaverens indsendelse af en fyldestgørende udnyttelsesplan efter råstoflovens § 19, en nedlukningsplan efter råstoflovens § 43 eller planer for andre forhold og aktiviteter efter råstoflovens § 86.

[...]

Bestemmelsen præciserer desuden, at Naalakkersuisut også kan fastsætte tilladelsesvilkår om, at en tilladelse bortfalder eller kan tilbagekaldes, hvis fastsatte tidsfrister eller forlængede tidsfrister ikke overholdes.” (mine understregninger)

Det er således forudsat i råstofloven, at der i en udnyttelsestilladelse fastsættes tidsfrister for netop udnyttelses- og nedlukningsplaner med henblik på at fremme udnyttelsesaktiviteterne.

Fastsættelse af frister for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner er da også en nødvendig forudsætning for overholdelse af råstoflovens bestemmelser. I henhold til råstoflovens §§ 19 og 43 er det et krav, at henholdsvis udnyttelses- og nedlukningsplaner indgives og godkendes, inden udnyttelsesaktiviteter i henhold til tilladelsen iværksættes.

En udnyttelsestilladelse er tidsbegrænset og meddeles som udgangspunkt for 30 år, jf. råstoflovens § 29, stk. 2, sidste pkt., og en udnyttelsestilladelse kan *maksimalt* meddeles for en periode på indtil 50 år, jf. råstoflovens § 16, stk. 5.

Der er således ikke alene hjemmel i råstofloven til at fastsætte frister om indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, men det er også en forudsætning for at overholde råstoflovens bestemmelser om, at en udnyttelsestilladelse maksimalt kan strække sig over en vis årrække, og at der inden iværksættelse af udnyttelsesaktiviteter skal indhentes godkendelse af en udnyttelses- og nedlukningsplan.

Til yderligere støtte for, at LMG's tilladelsesvilkår var lovligt fastsat, bemærkes det, at råstoflovens § 89 videre foreskriver, at det i tilladelser efter råstofloven fastsættes, under hvilke omstændigheder tilladelsen fortabes eller kan tilbagekaldes af Naalakkersuisut.

De særlige bemærkninger til bestemmelsen angiver, at det blandt andet kan *”fastsættes hvilke former for misligholdelse fra rettighedshaverens side, der kan begrunde en fortabelse af tilladelsen”*.

Det var således med direkte hjemmel i råstoflovens bestemmelser, at Naalakkersuisut meddelte LMG en udnyttelsestilladelse på vilkår af, at LMG inden for en nærmere fastsat frist skulle indgive og opnå godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, ligesom det var med direkte hjemmel i råstoflovens bestemmelser, at tilladelsen videre blev meddelt på vilkår af, at en overskridelse af en sådan frist førte til udnyttelsestilladelsens bortfald.

Ikke alene havde vilkårene direkte hjemmel i råstofloven; vilkårene er og var også saglige, idet de forfulgte både overordnede og konkrete formål med råstofloven.

Som nævnt ovenfor foreskriver råstoflovens § 84, stk. 2, at Naalakkersuisut kan fastsætte ethvert vilkår i overensstemmelse med § 83 og formålene angivet i § 1. Det må således lægges til grund, at vilkår, der fastsættes i overensstemmelse med forholdene nævnt i § 83 og formålene i § 1, forfølger saglige hensyn.

Råstoflovens § 83 foreskriver, at virksomhed omfattet af tilladelser skal udføres i overensstemmelse med international praksis, ligesom virksomheden skal *”udføres på en hensigtsmæssig måde samt forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed.”*

Råstoflovens § 1, stk. 1, foreskriver derudover bl.a., at der med råstofloven tilstræbes en *”hensigtsmæssig udnyttelse af mineralske råstoffer”*, ligesom bestemmelsens stk. 2 gentager hensynene udtrykt i § 83.

Bemærkningerne til § 1 foreskriver bl.a., at der med *”hensigtsmæssig udnyttelse”* skal forstås, at forslaget *”skal medvirke til at sikre samfundet en rimelig andel af det økonomiske udbytte ved udnyttelse af mineralske råstoffer”*.

Dette hensyn varetages navnlig igennem fastsættelse af frister for at sikre fremdrift i ethvert mineprojekt, hvilket er en nødvendighed, da tilladelser efter råstofloven meddeles som eneretstilladelser, jf. § 16, stk. 1, 1. pkt. Det vil sige, at rettighedshaveren er den eneste, der må efterforske og udnytte mineraler i licensområdet og således kan lægge *”beslag”* på licensområdets mineralske råstoffer i en lang periode.

Dette nødvendiggør som nævnt, at der sikres en vis fremdrift i ethvert mineprojekt. I bemærkningerne til råstoflovens § 29, stk. 2, hvorefter LMG's udnyttelsestilladelse er meddelt, anføres således også følgende:

”Formålet med bestemmelsen er blandt andet at undgå, at konstaterede, kommercielt udnyttelige forekomster henligger uudnyttede, samt at tiltrække efterforskningsaktivitet.” (min understregning)

Formålet med bestemmelserne om, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere frister i tilladelser, og at sådanne tilladelser bortfalder eller kan tilbagekaldes, hvis der sker overskridelse heraf, skal altså findes i ovennævnte hensyn.

De i LMG's udnyttelsestilladelse fastsatte frister herom forfulgte således også saglige hensyn. Formålet med fristerne var og er, at en uudnyttet udnyttelsestilladelse kan bortfalde eller tilbagekaldes og potentielt tildeles til andre rettighedshavere, således at det grønlandske samfund får mulighed for at opnå en andel af det økonomiske udbytte ved udnyttelsen, fremfor at konstaterede, udnyttelige forekomster henligger uudnyttede og ikke genererer indtægter.

Til yderligere støtte for, at Naalakkersuisut lovligt og sagligt har fastsat og opretholdt vilkårene om, at LMG inden for en nærmere angivet frist skulle indgive udnyttelses- og nedlukningsplaner, og at konsekvensen af den manglende overholdelse heraf var bortfald af udnyttelsestilladelsen, bemærkes det, at dette følger af fast administrativ praksis.

Samme vilkår er således fastsat i samtlige aktive udnyttelsestilladelser udstedt i medfør af råstofloven.

Foruden LMG's udnyttelsestilladelse 2013-31, er der i Grønland meddelt 5 aktive udnyttelsestilladelser til udnyttelse af mineralske råstoffer, som er udstedt til andre mineselskaber.

I tilladelse 2014-21 til Greenland Ruby A/S skulle der i henhold til tilladelsens pkt. 3.02 (b) indgives udnyttelses- og nedlukningsplaner senest den 31. december 2014.

I tilladelse 2015-39 til Hudson Greenland A/S skulle der i henhold til tilladelsens pkt. 3.02 (a) indgives udnyttelses- og nedlukningsplaner senest den 31. december 2015.

I tilladelse 2016-30 til Ironbark A/S skulle der i henhold til tilladelsens pkt. 3.02 (a) indgives udnyttelses- og nedlukningsplaner inden 1 år fra tilladelsens underskrivelse.

I både tilladelse 2020-54 til Tanbreez Mining Greenland A/S og tilladelse 2021-08 til Dundas Titanium A/S skulle der i henhold til tilladelsernes pkt. 4.02 (a) indgives udnyttelses- og nedlukningsplaner senest den 31. december 2022.

LMG's tilladelsesvilkår var således ikke alene fastsat med hjemmel i råstofloven og forfulgte saglige mål i henhold til råstofloven, men disse blev ligeledes fastsat i overensstemmelse med råstofmyndighedernes faste praksis herom.

3.2.1.2 LMG havde ingen berettiget forventning om yderligere fristudsættelse

Da Naalakkersuisut med rette afslog LMG's ansøgning om fristudsættelse, og da vilkårene om fristerne og bortfaldet af udnyttelsestilladelsen var lovligt vedtagne og forfulgte saglige formål, er der intet grundlag for at tilsidesætte Naalakkersuisuts afgørelse. Det gøres til yderligere støtte herfor gældende, at Naalakkersuisut ikke som ellers påstået af LMG havde bibragt LMG nogen berettigede forventninger om, at LMG ville opnå yderligere fristudsættelse, ligesom LMG under alle omstændigheder ikke var berettiget til at indrette sig på yderligere fristudsættelse.

Om forståelsen af berettigede forventninger i den juridiske litteratur og retspraksis bemærkes først, at det beror på en samlet vurdering af bl.a. forvaltningens afgørelse, afgørelsens form, karakter og baggrund

samt retsgrundlaget for afgørelsen, om en borger e.l. har opnået en berettiget forventning, jf. herved fra den juridiske litteratur Forvaltningsret, Almindelige Emner, 7. udg., s. 305.

Samme sted på s. 306-307 anføres det, at borgerens forventninger *svækkes*, hvis det er anført, at en afgørelse kan tilbagekaldes, eventuelt med angivelse af de omstændigheder, der kan begrunde tilbagekaldelsen. Hvor der i en afgørelse indgår et præcist tilbagekaldelsesforbehold, kan borgeren end ikke opnå berettigede forventninger i strid hermed, jf. Forvaltningsret, Almindelige Emner, s. 308, hvor følgende anføres:

”Når et præcist tilbagekaldelsesforbehold kan udvide adgangen til tilbagekaldelse, hænger det sammen med, at forbeholdet gør det klart for adressaten, hvornår tilbagekaldelse kan ske. Han eller hun kan derfor ikke opbygge berettigede forventninger vedrørende forhold, som forbeholdet dækker.”

Det samme gør sig gældende for tidsbegrænsede afgørelser, som bortfalder efter en lovligt fastsat frist. Dette understreges i Forvaltningsret, Almindelige Emner, s. 309, med henvisning til Højesterets dom refereret i U.2013.2324H:

”På samme måde som konstitutive tilbagekaldelsesforbehold kan indsættelse af tidsbegrænsninger have betydning for borgerens berettigede forventninger.

[...]

Tidsbegrænsningen stiller, hvor den er lovlig, forvaltningen stærkt i forhold til adressaten. Når tidsgrænsen er nået, bortfalder tilladelsen – også uden en udtrykkelig tilbagekaldelse.”

LMG's tilladelsesvilkår var ganske klare, derved at de fastsatte en bestemt frist for indgivelse og godkendelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne, ligesom vilkårene foreskrev, at konsekvensen af den manglende overholdelse heraf var bortfald af udnyttelsestilladelsen.

LMG kunne således heller ikke opbygge berettigede forventninger om, at selskabets udnyttelsestilladelse ville bestå, hvis LMG overskred fristen for indgivelse af planerne. Det bestrides således, når LMG har gjort gældende, at LMG var *”berettiget til at suspendere enhver aktiv opfyldelse af forpligtelserne i henhold til udnyttelsestilladelsen, så længe sagsøgte behandlede sagen”* (stævningen, pkt. 1.70). Dette fremstår da også i direkte modstrid med synspunktet i sig selv. Hvis LMG's synspunkter skulle godtages, ville det indebære, at LMG kunne undlade at opfylde deres forpligtelser, mens myndighederne behandlede udsættelsesansøgningen som følge af en usikkerhed om imødekommelsen heraf, samtidigt med at LMG skulle have opnået berettigede forventninger om, at udsættelsesansøgningen ville blive imødekommet.

LMG var ikke berettiget til at indrette sig efter, at selskabet ville opnå yderligere fristudsættelser, ligesom råstofmyndighederne på intet tidspunkt har givet LMG anledning til at indrette sig herpå.

LMG blev således den 25. oktober 2018 tilsendt addendum 3, hvori LMG blev meddelt en forlængelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne helt frem til 31. december 2020. LMG havde altså fra modtagelsen af addendum 3 mere end 2 år til at færdiggøre og opnå godkendelse af planerne.

I den efterfølgende periode mindede råstofmyndighederne flere gange LMG om fristen og konsekvenserne af den manglende overholdelse, ligesom råstofmyndighederne kategorisk afviste, at LMG kunne se bort fra fristen, efter corona-epidemien startede.

Råstofdepartementet mindede således bl.a. den 29. januar 2020 LMG om fristen, og at manglende overholdelse medførte bortfald af udnyttelsestilladelsen (bilag 17), ligesom Råstofstyrelsen mindede LMG om fristen den 14. april 2020 og bad om at modtage LMG's planer for og tanker angående fristen (bilag DØ).

Den 30. oktober 2020 understregede Råstofdepartementet over for LMG, at LMG's forpligtelser i henhold til udnyttelsestilladelsen ikke var og aldrig havde været suspenderet som følge af corona, og at fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne den 31. december 2020 bestod (bilag EF).

Inden udløbet af fristen sendte Råstofstyrelsen også et udkast til afgørelse til LMG den 9. november 2020 (bilag 34), hvoraf det fremgik, at Råstofstyrelsen påtænkte at indstille til Naalakkersuisut at afslå LMG's anmodning om yderligere udsættelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner.

På trods af alt dette lod LMG blot fristen den 31. december 2020 springe uden at indgive udnyttelses- og nedlukningsplaner. LMG har gjort gældende, at LMG var berettiget til at bortse fra fristen den 31. december 2020 uden på nogen måde at redegøre for det retlige grundlag herfor. Noget sådant bestrides, idet LMG ingenlunde havde opnået berettigede forventninger om en fristudsættelse og derfor heller ikke kunne indrette sig herpå.

At LMG ikke blev meddelt Naalakkersuisuts afgørelse før den 19. november 2021 er uden betydning, idet overskridelse af en gyldigt fastsat tidsfrist som beskrevet ovenfor har den virkning, at tilladelsen bortfalder, også uden en udtrykkelig tilbagekaldelse af tilladelsen. Det er således konkret uvæsentligt for spørgsmålet om bortfald af tilladelsen, hvornår den formelle afgørelse fra Naalakkersuisut forelå.

3.2.2 Udnyttelsestilladelsen bortfaldt også som følge af overskridelse af fristen for indbetaling til sikkerhedsdepot

Som det fremgår af Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 bortfaldt LMG's udnyttelsestilladelse også, da LMG ikke stillede den i henhold til tilladelsesvilkårene krævede sikkerhed. Dette forhold er i sig selv tilstrækkeligt til at begrunde afgørelsens resultat.

LMG ses ikke at have gjort anbringender gældende til støtte for, at denne del af afgørelsen skulle være ugyldig, og allerede af den grund kan LMG's principale påstand 1 ikke tages til følge.

Naalakkersuisut skal herefter bemærke, at LMG's 3. fristudsættelse (addendum 3) indeholdt en række vilkår, herunder vilkår for finansiel sikkerhedsstillelse.

Det følger af pkt. 207 (3) i addendum 3, at fristforlængelsen blev meddelt på betingelse af, at LMG skulle stille sikkerhed i overensstemmelse med addendumets pkt. 501-523. I henhold til pkt. 209 i addendummet medførte manglende opfyldelse af pkt. 207 inden for de fastsatte frister herfor, at udnyttelsestilladelsen bortfaldt.

LMG var altså forpligtet til at opfylde de i pkt. 501-523 fastsatte forpligtelser om sikkerhedsstillelse inden for de fastsatte frister herfor, og i modsat fald ville udnyttelsestilladelsen bortfalde, jf. addendumets pkt. 209, jf. pkt. 207 (3).

Addendumets pkt. 505 foreskrev, at LMG skulle stille finansiel sikkerhed for opfyldelsen af alle selskabets forpligtelser, herunder forpligtelser i forbindelse med nedlukning og oprydning, samt miljømæssige forpligtelser såsom miljøansvar og erstatning for miljøskader. Addendumets pkt. 505 gør af den grund også henvisning til forpligtelserne herom i råstofloven, herunder lovens §§ 42-44, 63-72, 86 og 92, samt forpligtelserne herom i udnyttelsestilladelsens pkt. 5-7, 10-13, 15, 17-18, 22-25, 27 og 29.

Naalakkersuisut skal ligeledes bemærke, at det ved vedtagelsen af addendum 3 blev bestemt i addendumets pkt. 508, at sikkerhedsdepotets størrelse skulle fastsættes af Naalakkersuisut, ligesom det i pkt. 511 blev bestemt, at Naalakkersuisut til enhver tid kunne ændre sikkerhedsstillelsens størrelse. I henhold til pkt. 513 gjaldt, at såfremt sikkerhedsstillelsen blev forhøjet, skulle LMG indbetale til sikkerhedsdepotet hurtigst muligt og senest 31. marts i det pågældende år.

I addendumets pkt. 509 blev sikkerhedsdepotets størrelse fastsat til kr. 7.500.000,-, og i pkt. 510 (1-3) blev det bestemt, inden for hvilke frister LMG skulle betale beløbet og i hvilke rater. Fristen for den sidste rate for indbetaling til sikkerhedsdepotet blev fastsat til 28. februar 2019, jf. addendumets pkt. 510 (3).

LMG har aldrig opfyldt betingelserne om indbetaling af i alt kr. 7.500.000,- til sikkerhedsdepotet og har til stadighed ikke opfyldt denne betingelse, idet der fortsat udestår indbetaling af ca. 1,5 mio. kr. LMG blev ellers over en lang periode meddelt flere fristforlængelser for indbetalingen, og blev samtidig orienteret om konsekvensen af manglende overholdelse af forpligtelser.

Det bemærkes i den forbindelse, at LMG utallige gange er blevet mindet om, rykket for og har modtaget påbud vedrørende manglende indbetalinger til råstofmyndighederne, herunder ved skrivelser af 20. juli 2016 (bilag EG), 20. august 2016 (bilag R), 22. september 2016 (bilag W), 2. november 2018 (bilag DJ), 23. november 2018 (bilag DK), 11. december 2018 (bilag DM), 9. januar 2019 (bilag DQ), 31. januar 2019 (bilag DS), 1. august 2019 (bilag DU), 8. august 2019 (bilag DW), 28. august 2020 (bilag ED) og 18. september 2020 (bilag EE).

Efter flere fristforlængelser blev den endelige frist for LMG's opfyldelse af forpligtelsen til at indbetale det resterende beløb til sikkerhedsdepotet fastsat til 31. august 2020, og LMG var således blevet meddelt mere end 1,5 års udsættelse af fristen for tilstrækkelig indbetaling til sikkerhedsdepotet.

LMG har imidlertid nægtet at foretage den påkrævede indbetaling til sikkerhedsdepotet, og LMG har fortsat ikke foretaget denne.

Det var derfor berettiget, at Naalakkersuisut med henvisning til pkt. 207 (3) i addendum 3 lod LMG's udnyttelsestilladelse bortfalde, jf. herved addendum 3, pkt. 209. På den baggrund er der ikke grundlag for at tilsidesætte Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse.

3.2.2.1 Vilkårene om sikkerhedsdepot var lovlige og saglige

Som redegjort for herover indbetalte LMG ikke det påkrævede beløb til selskabets sikkerhedsdepot. På den baggrund traf Naalakkersuisut den 19. november 2021 i overensstemmelse med LMG's tilladelsesvilkår afgørelse om, at LMG's udnyttelsestilladelse var bortfaldet.

Også disse tilladelsesvilkår var fastsat med hjemmel i råstofloven og forfulgte saglige formål, og LMG ses ikke at have bestridt dette.

Som Naalakkersuisut allerede har redegjort for herover i afsnit 3.2.1.1, er der udtrykkelig og bred hjemmel i råstofloven til at fastsætte vilkår, herunder vilkår om hvilke former for misligholdelse fra rettighedshaverens side, der kan begrunde en fortabelse af rettighedshaverens tilladelse.

LMG har misligholdt deres tilladelsesvilkår for så vidt angår sikkerhedsstillelse, og Naalakkersuisut har med rette fastsat vilkår om, at netop denne form for misligholdelse førte til udnyttelsestilladelsens bortfald.

LMG's forpligtelser til at foretage fornøden nedlukning, oprydning mv. i licensområdet og om sikkerhedsstillelse for disse forpligtelser er ganske væsentlige vilkår, der har udtrykkelig hjemmel i råstofloven og som forfølger saglige hensyn i overensstemmelse med råstoflovens formål.

I henhold til råstofloven § 42, stk. 1, fastsættes der således i tilladelser nærmere vilkår om rettighedshaveres forpligtelser til at fjerne anlæg, foretage oprydning mv. ved virksomhedens ophør. Som det er anført i de særlige bemærkninger til § 42, vil der som udgangspunkt *"altid blive stillet krav om en fuldstændig oprydning"*.

Netop dette er også kommet til udtryk i LMG's tilladelsesvilkår, hvor det i eksempelvis udnyttelsestilladelsens pkt. 12.01 (bilag 1, s. 23) er bestemt, at LMG efter virksomhedens ophør er forpligtet til at foretage fuldstændig oprydning, herunder oprydning og genoprettelse af enhver skade eller påvirkning af miljøet og naturen.

At LMG skulle stille fornøden sikkerhed for bl.a. denne fuldstændige oprydning har udtrykkelig hjemmel i råstofloven. Råstoflovens § 42, stk. 2, foreskriver således, at der kan fastsættes *"vilkår til sikring af opfyldelsen af rettighedshaverens forpligtelser efter stk. 1, herunder sikkerhedsstillelse."*

Muligheden i § 42 for at fastsætte vilkår om rettighedshaverens forpligtelser ved virksomhedens ophør og om sikkerhedsstillelse herfor har nær tilknytning til den nedlukningsplan, der skal udarbejdes i henhold til råstoflovens § 43.

Bemærkningerne til råstoflovens § 43 foreskriver følgende:

"Bestemmelsen har særligt fokus på varetagelse af miljø- og sikkerhedsmæssige hensyn og sikring af oprydning med videre ved nedlukning og ophør af udnyttelsesvirksomhed i overensstemmelse med de hensyn, der er angivet i forslagets formålsbestemmelse, jf. § 1."

Som anført i addendumets pkt. 505 dækker sikkerhedsstillelse også miljøansvar og erstatning for miljøskader, hvilket også har direkte hjemmel i råstoflovens § 92, stk. 3.

De fastsatte vilkår om sikkerhedsstillelse, der er truffet bestemmelse om i LMG's udnyttelsestilladelse og addendum 3 til denne, har altså særligt til formål at varetage miljø- og sikkerhedsmæssige hensyn i overensstemmelse med råstoflovens overordnede formål som udtrykt i lovens § 1. Det følger således af

råstoflovens § 1, stk. 2, at aktiviteter omfattet af loven skal udføres forsvarligt med hensyn til bl.a. sikkerhed, sundhed og miljø.

Netop miljøhensyn er et væsentligt hensyn i råstofloven, som er kommet til udtryk i bl.a. råstoflovens §§ 42-44 om ophør af aktiviteter og forpligtelser i den forbindelse og §§ 63-72 om miljøansvar og erstatning for miljøskader,

Kravet om sikkerhedsstillelse for disse forpligtelser har til hensigt at sørge for, at rettighedshaveren har afsat tilstrækkelige midler til opfyldelsen af forpligtelserne, eller at Naalakkersuisut i modsat fald kan foranstalte forpligtelserne opfyldt på rettighedshaverens regning.

De fastsatte vilkår var således lovligt fastsatte og forfulgte saglige formål, og idet LMG uomtvisteligt har overtrådt disse vilkår, bortfaldt LMG's udnyttelsestilladelse.

Det bemærkes til slut herom, at LMG ingen berettigede forventninger havde om ikke at skulle stille fornøden sikkerhed, jf. også afsnit 3.2.1.2 ovenfor om berettigede forventninger. På samme måde kunne LMG ikke som følge af corona-epidemien undslippe sig forpligtelserne til at indbetale fornøden sikkerhed, jf. også det i afsnit 3.2.4 herunder anførte om corona-epidemiens betydning for selskabets forpligtelser.

3.2.3 Naalakkersuisuts afgørelse havde ikke tilbagevirkende kraft

LMG har gjort gældende, at Naalakkersuisuts afgørelse er udformet i *"flagrant modstrid med princippet om forbud mod afgørelser med tilbagevirkende kraft"*, fordi afgørelsen er afsagt 19. november 2021 og førte til, at LMG's udnyttelsestilladelse var at anse som bortfaldet ved overskridelse af fristen den 31. december 2020 (stævningen, pkt. 1.67).

Dette bestrides. LMG synes herved at befinde sig i en vildfarelse om både karakteren af LMG's udnyttelsestilladelse og den af Naalakkersuisut truffene afgørelse, samt hvad der udgør en afgørelse med tilbagevirkende kraft.

LMG's udnyttelsestilladelse er meddelt i medfør af råstofloven, og som tidligere beskrevet meddeles sådanne tilladelser på nærmere fastsatte vilkår. I råstoflovens § 89 er der hjemmel til i tilladelser at fastsætte vilkår om, under hvilke omstændigheder en tilladelse fortages eller kan tilbagekaldes.

Sådanne vilkår blev fastsat i LMG's udnyttelsestilladelse, idet tilladelsen blandt andet blev meddelt på vilkår af, at LMG skulle indgive en udnyttelses- og nedlukningsplan inden for en nærmere angivet tidsfrist, og at tilladelsen i modsat fald bortfaldt. Som nærmere redegjort for under afsnit 3.2.1.1 er et sådant

vilkår ikke alene hjemlet i råstofloven, men er ligeledes sagligt i henhold til råstoflovens formål og fastsat i overensstemmelse med fast administrativ praksis.

Både den til LMG meddelte tidsfrist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner samt retsvirkningen af evt. manglende overholdelse heraf er altså blevet meddelt LMG som et vilkår til den meddelte udnyttelsestilladelse.

Der er således ikke tale om, at Naalakkersuisut den 19. november 2021 traf en afgørelse med tilbagevirkende kraft. Der er derimod tale om, at LMG har overtrådt et gyldigt stillet vilkår for tilladelsens opretholdelse, hvilket har fået den for LMG kendte og forudsigelige retsvirkning, at tilladelsen bortfaldt.

Det forhold, at Naalakkersuisut håndhævede en overskridelse af en frist, fører altså ikke til, at afgørelsen har tilbagevirkende kraft. De fastsatte frister, og konsekvensen af overskridelsen af disse, var meddelt LMG før afgørelsen af 19. november 2021.

At LMG angiveligt skulle have indrettet sig i tillid til at ville få en fristudsættelse kan ikke føre til en ændret vurdering, og slet ikke da Naalakkersuisut flere gange havde understreget, at LMG ikke kunne forvente yderligere udsættelse af fristen, ligesom LMG også inden udløbet af fristen modtog råstofmyndighedernes udkast til afgørelse om afslag på ansøgningen om fristudsættelse (bilag 34). Det ses da heller ikke godtgjort, at LMG skulle have indrettet sig således.

Det er således også forkert, når LMG – uden at redegøre for grundlaget herfor – har gjort gældende, at LMG var ”berettiget til at suspendere enhver aktiv opfyldelse af forpligtelserne [...] så længe sagsøgte behandlede sagen” (stævningen, pkt. 1.70).

3.2.4 Corona-epidemien udgjorde ikke en force majeure-begivenhed i forhold til overholdelse af fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner samt indbetaling til sikkerhedsdepot

LMG har gjort gældende, at LMG som følge af corona-epidemien havde et retskrav på suspension af sine forpligtelser i henhold til udnyttelsestilladelsen, indtil corona-restriktionerne ophørte (stævningen, pkt. 1.59).

Dette kursoriske anbringende, der fremstår uden nogen faktisk eller retlig underbygning, bestrides. Synspunktet bestrides først og fremmest, fordi LMG efter Naalakkersuisuts opfattelse ikke kan påkalde sig force majeure over for gyldigt fastsatte vilkår i en administrativt meddelt tilladelse.

Synspunktet bestrides derudover, idet LMG end ikke har anført, hvilke forpligtelser i henhold til udnyttelsestilladelsen, der skulle suspenderes, og/eller hvorfor det som følge af corona-restriktionerne ikke skulle have været muligt at opfylde disse forpligtelser.

Naalakkersuisut skal i den forbindelse også påpege, at LMG's udnyttelsestilladelse i henhold til afgørelsen af 19. november 2021 også bortfaldt som følge af manglende indbetaling til sikkerhedsdepot. Det har næppe været umuligt som følge af force majeure at foretage indbetalinger til LMG's sikkerhedsdepot.

LMG har ikke redegjort for, hvorledes corona-epidemien skulle have gjort det umuligt at udarbejde udnyttelses- og nedlukningsplaner. Som det fremgår af sagsfremstillingen, var LMG da også på andre områder i stand til at opfylde deres forpligtelser under corona-epidemien. LMG afholdt således møder og indgik aftaler med eksterne konsulenter om at varetage LMG's forpligtelser i Grønland under corona-epidemien – navnlig med relation til LMG's oprydningforpligtelser i licensområdet. LMG har ikke redegjort for, hvorfor dette var muligt, hvis ikke det var muligt at udarbejde udnyttelses- og nedlukningsplaner som følge af corona-epidemien.

Naalakkersuisut skal endvidere bemærke, at den indtil nu sparsomme retspraksis vedrørende corona-epidemien og synspunkter om force majeure i den forbindelse illustrerer, at LMG ikke med føje kan påkalde sig force majeure i forhold til den manglende opfyldelse af tilladelsesvilkårene.

Fra dansk praksis kan der således henvises til Østre Landsrets dom af 4. maj 2022 trykt i UfR 2021.3485Ø, hvor landsretten bl.a. fandt, at det danske forsamlingsforbud, der på daværende tidspunkt gjaldt indtil 10. maj 2020, ikke ud fra force majeure-betragtninger berettigede en bryllupsarrangør til at tilbageholde en ratebetaling for et bryllup, der skulle afholdes 16. maj 2020. Det var først, da forsamlingsforbuddet blev forlænget udover datoen for brylluppet, at der herefter var *"en så sikker formodning om, at A ApS ikke ville kunne opfylde sin del af aftalen, at B ud fra almindelige obligationsretlige grund-sætninger om anteciperet misligholdelse var berettiget til at holde sin betaling tilbage"* (min understregning).

Endvidere kan fra dansk praksis ganske relevant henvises til Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 8. oktober 2021 (NMK-21-04674), hvorved nævnet stadfæstede Landbrugsstyrelsens afgørelse af 19. marts 2020 om afslag på overdragelse af tilsagn om tilskud under en kommunal ordning for miljøteknologi. Ved afslaget lagde Landbrugsstyrelsen navnlig vægt på, at klageren ikke inden for den fastsatte frist havde indsendt tilstrækkelige oplysninger, hvorfor styrelsen traf afgørelse om afslag på det foreliggende grundlag. Ved klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet anførte klager, at denne som følge af corona-epidemien ikke havde kunnet overholde svarfristen, og at dette udgjorde force majeure, men nævnet stadfæstede Landbrugsstyrelsens afgørelse om afslag.

LMG har videre om spørgsmålet om corona-epidemien og force majeure gjort gældende, at Naalakkersuisut bibragte LMG berettigede forventninger om, at corona-epidemien ville få afgørende betydning for LMG's ansøgning om fristudsættelse, og at Naalakkersuisut har krænket lighedsprincippet ved ikke at "nulstille" LMG's forpligtelser (stævningen, pkt. 1.62, 1.63 og 1.66).

Dette bestrides, idet LMG herved synes at hentyde til, at råstofmyndighederne ved skrivelse af 2. april 2020 (bilag 24) til alle rettighedshavere anførte, at selskabernes efterforskningsforpligtelser var nulstillet i det indeværende år som følge af corona.

Naalakkersuisut skal dog heroverfor bemærke, at Naalakkersuisut efterfølgende understregede over for LMG den 30. oktober 2020 (bilag EF), at skrivelsen af 2. april 2020 alene vedrørte efterforskningsforpligtelser og derfor ikke påvirkede LMG's udnyttelsestilladelse og derfor heller ikke fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner. LMG havde derfor ingen berettiget forventning om, at LMG's forpligtelser i henhold til udnyttelsestilladelsen, herunder fristen for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner, var "nulstillet" eller på anden måde ændret.

Til sidst gøres det gældende, at selv hvis retten måtte finde, at Naalakkersuisut skulle have begået sagsbehandlingsfejl i forbindelse med afgørelsen om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse, vil disse være konkret uvæsentlige og følgelig ikke kunne føre til, at afgørelsen skulle være ugyldig.

3.3 Der kan ikke ske rettelse af Naalakkersuisuts afgørelse i henhold til LMG's principale påstand 2

LMG har nedlagt en principal påstand 2 om, at Naalakkersuisut skal anerkende, at LMG's udnyttelsestilladelse gælder og består, ligesom retten ifølge påstanden skal fastsætte nærmere bestemte frister for LMG's indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner. Ifølge påstanden skal Naalakkersuisut derudover forpligtes til at anerkende, at "alle øvrige frister fastsættes i overensstemmelse hermed".

Påstanden er efter Naalakkersuisuts opfattelse uegnet til at indgå i en domskonklusion, hvilket begrundes af Naalakkersuisuts påstand om afvisning over for denne. Naalakkersuisut tager endvidere forbehold for at gøre yderligere anbringender gældende, idet Naalakkersuisut for nuværende blot bemærker følgende:

Første led af påstanden, hvorefter Naalakkersuisut skal anerkende, at LMG's udnyttelsestilladelse gælder og består, er efter Naalakkersuisuts opfattelse ikke en selvstændig påstand, men derimod en reaktionsmulighed, i tilfælde af at LMG skulle få medhold i den principale påstand 1.

I forhold til den del af påstanden, hvorefter Naalakkersuisut skal tilpligtes at anerkende, at sagsøger inden 18 måneder fra domsafsigelse – eller anden frist fastsat af retten – skal indgive udnyttelses- og nedlukningsplan bemærkes, at LMG herved foreslår rettelse af Naalakkersuisuts afgørelse.

Rettelse af en administrativ afgørelse kan imidlertid som udgangspunkt alene finde sted, hvor der er tale om en såkaldt lovbunden afgørelse. Spørgsmålet om, hvorvidt LMG skal meddeles fristudsættelse – og hvor længe en sådan fristudsættelse skal være – er imidlertid i høj grad en skønsmæssig afgørelse, hvorfor betingelserne for at foretage rettelse ikke er opfyldte, jf. herved Højesterets domme i U.2005.2923H og U.2010.2843H.

LMG har da heller ikke redegjort for, hvorfor fristen skulle fastsættes til 18 måneder fra domsafsigelsen, hvorfor spørgsmålet også af den grund rettere bør underlægges fornyet administrativ behandling, såfremt Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 måtte findes ugyldig af retten.

Om sidste led i påstanden, hvorefter ”alle øvrige frister fastsættes i overensstemmelse hermed”, bemærkes, at denne del af påstanden er upræcis og ikke afgør parternes indbyrdes retsstilling. Denne del af påstanden er således uegnet til at indgå i en domskonklusion og kan ikke tages til følge.

3.4 Naalakkersuisut er ikke erstatningsansvarlig, og der er intet grundlag for at frigive LMG's sikkerhedsdepot

LMG har nedlagt subsidiær påstand om, at Naalakkersuisut er erstatningsansvarlig for kr. 20.639.127, og at Naalakkersuisut skal frigive LMG's sikkerhedsdepot.

Indledningsvist bemærkes, at LMG's subsidiære påstand i dens nuværende form ikke er egnet til at indgå i en domskonklusion. Først og fremmest har LMG nedlagt påstand om erstatning som noget *subsidiært* til den principale påstand 1 om ugyldighed af Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021. Dette antages at bero på en fejl, idet der ikke er grundlag for et krav på erstatning, medmindre LMG samtidig får medhold i den principale påstand 1 om ugyldighed af Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021.

Endvidere bemærkes, at den subsidiære påstand for så vidt angår sikkerhedsdepotet er fejlbehæftet. Det i påstanden omtalte afsnit 501 i udnyttelsestilladelsen vedrører et gebyr for udstedelse af udnyttelsestilladelsen, og ikke sikkerhedsdepot. Afsnit 501 i addendum 3 til udnyttelsestilladelsen vedrører derimod sikkerhedsdepot. Naalakkersuisut antager, at det er afsnit 501 i addendum 3, der menes. Desuden bemærkes, at der ikke er gjort nogen anbringender gældende til støtte for påstanden om, at Naalakkersuisut skal tilpligtes at frigive sikkerhedsdepot. Også – og allerede – af den grund kan påstanden ikke tages til følge.

Dertil bemærkes det, at den subsidiære påstand reelt er to vidt forskellige påstande, som Naalakkersuisut nedlægger forskellige påstande overfor, jf. nærmere i **afsnit 3.4.1** om erstatning og **afsnit 3.4.2** om sikkerhedsdepot.

3.4.1 Naalakkersuisut har ikke handlet ansvarspådragende, og de øvrige erstatningsbetingelser er heller ikke opfyldt

Naalakkersuisut gør til støtte for frifindelsespåstanden over for LMG's påstand om erstatning gældende, at LMG ikke har løftet bevisbyrden for, at betingelserne for erstatning er opfyldt.

Det bestrides som det første, at der overhovedet er et ansvarsgrundlag. Naalakkersuisut har således ikke handlet ansvarspådragende over for LMG. Naalakkersuisut har truffet en lovlig og gyldig afgørelse den 19. november 2021, og Naalakkersuisut kan derfor heller ikke på den baggrund ifalde erstatningsansvar, jf. herved U.2010.2518H.

Det bemærkes endvidere, at LMG ikke har bevist, at de har lidt et tab som følge af Naalakkersuisuts afgørelse. LMG har blot fremlagt bilag 49, som er LMG's egen revisors opsummering af LMG's udgifter i perioden 2014-2021, herunder lønudgifter.

LMG har ikke redegjort for, hvorfor denne opsummering af udgifter udgør et erstatningsberettiget tab og har følgelig ikke dokumenteret et tab. Naalakkersuisut bestrider i den forbindelse bl.a., at udgifter til løn udgør et erstatningsberettigende tab.

LMG har i øvrigt ikke gjort anbringender gældende til støtte for, at de øvrige erstatningsbetingelser skulle være opfyldt, og allerede af den grund bestrides det, at disse er opfyldt.

Om tabsopgørelsen og dennes sammenhæng med Naalakkersuisuts afgørelse bemærkes det også, at det savner mening at kræve, at Naalakkersuisut skal erstatte LMG's udgifter for den samlede periode, hvor LMG har haft en udnyttelsestilladelse. Selv hvis retten fandt, at Naalakkersuisuts afgørelse om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse var ugyldig og ansvarspådragende, påhviler det således LMG at godtgøre, at der er direkte årsagsforbindelse mellem den ugyldige afgørelse og de påførte tab.

Der er ingen årsagssammenhæng mellem Naalakkersuisuts afgørelse og de udgifter, som LMG har afholdt fra 2014 og fremefter, da disse udgifter var en naturlig følge af, at LMG ansøgte om og blev meddelt en udnyttelsestilladelse.

Naalakkersuisut gør endvidere gældende, at såfremt opsummeringen af LMG's udgifter (bilag 49) skulle være udtryk for et tab, er dette tab påført LMG som følge af LMG's egen skyld.

Det er således også LMG selv, der gentagne gange har søgt om og opnået mere end 5 års fristudsættelse, hvorved LMG ikke har iværksat udnyttelsesaktiviteter og samtidig har afholdt de pågældende udgifter. Selv hvis Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 var ugyldig, er de opgjorte udgifter for langt størstedelen af perioden derfor et udtryk for LMG's egen skyld.

Af samme grund – og da LMG endvidere ikke har redegjort for, hvilke bestræbelser LMG har gjort for at undgå eller minimere deres påståede tab – gør Naalakkersuisut gældende, at LMG ikke har iagttaget deres tabsbegrænsningspligt.

3.4.2 *Påstanden om frigivelse af sikkerhedsdepot kan ikke tages under pådømmelse, og der er under alle omstændigheder ikke grundlag for frigivelse*

Over for LMG's påstand om frigivelse af sikkerhedsdepot har Naalakkersuisut nedlagt principal påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

LMG har ikke gjort noget gældende til støtte for påstanden om frigivelse af sikkerhedsdepot. Det er således også uklart, på hvilket grundlag LMG kræver frigivelse af sikkerhedsdepotet. Allerede af den grund kan påstanden ikke tages under pådømmelse.

Derudover bemærkes til støtte for afvisningspåstanden, at forpligtelserne i henhold til LMG's sikkerhedsdepot ikke er fastsat ved Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021, som LMG har indbragt for domstolene. Forpligtelserne er derimod fastsat langt tidligere og senest ved addendum 3 (bilag 11). Fristen for domstolsprøvelse af de fastsatte forpligtelser om sikkerhedsdepotet er således overskredet og kan ikke prøves af domstolene, jf. herved råstoflovens § 3 d, stk. 1.

Til støtte for frifindelsespåstanden gør Naalakkersuisut gældende, at påstanden er grundløs og savner mening, uanset om LMG får medhold i deres påstand om, at Naalakkersuisuts afgørelse er ugyldig eller ej.

LMG har således ved meddelelse af udnyttelsestilladelse påtaget sig at stille sikkerhed for de udgifter til oprydning af licensområdet, der måtte komme efter ophøret af aktiviteter i licensområdet. Det følger af udnyttelsestilladelsens art. 29, at forpligtelserne også består *efter* udnyttelsestilladelsens ophør, eksempelvis som følge af tilladelsens bortfald. Dette vilkår er fastsat i overensstemmelse med råstoflovens § 91, hvorefter det i en tilladelse skal fastsættes, i hvilket omfang rettighedshaverens forpligtelser består efter tilladelsens ophør.

Det forhold, at LMG's udnyttelsestilladelse er bortfaldet, giver således ikke grundlag for at frigive sikkerhedsstillelsen. Tværtimod er sikkerheden stillet for at kunne foretage den oprydning, der herefter skal foretages i licensområdet. Denne udgift er tidligere blevet skønnet til at udgøre mere end 9 mio. kr. Den af LMG stillede sikkerhed er mindre end dette og må derfor antages til fulde at skulle anvendes til oprydningen i licensområdet. Det bemærkes i den forbindelse, at LMG som anført i Naalakkersuisuts afgørelse af 19. november 2021 (bilag 3) har indbetalt ca. 1,5 mio. kr. for lidt til sikkerhedsdepotet. Idet forpligtelserne i relation til sikkerhedsdepotet fortsat består, kan LMG altså ikke få frigivet sikkerhedsdepotet, men mangler derimod at foretage indbetalinger til dette.

Hvis Naalakkersuisuts afgørelse om bortfald af LMG's udnyttelsestilladelse derimod blev ophævet af retten, og LMG som konsekvens deraf ville skulle have tilbagegivet deres udnyttelsestilladelse i overensstemmelse med LMG's principale påstand, savner påstanden om frigivelse af sikkerhedsdepot i endnu højere grad mening. Såfremt LMG's udnyttelsestilladelse består efter domstolsprøvelsen af Naalakkersuisuts afgørelse, gælder vilkårene i udnyttelsestilladelsen fortsat, herunder vilkårene om sikkerhedsstillelse for den oprydning, der skal ske, når udnyttelsesaktiviteterne i licensområdet ophører. Også i en sådan situation kan sikkerhedsdepotet ikke frigives, men der udestår derimod fortsat indbetaling fra LMG på ca. 1,5 mio. kr.

4. FORSLAG TIL SAGENS BEHANDLING

Sagsøgeren har anmodet Retten i Grønland om at lægge det engelske sprog til grund for sagens afvikling for så vidt angår dokumentbevis, der fremlægges i sagen. Naalakkersuisut er indforstået med, at bilag i form af parternes korrespondance, afgørelser mv. fremlægges i deres originale udgaver, herunder på engelsk, men bemærker herudover, at retssproget er og bør være grønlandsk og dansk, jf. retsplejelov for Grønland § 95, stk. 1.

5. PROCESSUELLE MEDDELELSER

til sagsøgte kan stiles til advokat Paw Fruerlund, Kalvebod Brygge 32, 1560 København V (sagsnr. 4026121 PFJ/MABO).

6. MOMSREGISTRERING

Sagsøgte er ikke momsregistreret.

7. DOKUMENTER

Bilag A   Inspektionsrapport af 28. oktober 2014

Bilag B	Mail af 5. juni 2015 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag C	Brev af 17. september 2015 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag D	Mail af 27. oktober 2015 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag E	Mail af 15. december 2015 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag F	Mail af 28. december 2015 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag G	Mails af 21. og 27. januar 2016 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag H	Mail af 28. januar 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag I	Telefonnotat fra mødet 29. januar 2016
Bilag J	Mail af 29. januar 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag K	Telefonnotat fra mødet 4. februar 2016
Bilag L	Brev af 11. februar 2016 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag M	Mail af 24. marts 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen med rapport vedrørende mineprojektet ('Discounted Cash Flow Modeling of Isua Project')
Bilag N	Mail af 24. marts 2016 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag O	Mail af 1. juli 2016 med bilag fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag P	Mail af 3. august 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag Q	Mail af 3. august 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag R	Mail af 20. august 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag S	Brev af 1. september 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag T	Mail af 3. september 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag U	Mail af 12. september 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag V	Mail af 12. september 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen

Bilag W	Mail af 22. september 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag X	Mail af 22. september 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag Y	Mail af 23. september 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag Z	Mail af 30. september 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag Æ	Mail af 11. november 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag Ø	Mail af 14. november 2016 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag Å	Mail af 29. november 2016 med bilag fra advokat Peter Schriver til Råstofstyrelsen
Bilag AA	Mailkor. 7. - 8. december 2016 mellem Råstofstyrelsen og advokat Peter Schriver
Bilag AB	Mail af 19. december 2016 fra advokat Peter Schriver til Råstofstyrelsen
Bilag AC	Mail af 22. december 2016 fra Råstofstyrelsen til advokat Peter Schriver
Bilag AD	Mail af 22. december 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG ang. Prisoplysninger
Bilag AE	Mail af 30. december 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AF	Mail af 2. januar 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AG	Mail af 5. januar 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AH	Mail af 5. januar 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AI	Mail af 10. januar 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AJ	Mail af 14. februar 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AK	Mail af 1. marts 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AL	Mail af 5. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG ang. fristudsættelse
Bilag AM	Mail af 5. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG ang. frist for indgivelse af udnyttelses- og nedlukningsplaner

Bilag AN	Mail af 5. april 2017 fra Råstofstyrelsen - godkendelse af ansøgning om indirekte overdragelse
Bilag AO	Mail af 6. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AP	Mail af 7. april 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AQ	Mail af 17. april 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AR	Mail af 18. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AS	Mail af 18. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG - rykker for fremsendelse af addendum 2
Bilag AT	Mail af 19. april 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen med underskrevet dokument
Bilag AU	Mail af 19. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AV	Mail af 23. april 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AW	Mail af 27. april 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG med addendum 1 og 2 i underskrevet stand
Bilag AX	Mail af 2. maj 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AY	Mail af 30. maj 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag AZ	Mail af 30. maj 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG med kvittering
Bilag AÆ	Mail af 30. maj 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag AØ	Mail af 9. juni 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG med anmodning om dokumenter
Bilag AÅ	Mail af 15. juni 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen med anmodning om adresse
Bilag BA	Mail af 15. juni 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG med adresseoplysning
Bilag BB	Mail af 17. juli 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag BC	Mail af 4. august 2017 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag BD	Mail af 5. august 2017 fra LMG til Råstofdepartementet

Bilag BE	Mail af 11. august 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag BF	Mail af 18. august 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag BG	Inspektionsrapport af 24. august 2017
Bilag BH	Mail af 28. august 2017 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag BI	Mail af 5. september 2017 fra Råstofdepartementet fra LMG
Bilag BJ	Mail af 6. september 2017 fra LMG til Råstofdepartementet vedr. tekniske fejl
Bilag BK	Mail af 6. september 2017 fra LMG til Råstofdepartementet ang. møde om frister
Bilag BL	Mail af 6. september 2017 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag BM	Mail af 6. september 2017 fra Råstofdepartementet til LMG - bekræftelse på modtagelse af addendum 2
Bilag BN	Mail af 7. september 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag BO	Mail af 8. september 2017 fra Råstofdepartementet ang. yderl. anmodning om fristudsæt
Bilag BP	Prisoverslag fra GNC ApS - modtaget af Råstofstyrelsen 25. september 2017
Bilag BQ	Mail af 2. oktober 2017 fra LMG til Råstofdepartementet med besvarelse af spm.
Bilag BR	Mail af 12. oktober 2017 fra Råstofdepartementet til LMG ang. fejl og uklarheder
Bilag BS	Mail af 13. oktober 2017 fra LMG til Råstofdepartementet med korrigerede oplysninger
Bilag BT	Mail af 22. oktober 2017 fra Råstofstyrelsen til LMG om møde ang. fristudsættelse
Bilag BU	Mail af 23. oktober 2017 fra LMG til Råstofstyrelsen med bekræftelse på møde samt forslag til aftale om fristforlængelse
Bilag BV	Mailkorr. af 24. oktober 2017 mellem parterne ang. opsummering af konklusionerne fra mødet

Bilag BW	Mailkorr. af 9. november og 12. november 2017 mellem Råstofstyrelsen og LMG vedr. konklusionerne fra mødet
Bilag BX	Mail af 16. november 2017 med bilag fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag BY	Mail af 8. januar 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag BZ	Mail af 24. januar 2018 fra Råstofdepartementet til LMG vedr. udkast til addendum 3
Bilag BÆ	Mail af 31. januar 2018 fra LMG til Råstofdepartementet vedr. små ændringer til addendum 3
Bilag BØ	Mail af 21. februar 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag BÅ	Brev af 22. februar 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG med prisestimat
Bilag CA	Mail af 28. februar 2018 fra LMG til Råstofdepartementet med yderl. bemærkninger til addendum 3
Bilag CB	Mail af 17. marts 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CC	Afgørelse af 17. marts 2018 om udsættelse af afgørelse vedr. addendum 3
Bilag CD	Mail af 19. marts 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag CE	Mail af 19. marts 2018 fra Råstofdepartementet til LMG om at konciperingen af addendum 3 kunne færdiggøres
Bilag CF	Mail af 2. maj 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag CG	Mail af 18. juni 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CH	Mail af 19. juni 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag CI	Mail af 19. juni 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CJ	Mail af 20. juni 2018 fra LMG til Råstofdepartementet

Bilag CK	Mail af 21. juni 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CL	Mail af 24. juni 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CM	Mail af 25. juni 2018 fra LMG til Råstofdepartementet ang. jernpriser
Bilag CN	Mail af 25. juni 2018 fra LMG til Råstofdepartementet ang. bemærkninger til det seneste udkast til addendum 3
Bilag CO	Mail af 26. juni 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CP	Mail af 26. juni 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag CQ	Mail af 29. juni 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CR	Mail af 2. juli 2018 fra LMG til Råstofdepartementet ang. addendum 3
Bilag CS	Mail af 5. juli 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CT	Mail af 6. juli 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag CU	Mail af 9. juli 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag CV	Mails af hhv. 13. og 17. juli 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag CW	Mail af 18. juli 2018 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag CX	Mail af 24. juli 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag CY	Mail af 3. august 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag CZ	Mail af 10. august 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag CÆ	Mail af 15. august 2018 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag CØ	Mail af 15. august 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG m. kvittering

Bilag CÅ	Mail af 22. august 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag DA	Mail af 4. september 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG ang. yderligere udkast til addendum 3
Bilag DB	Mail af 5. september 2018 fra LMG til Råstofstyrelsen
Bilag DC	Mail af 6. september 2018 fra LMG til Råstofstyrelsen ang. udkast til addendum 3
Bilag DD	Mailkorr. af 18. september 2018 mellem LMG og Råstofstyrelsen ang. addendum 3
Bilag DE	Mailkorr. den 25. september 2018 mellem Råstofstyrelsen og LMG ang. fremsendelse af addendum 3
Bilag DF	Mail af 27. september 2018 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag DG	Mailkorr. af 8. oktober 2018 mellem LMG og Råstofstyrelsen
Bilag DH	Mail af 25. oktober 2018 fra Råstofdepartementet til LMG med dokumenter til underskrivelse
Bilag DI	Mail af 30. oktober 2018 fra Råstofdepartementet til LMG med underskrevet addendum 3
Bilag DJ	Mail af 15. november 2018 fra Råstofdepartementet til LMG ang. manglende betaling af depositum og sikkerhedsstillelse
Bilag DK	Mail af 23. november 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag DL	Mail af 4. december 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag DM	Mail af 11. december 2018 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag DN	Mail af 20. december 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag DO	Mail af 20. december 2018 fra Råstofdepartementet til LMG

Bilag DP	Mail af 21. december 2018 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag DQ	Mail af 9. januar 2019 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag DR	Mail af 31. januar 2019 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag DS	Mail af 11. april 2019 fra LMG ang. ansøgning om indirekte overførsel af LMG til et andet moderselskab
Bilag DT	Brev af 20. juni 2019 fra Råstofstyrelsen til LMG med godkendelse
Bilag DU	Mail af 1. august 2019 fra Råstofdepartementet til LMG med frist for betaling
Bilag DV	Mail af 5. august 2019 fra LMG til Råstofdepartementet
Bilag DW	Mail af 8. august 2019 fra Råstofdepartementet til LMG
Bilag DX	Mail af 5. september 2019 fra LMG til Råstofdepartementet med dok. for overførsel
Bilag DY	Brev af 11. september 2019 fra Grønlandsbanken til Råstofdepartementet ang. beløb indsat på LMG's sikkerhedsdepot
Bilag DZ	Mailkorr. af 19. februar - 4. marts 2020 mellem Råstofstyrelsen og LMG ang. oprydningsforpligtelser
Bilag DÆ	Mail af 17. marts 2020 fra LMG til Råstofstyrelsen ang. aftale med selskab om oprydning
Bilag DØ	Mail af 14. april 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag DÅ	Brev af 23. april 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG ang. oprydningsforpligtelser
Bilag EA	Mail af 7. juli 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag EB	Mail af 9. juli 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG
Bilag EC	Brev af 4. august 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG - pålæg om betaling til sikkerhedsdepot

- Bilag ED   Mail af 28. august 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG - erindring om betaling til sikkerhedsdepotet
- Bilag EE   Mail af 18. september 2020 fra Råstofstyrelsen til LMG med frist for betaling
- Bilag EF   Mail af 30. oktober 2020 fra Råstofdepartementet til LMG
- Bilag EG   Mail af 20. juli 2016 fra Råstofstyrelsen til LMG

København, den 1. maj 2023

Paw Fruerlund
Partner, Advokat (H)